

32

φ. 225

φ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δ. Μ. Βαϊμπερ

5/2/24

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΔΙΒΜ

ΤΗ. 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗ. 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Αρχίρης Εφταλιώτης

φ 225

№ 30

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1923

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΤΗ: 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗ: 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Αρχίρης Εφταλιώτης

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1923

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΤΑ

ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ

ΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Αρχικής Εφταλιώτης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
I. Συνθήκη Ειρήνης, υπογραφέισα τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923	3
Προόμιον	3

ΜΕΡΟΣ Α΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Ἄρθρον 1.	5
Τμήμα Α΄.— 1. Ἐδαφικοὶ ὅροι (Ἄρθρ. 2—22)	5
2. Εἰδικαὶ διατάξεις (Ἄρθρ. 23—29)	8
Τμήμα Β΄.— Ἰθαγένεια (Ἄρθρ. 30—36)	9
Τμήμα Γ΄.— Προστασία τῶν Μειονοτήτων (Ἄρθρ. 37—45)	10

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Τμήμα Α΄.— Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος (Ἄρθρ. 46—57)	13
Παράρτημα.	16
Τμήμα Β΄.— Διατάξεις διάφοροι (Ἄρθρ. 58—63)	17

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

Ἄρθρον 64	19
Τμήμα Α΄.— Περιουσία, δικαιώματα καὶ συμφέροντα (Ἄρθρα 65—72)	19
Τμήμα Β΄.— Συμβόλαια καὶ παραγραφαὶ (Ἄρθρα 73—83)	21
Παράρτημα.— I Ἀσφάλεια ζωῆς	23
II Θαλάσσια Ἀσφάλεια	24
III Ἀσφάλεια ἐναντίον τοῦ πυρός καὶ ἄλλαι	24
Τμήμα Γ΄.— Χρέη (Ἄρθρα 84—85)	25

Τμήμα Δ'.— Βιομηχανική, πνευματική ἢ καλλιτεχνική ἰδιοκτησία ('Αρθρα 86—91)	25
Τμήμα Ε'.— Μικτὸν Δικαιτηκὸν Δικαστήριον ('Αρθρα 92—98)	26
Τμήμα Σ'.— Συνθήκαι ('Αρθρα 99—100)	28

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τμήμα Α'.— Συγκοινωνία ('Αρθρα 101—113)	30
Τμήμα Β'.— Υγειονομικά ζητήματα ('Αρθρα 114—118)	32

ΜΕΡΟΣ Ε'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

1. Αιχμάλωτοι πολέμου ('Αρθρα 119—123)	33
2. Γέφοι ('Αρθρα 124—136)	33
3. Γενικά Διατάξεις ('Αρθρα 137—143)	36
II. Σύμβασις περί τοῦ καθεστώτος τῶν Στενῶν, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	39
III. Σύμβασις περί τῆς μεθορίου τῆς Θράκης, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	47
IV. Σύμβασις περί ἐγκραταστάσεως καὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	51
V. Σύμβασις Ἐμπορικῆ, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	57
VI. Σύμβασις περί ἀνταλλαγῆς τῶν ἐλληνικῶν καὶ τουρικῶν πληθυσμῶν καὶ Πρωτόκολλον, ὑπογραφέντα τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1923	65
VII. Ἑλληνο-τουρικῆ Συμφωνία περί ἀποδόσεως τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ὑπογραφεῖσα τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1923	70
VIII. Δήλωσις περί ἀμνηστίας καὶ Πρωτόκολλον, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	72
IX. Δήλωσις περί τῶν ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῶν κτημάτων, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	75
X. Δήλωσις περί τῶν υγειονομικῶν ζητημάτων, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	76
XI. Δήλωσις περί τῆς δικαστικῆς διοικήσεως, ὑπογραφεῖσα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	77
XII. Πρωτόκολλον περί παραχωρήσεών τιναῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ Δήλωσις, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	78
XIII. Πρωτόκολλον περί παραχωρήσεως τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας εἰς τινὰς δικτάξεις τῶν ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφεισῶν Πράξεων καὶ Δήλώσεις τῶν δὲ, τούτων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραχώρησιν ταύτην, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	82
XIV. Πρωτόκολλον περί ἐκκενώσεως τῶν τουρικῶν ἐδαφῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν βρετανικῶν, γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν δυνάμεων καὶ Δήλωσις, ὑπογραφέντα τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	85
XV. Πρωτόκολλον περί τοῦ Καραγάτς ὡς καὶ τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου, ὑπογραφέν ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	88
XVI. Πρωτόκολλον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐν Σέβρις συναφθεῖσαν Συνθήκην τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 μεταξὺ τῶν Προσχωσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος περί προστασίας τῶν ἐν Ἑλλάδι μεινοτήτων καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν συναφθεῖσαν Συνθήκην μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Θράκην, ὑπογραφέν τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923	90

XVII. Πρωτόκολλον σχετικόν πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, ὑπογραφὴν τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923	91
XVIII. Τελικὴ Πράξις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάννης, ὑπογραφεῖσα τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923	92

Συμφωνία μετὰ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος (Ἄρθρον 59 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης).....	95
--	----

Δ.Ι.Β.Μ.

Αργύρης Εφταλιώτης

ΟΡΟΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αρχύρης Εφταλιώτης

Ι. ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ,
ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Δ.Ι.Β.Μ.
ἀφ' ενός

ἀφ' ἑτέρου

Διακινούμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πόθου ὅπως τεματίσωσιν ὀριστικῶς τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1914 συνετάραξε τὴν Ἀνατολήν,

Μεριμῶσαι ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις φιλίας καὶ ἐμπορίου, ἀναγκαίως διὰ τὴν κοινὴν εὐμερίαν τῶν οἰκείων αὐτῶν Ἔθνῶν,

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ σχέσεις αὗται δεόν νὰ βασίζονται ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Κρατῶν

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Συνθήκην καὶ διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΘΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ
ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρ-
μοστὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μάρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστὴν τῆς Δημοκρατίας
ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερον Τεχνίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν ἐντιμὸν Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατοῦ Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας
Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγ. Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. BENIZELON, Πρώην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος
Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΑΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίνῳ, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANTY, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν
Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :

Τὸν Δρ. Miloutine YOVANOVITCH, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βέρνη

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ :

Τὸν ISMET Pacha, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως
Τὸν Δρ. RIZA NOUR Bey, Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σιόρτης
Τὸν HASSAN Bey, πρῶην Ὑπουργὸν Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος

ΟἱΤΙΝΕΣ, ἐπιδειξάντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνεβόνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν :

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ κατάστασις Εἰρήνης θὰ ἀποκατασταθῇ ὀριστικῶς μετὰ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου, ὡς καὶ μετὰ τῶν οικείων ὑπαικίων. Ἐκτετέρωθεν θὰ ὑφίστανται ἐπίσημοι σχέσεις, ἐν ταῖς οικείαις δὲ χώραις, οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ πρόκτορες θὰ ἀποκρίνωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν συναρτηθεσμένων ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν, τῶν καθιερωμένων προνομίων ὑπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

ΤΜΗΜΑ Α΄

1. ΕΛΛΑΦΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Άρθρον 2.

Ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας ὁρίζονται ὡς ἑπεται : (δρα χάρτην ὑπ' ἀρ. 1).

1ον) Μετὰ τῆς Βουλγαρίας :

Ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ρέξβιγια μέχρι τοῦ Ἔβρου, τὸ σημεῖον ἐνώσεως τῶν συνόρων Τουρκίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος :

τὰ νότια σύνορα τῆς Βουλγαρίας, ὡς εἶναι νῦν καθορισμένα.

2ον) Μετὰ τῆς Ἑλλάδος :

Ἐκείθεν μέχρι τῆς συμβολῆς τοῦ Ἄρδα καὶ τοῦ Ἔβρου :
ὁ ροῦς τοῦ Ἔβρου.

Ἐκείθεν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Ἄρδα μέχρι σημείου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὁρισθησομένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐγγρά-
τατα πρὸς τὸ χωρίον Τσουρέν-κισί :
ὁ ροῦς τοῦ Ἄρδα.

Ἐκείθεν Νοτιοανατολικῶς μέχρι σημείου ἐπὶ τοῦ Ἔβρου εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου πρὸς τὰ κάτω τοῦ Βόσνα-κισί :
γραμμὴ εὐθεῖα ἀφίνουσα ἐν Τουρκίᾳ τὸ χωρίον Βόσνα-κισί. Τὸ χωρίον Τσουρέν-κισί θὰ παρο-
χωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὴν Τουρκίαν, καθ' ὅσον ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ἔθνη-
νικὴ ἢ τουρκικὴ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν μεταναστευσάντων
εἰς τὸ χωρίον τούτο μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1922.

Ἐκείθεν μέχρι τοῦ Αἰγαίου :
ὁ ροῦς τοῦ Ἔβρου.

Άρθρον 3.

Ἀπὸ τῆς Μεσογαίου μέχρι τῆς μεθορίου τῆς Περσίας, τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας καθορίζονται ὡς ἑξῆς.

1ον) Μετὰ τῆς Συρίας :

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τῆς Γαλλοτουρκικῆς Συμφωνίας τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1921 καθοριζόμενα σύνορα.

2ον) Μετά τοῦ 'Ιράκ:

Ἡ μεταξύ Τουρκίας καὶ 'Ιράκ μεθόριος θέλει καθορισθῆ συμβιβαστικῶς μεταξύ Τουρκίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας ἐντὸς προθεσμίας ἐννέα μηνῶν.

Μὴ ἐπερχομένης συμφωνίας μεταξύ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας, ἡ διαφορά θέλει ἀχθῆ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Αἱ Κυβερνήσεις Τουρκίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅπως, μέχρις οὗ ληρθῆ ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεθορίου ἀπόφασις, εἰς οὐδεμίαν προβῶσι στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην κίνησιν, δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ οὐκ ἀδύνατον μεταβολὴν εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν ἑδαφῶν, ὧν ἡ ὀριστικὴ τύχη θέλει ἐξαρτηθῆ ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης διαγραφόμενα σύνορα εἶναι κεχωρημένα ἐπὶ τῶν συνημμένων τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ χαρτῶν ὑπὸ κλίμακα 1/1.000.000. Ἐν περιπτώσει διαφοράς μεταξύ τοῦ κειμένου καὶ τοῦ χάρτου, θέλει ἰσχύει τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτροπὴ ὁροθετήσεως θέλει ἐπιφορτισθῆ νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 2 περιγραφόμενα σύνορα. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποτελεσθῆ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας καὶ ἐνὸς Προέδρου ἐλεγχομένου ὑπ' αὐτῶν μεταξύ τῶν ὑπερκίων τρίτης Δυνάμεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει, κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως ἀκολουθῆ, ὅσον ἔνεστι ἀκριβέστερον, τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ὁρισμούς, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ δυνατόν τὰ διοικητικὰ ἔθρα καὶ τὰ τοπικὰ οικονομικὰ συμφέροντα.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηρίαν καὶ θὰ ὄσιν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ βαρύνωνται ἐξ ἴσου τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 6.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ ῥοῦ ποταμοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν ὄχθων αὐτοῦ σύνορα, οἱ ὄροι «ροῦ» ἢ «αὐλαξ» ὧν γίνεται χρῆσις ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, σημαίνουν διὰ μὲν τοὺς μὴ πλωτοὺς ποταμοὺς τὴν μέσην γραμμὴν αὐτῶν ἢ τοῦ κυρίου αὐτῶν βραχίονος, διὰ δὲ τοὺς πλωτοὺς ποταμοὺς τὴν μέσην γραμμὴν τῆς κυρίας αὐλακῆς ναυσιπλοίας. Ἐν τούτοις, ἐναπόκειται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ καθορίσῃ εἰδικώτερον, ἐὰν ἡ συνοριακὴ γραμμὴ θὰ ἀκολουθῆσῃ, εἰς τὰς ἐνδεχομένας αὐτῆς μετατοπίσεις, τὸν οὕτω προσδιορισθέντα ροῦ ἢ τὴν αὐλακὰ, ἢ ἐὰν θὰ καθορισθῆ ὀριστικῶς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ροῦ ἢ τῆς αὐλακῆς κατὰ τὴν ἐναρξὴν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ θαλάσσια ἔθρα περιλαμβάνουσι τὰς νήσους καὶ νησιδία τὰς κειμένας εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν τριῶν μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν πάντα τὰ ἀνγκαῖα διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς ἔγγραφα, ἰδίᾳ δὲ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν καθορισμοῦ τῶν σημερινῶν ἢ παλαιῶν συνόρων, πάντα τοὺς ὑφισταμένους χάρτας μεγάλης κλίμακας, τὰ γεωδατικὰ διδόμενα, τὰ ἐκτελεσθέντα καὶ μὴ δημοσιευθέντα σχεδιαγραφήματα, τὰς πληροφορίας περὶ τῶν πλημμυρῶν τῶν μεθοριακῶν ποταμῶν. Οἱ χάρται, τὰ γεωδατικὰ διδόμενα, καὶ τὰ σχεδιαγραφήματα, ἔστω καὶ μὴ δημοσιευθέντα, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τουρικῶν Ἀρχῶν, δεόν νὰ παραδοθῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς βραχυτέρας προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ πλέον, νὰ δώσωσι διατάξας εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς, ὅπως ἀνακοινῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πᾶν ἔγγραφο, ἰδίᾳ σχέδια, κτηματολόγια καὶ κτηματικὰ βιβλία, παρέχωσι δὲ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ, πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν καὶ λοιπὰς χρησίμου πληροφορίας.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ μέσου τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐν παντὶ τῷ ἀφορῶντι εἰς τὴν μετακίνησιν, τὴν κατοικίαν, τοὺς ἐργάτας, τὰ ἀνγκαῖα πρὸς ἐπιλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ὕλης (πασσάλους, ὄροσημα).

Εἰδικῶς ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσῃ, ἐὰν δεθῆ, τὸ τεχνικὸν προσωπικόν, τὸ ἱκανὸν νὰ βοηθήσῃ τὴν ὁροθετικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καθιστῶσι σεβαστὰ τὰ τιθέμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τριγωνομετρικὰ σημεῖα, σήματα, πασσάλους ἢ ὄροσημα.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ὁρίσθηκα θέλουσι τεθῆ εἰς ὄρατὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, θὰ ὦσιν ἠριθμημένα, ἢ δὲ τοποθεσία καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ σημειῶνται ἐν χαρτογραφικῷ πλάνῳ.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ὁριστικὰ πρωτόκολλα ὁροθετήσεως, οἱ ἐπισυναπτόμενοι χάριται καὶ ἔγγραφα θὰ γίνωσιν εἰς τρία πρωτότυπα, ὧν δύο θὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἡμετέρων Κρατῶν, τὸ δὲ τρίτον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐπιδόσῃ ἐπίσημα τούτων ἀντίγραφα εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν παρούσαν Συνθήκην Δυναμείας.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆ 13ῃ Φεβρουαρίου 1914 ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 5 τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου τῆς 17)30 Μαΐου 1913, καὶ 15 τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν τῆς 1)14 Νοεμβρίου 1913, ἢ κοινοποιηθεῖσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τῆ 13 Φεβρουαρίου 1914 καὶ ἀφορῶσα εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν νήσων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἐκτὸς τῆς Ἰμβρου, Τενέδου καὶ τῶν Λαγυνοῦσῶν νήσων (Μαυρυῶν), ἰδίᾳ τῶν νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, ἐπικυροῦται, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης τῶν συναφῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας διατελούσας νήσους, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἀρθρον 15. Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ νῆσοι, αἱ κείμεναι εἰς μικροτέρων ἀπόστασιν τῶν τριῶν μιλίων τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς, παραμένουσιν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἐν ταῖς νήσοις Μυτιλήνη, Χίω, Σάμω καὶ Ἰκαρία τὰ ἀκόλουθα μέτρα:

1. Αἱ εἰρημέναι νῆσοι δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς ἐγκατάστασιν ναυτικῆς βάσεως ἢ εἰς ἀνεγερσιν ὀχυρωματικοῦ τίνος ἔργου.

2. Θὰ ἀπαγορευθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν στρατιωτικὴν ἀεροπλοίαν νὰ ὑπερίπταται τοῦ ἐδάφους τῆς ἀκτῆς τῆς Ἀνατολίας.

Ἀντιστοίχως, ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀεροπλοίαν αὐτῆς νὰ ὑπερίπταται τῶν ρηθειῶν νήσων.

3. Αἱ ἑλληνικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐν ταῖς εἰρημέναις νήσοις θὰ περιορισθῶσι εἰς τὸν συνήθη ἀριθμὸν τῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καλουμένων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκγυμνάζωνται ἐπὶ τόπου, ὡς καὶ εἰς δυνάμιν χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὑπάρχουσαν τοιαύτην.

Ἄρθρον 14.

Αἱ νῆσοι Ἰμβρος καὶ Τένεδος, παραμένουσιν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, θὰ ἀπολαύωσιν εἰδικῆς διοικητικῆς ὁργανώσεως, ἀποτελουμένης ἐν τοπικῶν στοιχείων καὶ παρεχούσης πᾶσαν ἐγγύησιν εἰς τὸν μὴ μουσουλμανικὸν ἰθαγενῆ πληθυσμὸν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν προσώπων καὶ τῶν περιουσιῶν. Ἡ διατήρησις τῆς τάξεως θὰ ἐξασφαλίζηται ἐν αὐταῖς δι' ἀστυνομίας στρατολογουμένης μεταξὺ τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ, τῆ φροντίδι τῆς ὧς ἄνω προβλεπομένης τοπικῆς διοικήσεως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ὑποίας θὰ διατελῇ.

Αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογηθησόμεναι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίαι, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν, δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας παντὸς δικαιώματος καὶ τίτλου ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀπαραριθμουμένων νήσων, τοῦτέστι τῆς Ἀστυπάλαιας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσσου, Τήλου, Νισύρου, Κολύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψοῦς, Σύμης καὶ Κῶ, τῶν κατεχομένων νῦν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν νησίδων τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτομένων, ὡς καὶ τῆς νήσου Καστελλορίζου (βρα χάστην ὑπ' ἀρ. 2).

Ἄρθρον 16.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται παντὸς τίτλου καὶ δικαιώματος πάσης φύσεως ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐδάφη ἅτινα κείνται πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ὁρίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν νήσων, ἐκτὸς ἐκεῖνων ὧν ἡ κυριαρχία ἔχει ἀναγνωρισθῆ αὐτῇ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης, τῆς τύχης τῶν ἐδαφῶν καὶ τῶν νήσων τούτων κανονισθεῖσαι ἢ κανονισθησόμεναι μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν θίγουνσι τὰς συνομολογηθεῖσας ἢ συνομολογηθησόμενας ἰδιαίτερας συμφωνίας μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἡμετέρων χωρῶν λόγῳ τῆς γειτνιασεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παραίτησις τῆς Τουρκίας ἀπὸ παντὸς δικιῶματος καὶ τίτλου αὐτῆς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοῦ Σουδῶν θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς 5ης Νοεμβρίου 1914.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Τουρκία ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρέωσης ἀφορώσης εἰς τὰ ὀθωμανικὰ δάνεια τὰ ἠγγυημένα διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ φόρου, ἤτοι τὰ δάνεια τοῦ 1855, 1891 καὶ 1894. Τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν τούτων δανείων γενομένων ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐτησίων καταβολῶν, ἀποτελουσῶν σήμερον μέρος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου Αἰγυπτιακοῦ Χρέους, ἡ Αἰγυπτὸς ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης ὑποχρέωσης ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος.

Ἄρθρον 19.

Μεταγενέστεραι συμφωνίαι, συναφθησόμεναι ὑπὸ ὅρους καθοριστέους μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, ὅα διακανονίσωσι τὰ προκύπτοντα ζητήματα ἐν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Κράτους, ἐφ' οὗ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀφορῶσι τὰ ὑποσπασθέντα ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐδάφη δυνάμει τῆς Συνθήκης ταύτης.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου ἀνακηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914.

Ἄρθρον 21.

Οἱ τοῦρκοι ὑπῆκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ τὴν 5ην Νοεμβρίου 1914, ὅα ἀποκτήσωσιν, ἐφ' οἷς ὅροις προβλέπει ὁ ἐγγώριος νόμος, τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν, ἀποβάλλοντες ὡς ἐκ τούτου τὴν τοῦρκοικὴν. Ὅα δύνανται, ἐν τούτοις, ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀσκήσωσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς τοῦρκοικῆς ἰθαγενείας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δεόν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Κύπρον ἐντὸς δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀσκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς.

Ὡσαύτως ἀποβάλλουσι τὴν τοῦρκοικὴν ἰθαγένειαν, οἱ τοῦρκοι ὑπῆκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀποκτήσει ἢ πρόκεινται νὰ ἀποκτήσωσι τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν, συνεπεὶα αἰτήσεως ὑποβληθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας.

Ἐνωσεῖται ὅτι ἡ Κυβερνήσις τῆς Κύπρου ὅα δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν βρεττανικὴν ἰθαγένειαν εἰς τοὺς ἀποκτήσαντας. Ἐνε τῆς ἀδείας τῆς Τοῦρκοικῆς Κυβερνήσεως, πᾶσαν ἄλλην ἰθαγένειαν ἐκτὸς τῆς τοῦρκοικῆς.

Ἄρθρον 22.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 27, ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν παντὸς δικιῶματος ἢ προνομίου πάσης φύσεως, ὧν ἀπῆλαξεν ἐν Αἰβύῃ, δυνάμει τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1912 καὶ τῶν συναφῶν Πράξεων.

2. ΕἸΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 23.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσι καὶ διακηρύττουσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας διαλεύσεως καὶ πλοῦ, διὰ θαλάσσης ἢ διὰ τοῦ ἀέρος, ἐν καιρῷ εἰρήνης ὡς καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου, ὡς προβλέπεται ἐν τῇ εἰδικῇ Συμβάσει τοῦ καθεστώτος τῶν Στενῶν τῇ συνυμολογηθείσῃ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν. Ἡ Σύμβασις αὕτη ὅα ἔχη τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχύν ἔναντι τῶν ὧδε συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν, ὡς ἐὰν περιείχετο ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ.

Ἄρθρον 24.

Ἡ συνυμολογηθεῖσα σήμερον εἰδικὴ Σύμβασις περὶ τοῦ καθεστώτος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συνθήκης περιγραφομένης μεθορίου, ὅα ἔχη τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχύν ἔναντι τῶν ὧδε συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν, ὡς ἐὰν περιείχετο ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν πλήρη ἰσχύον τῶν Συνθηκῶν εἰρήνης καὶ τῶν προσθέτων Συμβάσεων, αἵτινες συνωμολογήθησαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων μετὰ τῶν Δυνάμεων αἵτινες ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλεονὲν τῆς Τουρκίας, νὰ ἀποδεχθῆ τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐλήφθησαν ἢ θὰ ληφθῶσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς πάλαι Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ νέα Κράτη ἐντὸς τῶν οὕτω καθορισθέντων συνόρων.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Τουρκία δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἀναγνωρίζει καὶ ἀποδέχεται τὰ σύνορα τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ καὶ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ Κράτους, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἢ θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 25 Συνθηκῶν ἢ ὑπὸ πάσης συμπληρωματικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 27.

Οὐδέμια πολιτικὴ, νομοθετικὴ ἢ διοικητικὴ ἐξουσία ἢ δικαιοδοσία θέλει ἀσκηθῆ, δι' οἰονδήποτε λόγον, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Ἀρχῶν τῆς Τουρκίας ἐκτὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν ἐδάφους διατελούντος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὸ προτεκτοράτιον τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασάν τὴν παρούσαν Συνθήκην καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν ἐδάφους ἀποσπασθέντος τῆς Τουρκίας.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία τῶν ὀρθοξενικῶν μουσουλμανικῶν Ἀρχῶν δὲν θέλει ποσῶς ὀλιγῆ.

Ἄρθρον 28.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται, ἕκαστον τὸ καθ' ἑαυτό, τὴν πλήρη καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν κατάργησιν τῶν Διομολογήσεων ἐν Τουρκίᾳ.

Ἄρθρον 29.

Οἱ Μαροκινοὶ ὑπήκοοι γάλλοι καὶ οἱ Τυνησιοὶ θὰ ὑπόκεινται κατὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς εἰς ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπήκοοι γάλλοι.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Λιβύης θὰ ὑπόκεινται κατὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς εἰς ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπήκοοι Ἰταλοὶ.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν προδικάζουσι τὴν ἰθαγένειαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατεστημένων προσώπων τῶν καταγομένων ἐκ τῆς Τύνιδος, τῆς Λιβύης καὶ τοῦ Μαρόκου.

Ἀντιστοίχως, οἱ τοῦρκοι ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύουσιν ἐν ταῖς χώραις, ὧν οἱ κάτοικοι ἐπωφελοῦνται τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2, τοῦ αὐτοῦ καθεστώτος τοῦ ὁποίου ἀπολαύουσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Τὸ καθεστῶς εἰς ὃ θὰ ὑπάγωνται ἐν Τουρκίᾳ τὰ ἐκ τῶν χωρῶν, ὧν οἱ κάτοικοι ἀπολαύουσι τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1, προσερχόμενα ἔμπορεύματα ἢ τὰ εἰς τὰς χώρας ταύτας κατευθυνόμενα καὶ, ἀντιστοίχως, τὸ καθεστῶς εἰς ὃ θὰ ὑπάγωνται ἐν ταῖς ρηθεῖσαις χώραις τὰ ἐκ Τουρκίας προσερχόμενα ἢ δι' αὐτὴν προοριζόμενα ἔμπορεύματα, θέλει καθορισθῆ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Τουρκίας.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ

Ἄρθρον 30.

Οἱ τοῦρκοι ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ ἐδάφη ἄνω, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποσπῶνται τῆς Τουρκίας, καθίστανται αὐτοδικαίως καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας ὑπήκοοι τοῦ Κράτους εἰς ὃ τὸ ἔδαφος μεταβιβάζεται.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες ἀποβάλλουσι τὴν τουρκικὴν ἰθαγένειαν καὶ ἀποκτώσιν αὐτοδικαίως νέαν ἰθαγένειαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 30, ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς ἰθαγενείας ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν, οἵτινες εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς ἕδαφος ἀποσπώμενον τῆς Τουρκίας συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν Συνθήκην καὶ οἵτινες διαφέρουσι φυλετικῶς τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ρηθέντος ἑδάφους, ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς ἰθαγενείας ἐνὸς τῶν Κρατῶν, ἔνθα ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε τῆς αὐτῆς φυλῆς μετὰ τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀσκοῦντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32, ὀφείλουσιν, ἐντὸς τῶν ἐπομένων δώδεκα μηνῶν, νὰ μεταφέρωσι τὴν κατοικίαν των εἰς τὸ Κράτος ὑπὲρ οὗ ἤσκησαν τὴν ἐπιλογὴν. Εἶνε ἐλεύθεροι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἢν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ ἑδάφει τοῦ Κράτους, ἔνθα εἶχον τὴν κατοικίαν των πρὸ τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης ἐπιλογῆς. Δύνανται δὲ νὰ ἀποκομίσωσι τὰ κινητὰ αὐτῶν πάσης φύσεως, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν ἕνεκα τούτου εἰς οὐδὲν εἰσπραγματικὴν ἢ ἐξπραγματικὴν τέλος ἢ δασμῶν.

Ἄρθρον 34.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες θὰ ἀπέβανον ἀναγκαίαι μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀσκουσῶν τὴν ἐν ταῖς ἀποσπώμεναις τῆς Τουρκίας χώροις ἐξουσίαν καὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν ἔνθα εἰσὶν ἐγκατεστημένοι, οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἄνω τῶν 18 ἐτῶν τοῦρκοι ὑπῆκοοι, οἱ καταγόμενοι ἐξ ἑδάφους ἀποσπώμενου τῆς Τουρκίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἐγκατεστημένοι εἰς τὸ ἔξωτερικὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς, δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιλογὴν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν τῇ χώρῳ ἐξ ἧς κατὰγονται ἰθαγενείας, ἐὰν συνδέωνται φυλετικῶς μετὰ τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας αὐτῆς καὶ ἐὰν ἡ ἀσκούσα τὴν ἐξουσίαν Κυβέρνησις συνανέσῃ εἰς τούτο. Τὸ δικαίωμα τούτο τῆς ἐπιλογῆς δέον νὰ ἀσκηθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 35.

Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως οὐδὲν παρεμβάλλωσι πρόσκομμα εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ἐπιλογῆς τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τῶν συνομολογηθεῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Βουλγαρίας ἢ Οὐγγαρίας, ἢ ὑπὸ Συνθήκης συνομολογηθείσης μετὰ τῶν συμβαλλομένων τούτων Δυνάμεων πλὴν τῆς Τουρκίας, ἢ μιᾶς ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἢ μετὰ τῶν αὐτῶν τούτων τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ ἐπιτροπύσεως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν ἀπόβησιν πάσης ἄλλης προστιθῆς αὐταῖς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 36.

Αἱ σύζυγοι ἀκολουθοῦσι τὴν κατάστασιν τῶν συζύγων αὐτῶν καὶ τὰ ἡλικίας κάτω τῶν 18 ἐτῶν τέκνα τὴν τῶν γονέων των διὰ πᾶν ἔτι ἀφορᾶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ

Ἄρθρον 37.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἰ ἐν τοῖς ἄρθροις 38—44 περιεχόμεναι διατάξεις ἀναγνωρισθῶσιν ὡς θεμελιώδεις νόμοι, ὅπως οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς ἢ ἐπίσημος τις πράξις διατελῶσιν ἐν ἀντιφάσει ἢ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας καὶ ὅπως οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς ἢ ἐπίσημος τις πράξις κατισχῶσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχῃ εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Τουρκίας πλήρη καὶ ἀπόλυτον προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, ἀδιακρίτως γεννήσεως, ἐθνικότητος, γλώσσης, φυλῆς ἢ θρησκείας.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας δικαιοῦνται νὰ πρεσβεύωσιν ἐλευθέρως, δημοσίᾳ τε καὶ κατ' ἴδιον, πᾶσαν πίστιν, θρησκείαν ἢ δοξασίαν ὣν ἡ ἄσκησις δὲν ἤθελον εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἔθνη.

Αἱ μὴ μουσουλμανικαὶ μειονότητες θὰ ἀπολαύωσιν πλήρως τῆς ἐλευθερίας κυκλοφορίας καὶ μεταναστεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐφαρμοζομένων, ἐφ' ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἑδάφους, εἰς ἅπαντας τοὺς τοῦρκους ὑπηκόους μέτρων, ἅτινα ἤθελον τυχεῖν ληφθῆναι ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῆς τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητες ὑπῆκοι τοῦρκοι θὰ ἀπολαύσῃ τῶν αὐτῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ὧν καὶ οἱ μουσουλμάνοι.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας, ἄνευ διακρίσεως θρησκευήματος, θὰ ᾄσιν ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου.

Ἡ διαφορά θρησκείας, δοξασίας ἢ πίστεως δὲν ὀφείλει νὰ ἀποτελέσῃ κώλυμα δι' οὐδένα τοῦρκον ὑπῆκοον ὡς πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἰδίᾳ τὴν παραδοχὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, ἀξιώματα καὶ τιμὰς ἢ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν καὶ βιομηχανικῶν.

Οὐδείς περιορισμὸς θέλει ἐπιβληθῆῖ κατά τῆς ἐλευθέρας χρήσεως παρὰ παντός τοῦρκοῦ ὑπῆκοῦ οἰασθήποτε γλώσσης, εἴτε ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἢ ἐμπορικαῖς σχέσεσιν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν, τὸν τύπον καὶ πάσῃς φύσεως δημοσιεύματα, εἴτε ἐν ταῖς δημοσίαις συναθροίσεσιν.

Παρὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐπίσημου γλώσσης, θὰ παρέχωνται αἱ προσήκουσαι εὐκολαί εἰς τοὺς τοῦρκοὺς ὑπῆκοὺς, τοὺς λαλοῦντας γλώσσᾳ ἄλλῃν ἢ τὴν τουρκικὴν, διὰ τὴν προφορικὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης αὐτῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Οἱ τοῦρκοι ὑπῆκοι, οἱ ἀνήκοντες εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας, θὰ ἀπολαύσῃ νομικῶς καὶ πραγματικῶς τῆς αὐτῆς προστασίας καὶ τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων ὧν ἀπολαύουσιν καὶ οἱ λοιποὶ τοῦρκοι ὑπῆκοι. Θὰ ἔχωσιν ἰδίως ἴσον δικαίωμα νὰ συνιστῶσι, διευθύνωσι καὶ ἐποπτεύωσιν, ἰδίαις δαπάναις, παντὸς εἶδους φιλανθρωπικὰ, θρησκευτικὰ ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα, σχολεῖα καὶ λοιπὰ ἐκπαιδευτήρια, μετὰ τοῦ δικαιώματος νὰ ποιῶνται ἐλευθέρως ἐν αὐτοῖς χρῆσιν τῆς γλώσσης των καὶ νὰ τελῶσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας των.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ περιφερείαις, ἔθθα διαμένει σημαντικὴ ἀναλογία ὑπῆκῶν μὴ μουσουλμάνων, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέχῃ, ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, τὰς προσήκουσας εὐκολίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολείοις παροχής, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ, τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ τέκνα τῶν ἐν λόγῳ τοῦρκοῦν ὑπῆκῶν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν κωλύει τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ καταστήσῃ υποχρεωτικὴν τὴν διδασκαλίαν τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς εἰρημένοις σχολείοις.

Ἐν ταῖς πόλεσι καὶ περιφερείαις, ἔθθα ὑπάρχει σημαντικὴ ἀναλογία τοῦρκοῦν ὑπῆκῶν ἀνήκόντων εἰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας, θέλει ἐξασφαλισθῆῖ εἰς τὰς μειονότητας ταύτας δικαίᾳ συμμετοχῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν, ἅτινα τυγόν θὰ ἐχρηγοῦντο ἐκ τοῦ δημοσίου χρήματος ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἢ τῶν δημοτικῶν καὶ λοιπῶν προϋπολογισμῶν ἐπὶ ἐκπαιδευτικῷ, θρησκευτικῷ ἢ φιλανθρωπικῷ σκοπῷ.

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ καταβάλλωνται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀντιπροσώπους τῶν ἐνδιαφερομένων καθιδρυμάτων καὶ ὀργανισμῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ λάβῃ ἀπέναντι τῶν μὴ μουσουλμανικῶν μειονοτήτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκογενειακὴν ἢ προσωπικὴν αὐτῶν κατάστασιν, πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως τὰ ζητήματα ταῦτα κανονίζωνται συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα τῶν μειονοτήτων τούτων.

Τὰ μέτρα ταῦτα θέλουσιν ἐπεξεργασθῆῖ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ, ἀποτελούμενῃ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων μειονοτήτων. Ἐν περιπτώσει διαφανίας, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλουσι διορίσει, ἀπὸ κοινῆς, ἐπιδικαιτητὴν ἐλεγερόμενον μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν νομομαθῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ πᾶσαν προστασίαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, συναγωγὰς, νεκροταφεῖα καὶ λοιπὰ θρησκευτικὰ καθιδρύματα τῶν εἰρημένων μειονοτήτων. Εἰς τὰ εὐαγγῆ καθιδρύματα ὡς καὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα τῶν αὐτῶν μειονοτήτων, τῶν ἤδη εὑρισκομένων ἐν Τουρκίᾳ, θὰ παρέχῃται πᾶσα εὐκολία καὶ ἄδεια, ἡ δὲ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, προκειμένου περὶ ἰδρύσεως νέων θρησκευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, οὐδεμίαν θέλει ἀρνηθῆῖ ἐκ τῶν ἀναγκαίων εὐκολιῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἐξασφαλισθῆῖ εἰς τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ καθιδρύματα ὁμοίας φύσεως.

Οἱ εἰς τὰς μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητας ἀνήκοντες τοῦρκοι ὑπῆκοι δὲν θὰ ᾄσιν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκτελῶσι πράξεις ἀποτελούσας παράβασιν τῆς πίστεως ἢ τῶν θρησκευτικῶν των ἠθίμων, οὔτε θὰ περιπέπτωσιν εἰς ἀνικανότητα τινα ἀρνούμενοι νὰ παραστῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ νὰ ἐκτελέσωσι νόμιμον τινα πράξιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομαδιαίας των ἀναπαύσεως.

Οὗχ ἤττον, ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀπαλάσσει τοὺς τοῦρκοὺς τούτους ὑπῆκοὺς τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες ἐπιβάλλωνται εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς τοῦρκοὺς ὑπῆκοὺς πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἡ Τουρκία παραδέχεται ὅπως αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος Τμήματος, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὑπῆκοὺς τῆς Τουρκίας, ἀποτελέσωσιν ὑποχρεώσεις διεθνoῦς συμφέροντος καὶ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἄνευ τῆς

συγκαταθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ὑποχρεοῦνται διὰ τῆς παρουσίας Συνθήκης νὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς πᾶσαν τροποποίησιν τῶν εἰρημένων ἀρθρῶν, ἣν ἤθελε κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀποφασίσαι ἡ πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Τουρκία δέχεται ὅπως πᾶν Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ πάσης παραβάσεως ἢ κινδύνου παραβάσεως οἰασδήποτε τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ ὅπως τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνεργῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ παρέχῃ οἰασδήποτε ὁδηγίας κρινόμενας καταλλήλους καὶ ἀποτελεσματικὰς ἐν τῇ περιστάσει.

Ἡ Τουρκία δέχεται πρὸς τούτους ὅπως, ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἐπὶ νομικῶν ἢ πραγματικῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὰ ἄρθρα ταῦτα, μεταξὺ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς οἰασδήποτε τῶν λοιπῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν Συνθήκην Δυνάμεων ἢ πάσης ἄλλης Δυνάμεως Μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ τοιαύτη διχογνωμία θεωρηθῇ ὡς διεθνoῦς χαρακτήρος διαφορά κατὰ τὸ γράμμα τοῦ ἀρθρου 14 τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως πᾶσα τοιοῦτου εἴδους διαφορά, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν Μερῶν, παραπέμπηται εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνoῦς Δικαιοσύνης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαρκoῦς Δικαστηρίου θὰ ἦ ἀνέκκλητος, θὰ ἔχη δὲ τὴν ἰσχύν καὶ τὸ κύρος ἀποφάσεως ἐκδοθείσης δυνάμει τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Συμφώνου.

Ἄρθρον 45.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος δικαιώματα εἰς τὰς ἐν Τουρκίᾳ μὴ μουσουλμανικὰς μειονότητες, ἀναγνωρίζονται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῆς εὑρισκομένας μουσουλμανικὰς μειονότητας.

Δ.Ι.Β.Μ.

Αρχιγέρου Εφταλιώτης

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ.

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ.

Άρθρον 46.

Τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ συνημμένῳ τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακι, θὰ κατανεμηθῇ, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ παρόντι Τμήματι βρῦς, μεταξύ τῆς Τουρκίας, τῶν Κρατῶν ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀπεσπασθῆσαν ἐδάφη ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας συνεπεῖα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912-1913, τῶν Κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 15 τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερόμεναι νῆσοι καὶ τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔδαφος καὶ τέλος τῶν νεωστὶ δημιουργηθέντων Κρατῶν ἐν τοῖς ἀσιατικοῖς ἐδάφεσι τοῖς ἀποσπασθέντες ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἀπαντα τὰ ὡς εἰρηγῆται Κράτη θὰ συμμετάσχῃσι πρὸς τοὺς ἐν τῷ παρόντι Τμήματι διαγραφόμενους βρῦς, τῶν ἐτησίων ὑποχρεώσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους ἀπὸ τῶν χρονολογιῶν τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 53.

Ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 53 χρονολογιῶν, ἡ Τουρκία ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος διὰ τὰς μερίδας συμμετοχῆς δι' ὧν ἐπεβαρύνθησαν τὰ λοιπὰ Κράτη.

Τὸ ἔδαφος τῆς Θράκης, ὑπὲρ κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914 διετέλει ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν, εὐρίσκειται δ' ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης Συνθήκης διαγραφόμενων ὄριων τῆς Τουρκίας, θὰ θεωρηθῇ, δι' ὅτι ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, ὡς ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 47.

Ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους ὀφείλει νὰ καθορίσῃ, ἐπὶ τῇ ὀριζομένη ἐν τοῖς ἄρθροις 50 καὶ 51 βάσει, τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ἀναλογουσῶν εἰς τὰ ἐν τῷ Μέρει Α' τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος ἀναφερόμενα δάνεια καὶ ἐπιβαρυνουσῶν ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, νὰ φέρῃ δὲ εἰς γνῶσιν τῶν Κρατῶν τούτων τὸ ἐν λόγῳ ποσόν.

Τὰ Κράτη ταῦτα δικαιούνται ν' ἀποστεύωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντιπροσώπους, ἵνα παρακολουθήσωσι τὰς ἐπὶ τούτου ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Χρέους θὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 134 τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 27ης Νοεμβρίου 1919.

Πᾶσαι αἱ τυχόν ἀναφυησόμεναι διαφοραὶ μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διατυπωμένων ἀρχῶν, θὰ παραλέμψωνται, ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης κοινοποιήσεως, εἰς διαιτητὴν, τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει παρακληθῆναι νὰ διορίσῃ καὶ ὅστις ὀφείλει νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ διαιτητοῦ θέλουσι καθορισθῆναι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐπιβαρύνει μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξῶδων τῆς διαιτησίας τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ διαιτητοῦ θὰ ὦσιν ἀμετάκλητοι. Ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν εἰρημένον διαιτητὴν δὲν θὰ ἀναστέλλῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων.

Άρθρον 48.

Τὰ Κράτη, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, μεταξύ τῶν ὁποίων θέλει κατανεμηθῆναι τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ Μέρει Α' τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος, ὀφείλουσι, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς γενησομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 κοινοποιήσεως τοῦ ἀναλογούντος ἐνὶ ἑκάστῳ τούτων μέρους ἐκ τῶν ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ προβλεπομένων ἐτησίων βαρῶν, νὰ παράσχωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Χρέους

ικανὰς ἐγγυήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τοῦ μεριδίου αὐτῶν. Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ ἐγγυήσεις αὗται δὲν ἤθελον δοθῆ ἔνδεσ τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ἢ ἐν περιπτώσει διαφωρίας ὡς πρὸς τὸ κατὰλληλον τῶν δοθεσῶν ἐγγυήσεων, πᾶσα Κυβέρνησις ὑπογράφασα τὴν παρούσαν Συνθήκην δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς τοὺς διεθνεῖς οικονομικοὺς ὀργανισμοὺς, τοὺς ὑφισταμένους ἐν ταῖς χώραις, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατέμεται τὸ χρέος, τὴν εἰσπραξὴν τῶν προσόδων αἰτινες ἐδόθησαν ὡς ἐγγυήσις. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ ὡσαν ἀμετάκλητοι.

Ἄρθρον 49.

Ἐντὸ ἐνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤθελε καθορισθῆ ὀριστικῶς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47, τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων τὸ ἀναλογεῖν ἐκάστῳ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, θέλει συνέλθει ἐν Παρισίαις Ἐπιτροπῇ ὅπως ὀρίσῃ τὸν τρόπον τῆς κατανομῆς τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ Μέρει Α' τοῦ συνημένου τῶ παρόντι Τμήματι Πίνακος. Ἡ κατανομή αὕτη θέλει γίνεαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ὅρων τῶν συμβάσεων δανείων ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος.

Ἡ ἐν τῷ 1ῳ ἐδαφίῳ προβλεπόμενη Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Δανείων, ἐκτὸς τοῦ Ἠνοποιημένου καὶ τῶν Τουρκικῶν Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν, ὡς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου, ὃν ἐξ ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ. Πᾶν ζήτημα, ἐφ' ὃ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε καταλήξει εἰς συμφωνίαν, θὰ παραπέμπηται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47, ἐδαφίου 4, προβλεπόμενον διαιτητήν.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Τουρκία ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ ἐκδόσῃ νέους τίτλους ἐκπροσωποῦντας τὸ ἀναλογεῖν αὐτῇ μέρους, ὁ καταμερισμὸς τοῦ κεφαλαίου τοῦ Χρέους θὰ γίνῃ ἐν πρώτοις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν, ὑπὸ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Δανείων, ἐκτὸς τοῦ Ἠνοποιημένου καὶ τῶν Λαχειοφόρων Τουρκικῶν Ὁμολογιῶν. Οἱ νεωστὶ ἐκδοθέντες τίτλοι θὰ παραδίδονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κατόχους, ὑπὸ ὅρων πιστοποιούντας τὴν ἀπύλαγξήν αὐτῆς Τουρκίας ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῶν κατόχων ἔναντι τῶν λοιπῶν Κρατῶν ἕντινα ἐπιβαρύνονται διὰ μέρους τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους. Οἱ ἐκδοθέντες τίτλοι, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ μερίδιον ἐκάστου Κράτους ἐπὶ τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, θὰ ὄσαν ἀπῆλθαμένοι ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἡλοπιτῶν τελῶν, ἅτινα θὰ συνεπήγετο ἡ ρηθεῖσα ἐκδοσις.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιβαρυνουσῶν ἑκάστου ἐνδιαφερόμενον Κράτους ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῆ συνεπειᾷ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν κατανομήν τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου

Ἄρθρον 50.

Ἡ κατανομή τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 47 προβλεπομένων ἐτησίων βερῶν ὡς καὶ ἡ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους, περὶ ὃ τὸ ἄρθρον 49, θέλουσι γίνεαι ὡς ἑξῆς:

1ον) Τὰ πρὸ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912 δάνεια καὶ τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὰ βάρη θέλουσι καταμεμηθῆ μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας, ὡς αὕτη ὑφίστατο κατόπιν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912-1913, τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ὑπὲρ ὧν ἀπεσπάσθη ἔδαφος ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας συνεπειᾷ τῶν ρηθέντων πολέμων, καὶ τῶν Κρατῶν εἰς ἃ παρεγυρήθησαν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 12 καὶ 15 τῆς παρούσης Συνθήκης ἀναφερόμεναι νῆσοι. Αἱ ἐδαφικαὶ μεταβολαί, αἱ ἐπελθούσαι ἀφ' ἧς ἐπέθεσαν ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐφαρμύσασαι τοὺς πολέμους τοῦτους Συνθήκῃ ἢ αἱ μεταγενέστεραι τοιαῦται, θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

2ον) Τὸ παραμένον εἰς βάρος τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας μετὰ τὴν πρώτην ταύτην διανομήν ὑπόλοιπον τῶν δανείων καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὰ ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, ἠξήμενα διὰ τῶν δανείων τῶν συνομολογηθέντων ὑπὸ τῆς εἰρημένης Ἀυτοκρατορίας μεταξὺ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912 καὶ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914, ὡς καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, θὰ καταμεμηθῶσι μεταξὺ τῆς Τουρκίας, τῶν νεωστὶ ἐν Ἀσίᾳ δημιουργηθέντων Κρατῶν, ὑπὲρ ὧν ἀπεσπάσθη ἔδαφος ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ τοῦ Κράτους εἰς ὃ παρεγυρήθη τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 46 τῆς Συνθήκης ταύτης ἀναφερόμενον ἔδαφος.

Ἡ κατανομή τοῦ κεφαλαίου θὰ γίνῃ δι' ἑκάστον δάνειον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἐναρξὴν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης κεφαλαίου.

Ἄρθρον 51.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογεῖντος ἐκάστῳ ἐνδιαφερομένῳ Κράτει μέρους ἐκ τῶν ἐτησίων ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους συνεπειᾷ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 προβλεπομένης κατανομῆς, θέλει καθορισθῆ ὡς ἑξῆς:

1ον. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προβλεπόμενὴν ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 50 κατανομήν, θέλει, ἐν πρώτοις, καθορισθῆ τὸ μέρος τὸ βερῶν τὸ σύνολον τῶν ἐν ταῖς ἄρθροις 12 καὶ 15 ἀναφερομένων νῆσων καὶ τῶν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας ἀποσπασθέντων ἐδαφῶν συνεπειᾷ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Τὸ μέρος τοῦτο δὲν νὰ ἔγῃ, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὅλικον ποσὸν τῶν διανεμητέων ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50, τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἣν καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν ὅλικῶν προσόδων τῶν προαναφερομένων νῆσων καὶ ἐδαφῶν, ὁμοῦ λαμβανόμενων, πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ὅλικῶν προσόδων τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας κατὰ τὰ οἰκονο-

μικὰ ἔτη 1910—1911 καὶ 1911—1912, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προϊόντος τῶν ἐπιβληθέντων τῷ 1907 προσθέτων τελωνειακῶν δασμῶν.

Τὸ οὗτω καθοριζόμενον ποσὸν θέλει μετὰ ταῦτα κατανεμηθῆ μετὰ τῶν Κρατῶν εἰς ἃ παρεχωρήθησαν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμενα ἐδάφη, τὸ δὲ μέρος, ὅπερ συνεπῶς θὰ ἐπιβαρύνῃ ἐν ἑκάστῳ τῶν Κρατῶν τούτων, δεῖν νὰ ἔχη, ὡς πρὸς τὸ κατανεμηθῆ μετὰ τῶν ὀλικῶν ποσῶν, τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ὅταν ἔχει ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων τοῦ εἰς ἑκάστον Κράτος παρεχωρηθέντος ἐδάφους πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ὀλικῶν προσόδων κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1910—1911 καὶ 1911—1912 τοῦ συνόλου τῶν ἐδαφῶν, ἅτινα ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας συνεπεὶα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔθροισι 12 καὶ 15 ἀναφερομένων νήσων. Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ προβλεπομένων προσόδων δεῖν θὰ ληθῶσιν ὑ.π. ὅσον αἰ ἐσπράξεις τῶν τελωνείων.

2ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποσπώμενα ἐκ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐδάφη δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐδάφους εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἔθρου 46, τὸ ποσὸν τοῦ ἀναλογούντος ἐκάστῳ ἐνδιαφερομένῳ Κράτει μεριδίῳ, δεῖν νὰ ἔχη, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, τῶν κατανεμηθέντων συμφώνως ταῖς διατάξεις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἔθρου 50, τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ἣν παρουσιάζει ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων τοῦ ἀποσπώμενου ἐδάφους πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ὀλικῶν προσόδων τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1910—1911 καὶ 1911—1912 (συμπεριλαμβανομένου τοῦ προϊόντος τῶν ἐπιβληθέντων τῷ 1907 προσθέτων τελωνειακῶν δασμῶν), μειωμένων κατὰ τὸ ἀναλογούν μέρος εἰς τὰ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα ἐδάφη καὶ τὰς νήσους.

Ἄρθρον 52.

Αἱ προβλεπόμεναι προκαταβολαὶ ἐν τῷ Μέρει Β' τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος, θὰ κατανεμηθῶσι μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἐν τῷ ἔθρῳ 46 ἀναφερομένων Κρατῶν, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

1ον) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς προβλεπόμενας ἐν τῷ πίνακι προκαταβολάς, αἵτινες ὄφισταντο κατὰ τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1912, τὸ ποσὸν τοῦ μὴ καταβληθέντος κεφαλαίου, ἂν ὑπάρχῃ τοιούτου, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ὡς καὶ οἱ λήξαντες τόκοι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἔθρου 53 ἀναφερομένων προθεσμιῶν καὶ αἱ γενόμεναι πληρωμαὶ ἀπὸ τῶν προθεσμιῶν τούτων, θὰ κατανεμηθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἔθρου 50 καὶ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἔθρου 51.

2ον) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀναλογούντα εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ποσά, συνεπεὶα τῆς πρώτης ταύτης κατανομῆς, καὶ τὰς προβλεπόμενας ἐν τῷ πίνακι προκαταβολάς, αἵτινες συνήφθησαν ὑπὸ τῆς εἰρημένης Αὐτοκρατορίας μετὰ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912 καὶ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914, τὸ ποσὸν τοῦ μὴ καταβληθέντος κεφαλαίου, ἐὰν τυχὸν ὑπάρχῃ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ὡς καὶ οἱ λήξαντες ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920 τόκοι καὶ αἱ γενόμεναι ἀπὸ τῆς προθεσμίας ταύτης πληρωμαὶ, θὰ κατανεμηθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἔθρου 50 καὶ τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἔθρου 51.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, νὰ καθορίσῃ τὸ ἐλάχιστον τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἀναλογούν μέρος ἐκ τῶν ὡς εἴρηται προκαταβολῶν καὶ νὰ φέρῃ εἰς γῶσιν αὐτῶν τὸ ποσὸν τοῦτο.

Τὰ ποσά, δὲ ὧν ἐπεβαρύνθησαν τὰ λοιπὰ ἐντὸς τῆς Τουρκίας Κράτη, θὰ καταβάλλονται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Χρέους καὶ θὰ πληρώνονται ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου εἰς τοὺς πιστωτὰς ἢ θὰ φέρονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς πίστωσιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν γενόμενων πληρωμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας εἴτε λόγῳ τόκων, εἴτε λόγῳ καταβολῶν διὰ λογαριασμῶν τῶν εἰρημένων Κρατῶν.

Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπόμεναι καταβολαὶ θὰ γίνονται διὰ πέντε ἴσων ἐτησίων δόσεων ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης. Τὸ μέρος τῶν πληρωμῶν τούτων, ὅπερ δεῖν νὰ καταβληθῆ εἰς τοὺς πιστωτὰς τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, θὰ φέρῃ τὸς ἐν τοῖς συμβολαίοις τῶν προκαταβολῶν συνομολογηθέντας τόκους. Τὸ ἀναλογούν εἰς τὸ Τουρικὸν Κράτος μέρος θὰ καταβληθῆ ἀτόκως.

Ἄρθρον 53.

Αἱ ἐτήσια χρεωλυτικὰ δόσεις τῶν δανείων τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ Μέρει Α' τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος, αἱ ὀφειλόμεναι ὑπὸ τῶν Κρατῶν, ὑπὲρ ὧν ἀπεσπάσθη ἐδαφος ἐκ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας συνεπεὶα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, θὰ ὦσιν ἀπαιτητὰ ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῶν Συνθηκῶν δυνάμει τῶν ὁποίων μετεβιβάσθησαν τὰ ἐδάφη ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα Κράτη. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν τῷ ἔθρῳ 12 ἀναφερόμενας νήσους, τὸ χρεωλύσιον θὰ ἦ ἀπαιτητὸν ἀπὸ τῆς 1/14ης Νοεμβρίου 1913, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ ἔθρῳ 15 νήσους, ἀπὸ τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1912.

Αἱ ὀφειλόμεναι χρεωλυτικὰ δόσεις ὑπὸ τῶν νεωστὶ δημιουργηθέντων Κρατῶν ἐν τοῖς ἀποσπώμενοις τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀσιατικοῖς ἐδάφεσι δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ὃ παρεχωρήθη τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἔθρου 46 ἔδαφος, θὰ ὦσιν ἀπαιτητὰ ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1920.

Ἄρθρον 54.

Τὰ ἐν τῷ Μέρει Α' τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακος ἀπαριθμούμενα ἔντοια γραμματία τοῦ 1911, 1912 καὶ 1913, θέλουσι πληρωθῆ μετὰ τῶν συμφωνηθέντων τόκων, ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις ὀριζόμενων πρὸς πληρωμὴν προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 55.

Τὰ ἐν τῷ ἔθρῳ 46 ἀναφερόμενα Κράτη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Τουρκίας, θὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους τὰς ἐτήσιαις χρεωλυτικὰς δόσεις αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ὁθωμα-

νικόν Χρέος, ως τούτο καθορίζεται ἐν τῷ συνημμένῳ τῷ παρόντι Τμήματι Πίνακι, καὶ αἱ ὁποῖαι, ἐπιβαρύνουσι αὐτὰ καὶ καταστᾶσαι ἀπαιτῆται ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 53 προβλεπομένων χρονολογιῶν, καθυστεροῦνται. Ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γίνεαι ἀτόκως δι' εἰκοσὶν ἰσῶν ἐτησίων δόσεων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Τουρκίας, Κρατῶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Χρέους, θὰ φέρηται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου, μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας καταβληθέντων ποσῶν διὰ λογαριασμῶν τῶν εἰρημένων Κρατῶν, εἰς μείωσιν τῶν καθυστερουμένων ποσῶν ἅτινα ἤθελον ἀκόμη δεῦλεαι ἡ Τουρκία.

Ἄρθρον 56.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους δὲν θὰ περιλάβῃ πλέον ἀντιπροσώπους τῶν γερμανῶν, αὐστριακῶν καὶ οὐγγρων κατόχων.

Ἄρθρον 57.

Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ προθεσμιαὶ προσαγωγῆς τῶν τοκομεριδίων τῶν δανείων καὶ τῶν προκαταβολῶν τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους καὶ τῶν ὀθωμανικῶν δανείων τοῦ 1855, 1891 καὶ 1894, τῶν ἠγγυημένων διὰ τοῦ φόρου τῆς Αἰγύπτου, καὶ αἱ προθεσμιαὶ προσαγωγῆς τῶν κληραθέντων τίτλων τῶν εἰρημένων δανείων πρὸς ἐξόφλησιν, θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνασταλεῖσαι ἀπὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 μέχρι τῆς λήξεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1ον ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α΄.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΡΟ ΤΗΣ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1914 ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Δάνειον	Χρονολογία Συμβάσεως	Τόκος	Χρόνος ἀποσβέσεως	Ἐκδότρια Τράπεζα
1	2	3	4	5
Δάνειον Ἡγοποιημένον.....	1-14)9)1903-8-21)6)1906.....	τοῖσο	4	—
Τουρκικὰ Λαχειοφόρα Ὀμολογία.....	5)1)1870.....	—	—	—
Ὀσμάνις.....	18-30)4)1890.....	4	1931	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Προτεταμένης Τουμβεκίου.....	26)4-8)5)1893.....	4	1954	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
40,000,000 φρ. Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων ..	1-13)3)1894.....	4	1957	Γερμανικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ὀμάς αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς Διεθνούς Τραπεζῆς καὶ 2 Γαλλικῶν Τραπεζῶν.
5 ο)ο 1896.....	29)2-12)3)1896.....	5	1946	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Τελωνεῖα 1902	17-29)5)1886-28)9-11)10)1902	4	1958	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
4 ο)ο 1903, Ἀλυσίας	3)10)1888-21)2-6)3)1903	4	1958	Γερμανικὴ Τράπεζα
Βαγδάτης, 1η Σειρά.....	20)2-5)3)1903.....	4	2001	Γερμανικὴ Τράπεζα
4 ο)ο 1904.....	4-17)9)1903.....	4	1960	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
4 ο)ο 1901-1905	21)11-4)12)1901-6)11)1903-25)4-8)5)1905.....	4	1961	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Τεζχιζάτ-Ἀσεριε	4-17)4)1905.....	4	1961	Γερμανικὴ Τράπεζα
Βαγδάτης, 2α Σειρά.....	20)5-2)6)1908.....	4	2006	Γερμανικὴ Τράπεζα
Βαγδάτης, 3η Σειρά.....	20)5-2)6)1908.....	4	2010	Γερμανικὴ Τράπεζα
4 ο)ο 1908.....	6-19)9)1908.....	4	1965	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
4 ο)ο 1909.....	30)9-13)10)1909.....	4	1950	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Σιμα-Πανόριμου.....	20)11-3)12)1910.....	4	1992	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Χοδεύδας-Χαναά.....	24)2-9)3)1911.....	4	2006	Γαλλικὴ Τράπεζα
Τελωνεῖα 1911.....	27)10-9)11)1910.....	4	1952	Γερμανικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ὀμάς αὐτῆς
Ἄρδευσις Πεδιᾶδος Ἰκονίου.....	5-18)11)1913.....	—	1932	—
Λιμενικὰ ἔργα, Ναυπηγεία καὶ Ναυτικὰ ἐγκαταστάσεις.....	19)11-2)12)1913.....	5.50	1943	—
5 ο)ο 1914.....	13-26)4)1914.....	5	(1962)	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Προκαταβολὴ Μονοπωλίου Καπνῶν	4)8)1913.....	—	—	—
Ἐντοκα Γραμματίαι 5 ο)ο 1911 (ἀγορά πολεμικῶν σικερῶν).....	13)7)1911.....	5	1916 (*)	Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τουρκίας
Ἐντοκα Γραμματίαι, Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα 1912	8-21)11)1912.....	6	1915 (*)	Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα
Ἐντοκα Γραμματίαι 1913, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπ' εὐθείας ἐκδοθέντων γραμματίων.....	19)1-1)2)1913	5	1918 (*)	Perier καὶ Σια.

(*) Ἴδε ἀρθρον 54.

ΜΕΡΟΣ Β.

Προκαταβολαί	Χρονολογία Συμβάσεως	Τόκος	Ἀρχικὸν Ὀνομασ. Κεφάλαιον Λίραι Τουρκίας
Ἐταιρεία Βαγδάτης.....	3 16 Ἰουνίου 1908.....	τοῦτοιο 7	300,000
Διεύθυνσις Φάρον.....	5 18 Αὐγούστου 1904.....	8	55,000
»	5 18 Ἰουλίου 1907.....	7	300,000
»	27 9 Ὀκτωβρίου 1904.....	4	17,335
Ἐταιρεία τοῦ Καλοῦδιου Κωνσταντίνης.....	—	—	3,000
Ἐταιρεία τῆς Σήραγγας.....	—	—	153,147
Ταμείον Ὀρφανῶν.....	Χρονολογία διαφόρου.....	—	33,000
Γερμανικὴ Τράπεζα.....	13 26 Αὐγούστου 1912.....	5,5	500,000
Διεύθυνσις Φάρον.....	3 16 Ἀπριλίου 1913.....	7	200,000
Ἐταιρεία Σιδηροδρόμου Ἀνατολίας.....	23 5 Μαρτίου 1914.....	6	—

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄρθρον 58.

Ἡ Τουρκία ἀφ' ἐνός, καὶ αἱ λοιπαὶ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις (ἐξαιρέσει τῆς Ἑλλάδος) ἀφ' ἑτέρου, παραιτοῦνται ἀμοιβαίως πάσης χρηματικῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὰς ἀπωλείας ἢ ζημίας ἧς ἡ Τουρκία καὶ αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις ὡς καὶ οἱ ὑπῆκοοι αὐτῶν (συμπεριλαμβανομένων τῶν νομικῶν προσώπων) ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1914 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης περίοδον, εἴτε συνεπέῃ πολεμικῶν πράξεων, εἴτε ἐκ μέτρων ἐπιτάξεως, μεσεγγυήσεως, διαθέσεως ἢ δημεύσεως.

Ὅχι ἤττον, ἡ προηγουμένη διάταξις δὲν θίγει τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους Γ' (Ὀικονομικοὶ ὅροι) τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ Τουρκία παραιτεῖται ὑπὲρ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων (ἐξαιρέσει τῆς Ἑλλάδος) παντὸς δικαιοῦματος ἐπὶ τῶν εἰς χρυσὸν ποσῶν, ἅτινα μετεβιβάσθησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 259 ἐδ. 1. τῆς Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 28ης Ἰουνίου 1919 μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ ἀρθροῦ 210 ἐδ. 1. τῆς Συνθήκης Εἰρήνης τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1919 μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἀκυροῦνται πᾶσαι αἱ ὑποχρεώσεις πληρωμῆς, δι' ὧν ἔχει ἐπιβαρυνθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους εἴτε δυνάμει τῆς Συμβάσεως τῆς 20ης Ἰουνίου 1331 (3 Ἰουλίου 1915) τῆς ἀφορώσης εἰς τὸ τουρκικὸν χαρτονομισμὰ τῆς πρώτης ἐκδόσεως, εἴτε δυνάμει τοῦ ἐπὶ τῶν χαρτονομισμάτων τούτων ἑπιστογράφου κειμένου.

Ἡ Τουρκία ἀποδέχεται ἐπίσης νὰ μὴ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ἢ παρὰ τῶν ὑπῆρκων αὐτῆς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων ποσῶν διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη, ἅτινα παρηγγέθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῆς Ὁθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπετάχθησαν ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1914, παραιτούμενη πάσης ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 59.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς ὅπως ἐπανορθώσῃ τὰς προξενθεΐσας ἐν Ἀνατολίᾳ ζημίας ἐκ πράξεων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἢ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως ἀντιθέτων πρὸς τοὺς νόμους τοῦ πολέμου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Τουρκία, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ πολέμου καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ, παραιτεῖται ὀριστικῶς πάσης ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον 60.

Τὰ Κράτη, ὑπὲρ ὧν ἀπεσπᾶσθῃ ἢ ἀποσπᾶται ἔδαφος ἐκ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἴτε συνεπέῃ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, εἴτε δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ ἀποκτήσωσιν ἄνευ ἀναλλάγματος πᾶσαν ἰδιοκτησίαν τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας κειμένην ἐν τῷ ἔδαφει τούτῳ.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ δυνάμει τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων τῆς 26ης Αὐγούστου 1324 (8 Σεπτεμβρίου 1908) καὶ 20ης Ἀπριλίου 1325 (2 Μαΐου 1909) μεταβιβασθεΐσαι ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ταμείου εἰς τὸ Κράτος ἰδιοκτησίαι, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1918 διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ταμείου ἐπ' ἀφελείᾳ δημοσίας ὑπηρεσίας, περιλαμβάνονται μετὰ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφῳ ἀναφερομένων ἰδιοκτησιῶν, τῶν εἰρημένων Κρατῶν ὑποκαθισταμένων εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἰδιοκτησίας ταύτας καὶ ὑποχρεουμένων νὰ σεβασθῶσι τὰ ἐπ' αὐτῶν συνεστημένα Βακούρια.

Ἡ ἀναφεύσα διαφορά μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τουρκικῆς ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας τὰς μεταβιβασθεΐσας ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ταμείου εἰς τὸ Κράτος καὶ κειμένας ἐντὸς τῶν περιελθόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐδαφῶν τῆς πρώην Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἴτε συνεπέῃ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, εἴτε μεταγενεστέρως, θὰ ὑπο-

βληθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει συνομολογηθεμένου συνοποσχετικοῦ, εἰς Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐν Χάγῃ, συμφώνως πρὸς τὸ συνημμένον τῇ Συνθήκῃ τῶν Ἀθηνῶν τῆς 1/14ης Νοεμβρίου 1913, ὑπ' ἀριθ. 2, εἰδικὸν Πρωτόκολλον.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θέλουσι μεταβάλλει τὴν νομικὴν φύσιν τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ταμείου ἐγγεγραμμένων καὶ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ διατελεσασῶν ἰδιοκτησιῶν, τῶν μὴ ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἔδαφιοις 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 61.

Οἱ δικαιοῦχοι πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων, οἵτινες ἐγένοντο δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ὑπὸ τοῦ ἄλλου τινὸς Κράτους, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, οὐδεμίαν θὰ δύνανται νὰ ἀσκήσωσι, λόγῳ τῶν συντάξεων τούτων, ἀπαίτησιν κατὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 62.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει τὴν μεταβίβασιν πασῶν τῶν πιστώσεων, ἃς ἔχουσιν ἐναντίον αὐτῆς ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Οὐγγαρία συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 261 τῆς ἐν Βερσαλλίαις συνομολογηθείσης τῇ 28ῃ Ἰουνίου 1919 Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1919 μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς 27ης Νοεμβρίου 1919 μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς 4ης Ἰουνίου 1920 μετὰ τῆς Οὐγγαρίας.

Αἱ λοιπαὶ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις συμφωνοῦσιν ὅπως ἀπαλλάξωσι τὴν Τουρκίαν τῶν ἐπιβαρυνόντων ταύτην, ἐκ τοῦ λόγου τούτου, χρεῶν.

Αἱ πιστώσεις ἃς ἡ Τουρκία ἔχει ἐναντίον τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας μεταβιβάζονται ὡσαύτως εἰς τὰς εἰρημένους συμβαλλόμενας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 63.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, δηλοῖ ὅτι ἀπαλλάσσει τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν τῆς ἀναληφθείσης ὑπ' αὐτῆς διαρκούντος τοῦ πολέμου ὑποχρέωσως, ὅπως ἀποδέχηται γραμματίαια ἐκδεδομένα ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὠρισμένην τιμὴν συναλλάγματος, πρὸς πληρωμὴν ἐξαχθησομένων ἐκ Γερμανίας εἰς Τουρκίαν ἐμπορευμάτων μετὰ τὸν πόλεμον.

Αργύρης Εφταλιώτης

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Ἄρθρον 64.

Ἐν τῷ παρόντι Μέρει, ἡ ἔκφρασις «Σύμμαχοι Δυνάμεις» δηλοῖ τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας ὁ ὅρος «Σύμμαχοι ὑπῆκοοι» περιλαμβάνει τὰ φυσικὰ πρόσωπα, τὰς εταιρείας, τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τὰ ἰδρύματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, ἢ εἰς Κράτος ἢ ἔδαφος διατελούν ὑπὸ τὸ προτεκτοράτον μιᾶς τῶν εἰρημένων Δυνάμεων.

Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, τῶν ἀφορῶσάντων εἰς τοὺς «Συμμάχους ὑπῆκοους», θὰ ἐπωφελεῖνται τὰ πρόσωπα, ἅτινα, μὴ ὄντα ὑπῆκοοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὑπῆχθησαν ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν, λόγῳ τῆς προστασίας ἢς πράγματι ἀπῆλθον ἐκ μέρους τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς, εἰς ὃ καὶ οἱ Σύμμαχοι ὑπῆκοοι, καὶ ὑπέστησαν ὡς ἐκ τούτου ζημίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ, ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Ἄρθρον 65.

Αἱ περιουσίαι, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα, τὰ ὑφιστάμενα εἰσέτι καὶ δυνάμενα νὰ ἐξακριβωθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἅτινα παραμένουσι τουρκικὰ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀνήκοντα δὲ εἰς πρόσωπα ἅτινα ἦσαν Σύμμαχοι ὑπῆκοοι κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1914, θέλουσιν ἀμέσως ἀποδοθῆ εἰς τοὺς δικαιοῦχος, ἐν ἣ εὐρίσκονται καταστάσει.

Ἀντιστοίχως, αἱ εἰς τούρκους ὑπῆκοους ἀνήκουσαι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, αἱ εἰσέτι ὑφιστάμεναι καὶ δυνάμεναι νὰ ἐξακριβωθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὸ προτεκτοράτον τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1914, ἢ ἐπὶ τῶν ἀποσπασθέντων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐδαφῶν συνετεῖχ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ὑπαγομένων σήμερον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, θέλουσιν ἀμέσως ἀποδοθῆ εἰς τοὺς δικαιοῦχος εἰς ἣν κατάστασιν εὐρίσκονται. Τὸ αὐτὸ θέλει ἐφαρμοσθῆ ὡς πρὸς τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τὰς ἀνηκούσας εἰς τούρκους ὑπῆκοους ἐκ τῶν ἀποσπασθέντων ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐδαφῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ αἰτινες τυχὸν ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον ἐκκαθαρίσεως ἢ οἴου δήποτε ἄλλου ἐξαιρετικοῦ μέτρου ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἀποσπωμένου τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης κείμεναι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αἰτινες, γενόμενοι ἀντικείμενον ἐξαιρετικοῦ τινος πολεμικοῦ μέτρου ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς συμβαλλομένης Δυνάμεως τῆς ἀσκούσης ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου καὶ δύνανται νὰ ἐξακριβωθῶσι, θέλουσιν ἀποδοθῆ εἰς τὸν νόμιμον αὐτῶν κύριον, εἰς ἣν κατάστασιν εὐρίσκονται. Τὸ αὐτὸ θέλει ἐφαρμοσθῆ ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα, ἅτινα ἔχουσι τυχὸν ἐκκαθαρισθῆ ὑπὸ τῆς συμβαλλομένης Δυνάμεως τῆς ἀσκούσης ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου. Πᾶσα ἄλλη διεκδικησις μετὰξὺ ἰδιωτῶν θὰ ὑποβάλληται εἰς τὰ ἀρμόδια τοπικὰ δικαστήρια.

Πᾶσα διαφορὰ σχετικὴ πρὸς τὴν ταυτότητα ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν αἰτουμένων περιουσιῶν θὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Τμήματος Ε' τοῦ παρόντος Μέρους Μικτὸν Δικιτηρικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 66.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 65, ἐδάφια 1 καὶ 2, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀποκαταστήσωσι, διὰ τῆς ταχύτερας διαδικασίας, τοὺς δικαιοῦχος εἰς τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν, ἐλευθέρως τῶν βαρῶν ἢ δουλειῶν, αἰτινες τυχὸν ἐπεβλήθησαν ἐπὶ τούτων ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν εἰρημένων δικαιοῦχων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐνεργοῦσης τὴν ἀπόδοσιν Δυνάμεως θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν τρίτων, οἵτινες τυχὸν ἀπέκτησαν ἀμέσως ἢ ἠμέσως δικαιώματα ἔναντι τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως καὶ οὗς θὰ ἐξημιῶν ἢ ἀπόδοσις αὐτῆ.

Άρθρον 72.

Αί επί εδαφῶν παραμενόντων τουρικῶν δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης, περιουσίαι, δικαίωματα καὶ συμφέροντα αἰ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἢ εἰς τοὺς ὑπάρχουσας αὐτῶν, αἷτινες δὲ ἐγένοντο τυχόν ἀντικείμενον κατασχέσεως ἢ κατοχῆς ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης ταύτης, θὰ παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν τελευταίων τούτων μέχρι τῆς συνομολογήσεως συμφωνιῶν μεταξύ τῶν Κυβερνήσεων τούτων καὶ τῆς Γερμανικῆς, Αὐστριακῆς, Οὐγγρικῆς καὶ Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπάρχουσας αὐτῶν. Ἐὰν αἰ ἐν λόγῳ περιουσίαι, δικαίωματα καὶ συμφέροντα ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐκκαθαρίσεων, αἰ ἐκκαθαρίσεις αὗται ἐπικυροῦνται.

Εἰς τὰ ἀποσπώμενα ἐκ τῆς Τουρκίας ἐδάφη δυνάμει τῆς παρουσίας Συνθήκης, αἰ ἀκούσαι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν Κυβερνήσεως, δύνανται, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης ταύτης, νὰ ἐκκαθαρίσωσι τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, ἢ εἰς τοὺς ὑπάρχουσας αὐτῶν περιουσίας, δικαίωματα καὶ συμφέροντα.

Τὸ προῖον τῶν ἐκκαθαρίσεων, εἴτε αὗται συνετελέσθησαν ἤδη εἴτε μή, θέλει καταβληθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων τὴν συστηθεῖσαν δυνάμει τῆς συνομολογηθείσης Συνθήκης Εἰρήνης μετὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους, ἐὰν αἰ ἐκκαθαρισθεῖσαι περιουσίαι ἀνήκωσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν, Αὐστριακὴν, Οὐγγρικὴν ἢ Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν. Θὰ καταβληθῆ δὲ ἀπ' εὐθείας τὸ προῖον τοῦτο εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ἐὰν αἰ ἐκκαθαρισθεῖσαι περιουσίαι εἴναι ἰδιωτικά.

Αἰ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν ἀνωμόνων ἐστρεϊῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενα μέτρα.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΙ

Άρθρον 73.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων διατάξεων ὡς καὶ τῶν ὄρων τῆς παρουσίας Συνθήκης, τὰ συμβόλαια τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς κατωτέρως κατηγορίας καὶ συναφθέντα μεταξύ μερῶν καταστάτων μεταγενεστέρως πολεμίων, ὑπὸ τὴν ἔνοικον τοῦ ἄρθρου 82, καὶ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζομένης χρονολογίας:

α) Τὰ ἀναφερόμενα εἰς πώλησιν ἀκινήτων συμβόλαια καὶ ἐν ἧ ἔτι περιπτώσει ἢ πώλησις δὲν συνετελέσθη κανονικῶς, ἐὰν ἢ παράδοσις ἔλαβε πραγματικῶς χώραν πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὰ μέρη κατέστησαν πολέμιοι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 82.

β) Αἰ μισθώσεις, τὰ μισθωτήρια συμβόλαια καὶ προσύμφωνα μισθώσεων τὰ συναφθέντα μεταξύ ἰδιωτῶν.

γ) Τὰ μεταξύ ἰδιωτῶν συναφθέντα συμβόλαια τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐπιμετάλλειον μεταλλείων, δασῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων.

δ) Τὰ συμβόλαια ὑποθήκης καὶ ἐνεχύρου.

ε) Τὰ συστατικά ἑταιρειῶν συμβόλαια, ἐξαιρέσει τῶν ὁμορρυθμῶν ἑταιρειῶν τῶν μὴ ἀποτελουσῶν, κατὰ τὸν διέποντα αὐτὰς νόμον, προσωπικότητά διαφόρον τῆς τῶν μελῶν αὐτῶν (partnerships).

στ) Τὰ εἰσδηλῆ ἀντικείμενον ἔχοντα συμβόλαια, τὰ συνομολογηθέντα μεταξύ ἰδιωτῶν ἢ ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Κράτους, τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων ἢ ἄλλων νομιῶν διοικητικῶν προσώπων.

ζ) Τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν συμβόλαια.

η) Τὰ συμβόλαια τὰ ἀναφερόμενα εἰς δωρεὰς ἢ δωρητηρίους πράξεις πάσης φύσεως.

Δὲν δύναται τις νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπως προσδῶσῃ εἰς τὰ συμβόλαια ἰσχύϊν ἀλλοίαν ἐκείνης, ἣν εἶχον ἀπ' αὐτῶν καθ' ὃν χρόνον συνομολογήθησαν.

Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν συμβολαίων παραχωρήσεων.

Άρθρον 74.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια διέπονται ὑπὸ τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος Τμήματος διατάξεων.

Άρθρον 75.

Τὰ συμβόλαια, τὰ συναφθέντα μεταξύ προσώπων καταστάτων μεταγενεστέρως πολεμίων, ἐκτὸς τῶν ἀριθμουμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 73 καὶ 74 καὶ τῶν συμβολαίων παραχωρήσεως, θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀκυρωθέντα ἀπ' ἧς ἡμέρας τὰ συμβαλλόμενα μέρη κατέστησαν πολέμιοι.

Ὅλγ' ἤττον, ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμβολαίου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, ἀποζημίωσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξύ τῶν συνθηκῶν

τοῦ χρόνου τῆς συνομολογήσεως τοῦ συμβολαίου καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ χρόνου καθ' ὃν διατυπῶνται ἡ ἀπαίτησις περὶ διατηρήσεως αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν, θέλει καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 76.

Ἐπικυροῦνται τὸ ἔγκυρον πάσης συμφωνίας ἐπελθούσης, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρουσίας Συνθήκης, μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, τῶν συνδεομένων διὰ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 73--75 ὀριζομένων συμβολαίων, ἀφορώσης δὲ ἰδίᾳ εἰς τὴν λύσιν, τὴν διατήρησιν ἐν ἰσχύϊ, τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως ἢ τὴν τροποποίησιν τῶν συμβολαίων τούτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συμφωνιῶν περὶ τοῦ νομισματός εἰς ὃ γενήσεται ἡ πληρωμὴ ἢ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 77.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ὑπαγόμενα εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον, τὰ συναφθέντα μεταξὺ τούρκων καὶ συμμάχων ὑπῆκοων συμβόλαια μετὰ τὴν 30ῃν Ὀκτωβρίου 1918.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ὑπαγόμενα εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον, τὰ μετὰ τὴν 30ῃν Ὀκτωβρίου 1918 καὶ μέχρι τῆς 16ης Μαρτίου 1920 δένοντος συνομολογηθέντα συμβόλαια μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πᾶν συμβόλαιον καὶ συμφωνία, δένοντος συναφθέντα μεταγενεστέρως τῆς 16ης Μαρτίου 1920 μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφορῶντα εἰς τὰ ὑπὸ τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν τῆς ρηθείσης Κυβερνήσεως παραμεινάντα ἐδάφη, θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Μεγάλῃς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης. Αἱ γενόμεναι πληρωμαὶ δυνάμει τῶν συμβολαίων τούτων θὰ φέρωνται δένοντος εἰς πίστωσιν τοῦ καταβαλλόντος αὐτὰς μέρους.

Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελε δοθῆ ἡ ἔγκρισις, τὸ ἐνδιαφερόμενον μέρος θὰ δικαιοῦται, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, εἰς ἀποζημίωσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἄμεσον ζημίαν ἣν πραγματικῶς ὑπέστη, καθορισθησομένην, ἐλλείψει φιλικοῦ διακανονισμοῦ, ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ παραχωρητηρίων συμβολαίων ἢ περὶ μεταβιβάσεων παραχωρήσεων.

Ἄρθρον 78.

Πάσα διαφορά ἤδη ὑφισταμένη, ἢ δυναμένη νὰ ἀναφυῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς κάτωθι ὀριζομένης ἐξαμήνου προθεσμίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ συμβόλαια τὰ συναφθέντα μεταξὺ προσώπων γενομένων μεταγενεστέρως πολέμων, ἐκτὸς τῶν συμβολαίων παραχωρήσεως, θὰ κανονίζηται ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐξαιρέσει τῶν διαφορῶν, αἵτινες, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῶν οὐδετέρων Δυνάμεων, θὰ ὑπῆγοντο εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἰθαγενῶν δικαστηρίων τῶν εἰρημένων Δυνάμεων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, αἱ ἐν λόγῳ διαφοραὶ θὰ κανονίζονται ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τούτων δικαστηρίων, ἀποκλειομένου τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Αἱ αἰτήσεις περὶ τῶν διαφορῶν, αἵτινες, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ εἰρημένον Δικαστήριον ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ μὴ τυχόν ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον διαφοραὶ, θὰ ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ἅπαντα τὰ συμβαλλόμενα μέρη διέμενον ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ διαρκούντος τοῦ πολέμου καὶ ἐλευθέρως διέθετον ἑαυτοὺς καὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἐφ' ἧς ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀπόφασις πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐγένοντο πολέμιοι.

Ἄρθρον 79.

Ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ εἰς τὰς μεταξὺ πολέμιων σχέσεις, οἰαδήποτε προθεσμία παραγραφῆς, ἀνατροπῆς ἢ καταργήσεως τῆς διαδικασίας, ἀρξαμένη εἴτε πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, εἴτε μεταγενεστέρως, θέλει θεωρηθῆ ὡς ἀνιστάλεια ἀπὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἰδίως ἐπὶ τῶν προθεσμιῶν παραγωγῆς τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν μερισμάτων, καὶ τῶν προθεσμιῶν προσαγωγῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν κληρωθεισῶν ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον πληρωτέων ἑξῆων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ῥουμανίαν, αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι θὰ θεωρηθῶσιν ἀνιστάλεια ἀπὸ τῆς 27ης Αὐγούστου 1916.

Ἄρθρον 80.

Ἐν ταῖς μεταξὺ πολέμιων σχέσεσιν, οὐδὲν ἐμπορικῶν γραμμάτων, ἐκδοθὲν πρὸ τοῦ πολέμου, θεωρεῖται ἀκυρωθὲν ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν προσήχθη ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων προθεσμιῶν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν, ὡς οὐδὲ διὰ τὴν μὴ εἰδοποίησιν τῶν ἐκδοτῶν ἢ τῶν ὀπισθογράφων περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς, τὴν ἔλλειψιν διαμαρτυρικοῦ ἢ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν οἰαδήποτε διατυπώσεως.

Ἐὰν ἡ προθεσμία, καθ' ἣν ἐμπορικῶν γραμμάτων ἔδει νὰ προσαχθῆ πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πληρωμὴν, ἢ καθ' ἣν ἔδει νὰ γίνῃ ἡ εἰδοποίησις περὶ μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς πρὸς τοὺς ἐκδοτάς ἢ τοὺς ὀπισθογράφους, ἢ νὰ διαμαρτυρηθῆ τὸ γράμματιον, ἔληξε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁ δὲ ὀφειλὴν νὰ προσαγάγῃ ἢ διαμαρτυρήσῃ τὸ

γραμμάτιον ἢ νὰ ποιήσῃται τὴν περί μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς εἰδοποιήσῃν, δὲν ἐπραξε τοῦτο διαρκούντος τοῦ πολέμου, θὰ χορηγηθῇ αὐτῷ προθεσμία τρίμηνος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως προσαγάγῃ τὸ γραμμάτιον, ποιήσῃται τὴν περί μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς εἰδοποιήσῃν ἢ συντάξῃ τὸ διαμαρτυρικόν.

Ἄρθρον 81.

Αἱ διαρκούντος τοῦ πολέμου γινόμεναι ἐκποιήσεις ἐνεχύρων καὶ ὑποθηκῶν πρὸς αὐτοῦ συστηθέντων δι' ἀσφάλειαν χρεῶν καταστάντων ἀπαιτητῶν, θὰ θεωρηθῶσιν ἐγκυροὶ καὶ ἐν ἢ ἔτι περιπτώσει αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις πρὸς εἰδοποιήσῃν τοῦ ὀφειλέτου δὲν κατέστη δυνατόν νὰ τηρηθῶσιν, ὑπὸ τὴν ρητὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ὀφειλέτου τοῦτο νὰ ἐναγάγῃ τὸν πιστωτὴν πρὸς τοῦ Μικτοῦ Δικαιοῦ Δικαστηρίου, ὅπως λογοδοτήσῃ ἐπὶ ποιῆσῃ ἀποζημιώσεως.

Ἐργον τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἦ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τοὺς μεταξὺ τῶν μερῶν λογαριασμούς, νὰ ἐλέγξῃ τοὺς ἔρους ὑφ' οὓς τὸ ἐνεχυρισθὲν ἢ ὑποθηκυσθὲν πρᾶγμα ἐπωλήθη καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας, ἣν τυχὸν ὑπέστη ὁ ὀφειλέτης λόγῳ τῆς πωλήσεως, ἐὰν ὁ πιστωτὴς ἐνήργησε κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἂν δὲν ἐπραξε πᾶν τὸ ἐφικτὸν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν πώλησιν ἢ ὅπως αὕτη συντελεσθῇ ὑπὸ συνθήκας ἐξασφαλιζούσας τὴν ἐπιτευξιν δικαίου τιμήματος.

Ἡ παρούσα διάταξις θέλει ἐφαρμοσθῇ μόνον μεταξὺ πολεμίων καὶ δὲν θέλει ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἀνωθι ἀναφερόμενας πράξεις, αἵτινες ἔλαβον τυχὸν χώραν μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1923.

Ἄρθρον 82.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Τμήματος, τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ θεωρηθῶσι πολέμιοι, ἀφ' ἧς τὸ ἐμπόριον κατέστη πραγματικῶς ἀδύνατον μεταξὺ αὐτῶν ἢ ἀπηγορεύθη ἢ κατέστη ἀθέμιτον δυνάμει τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν ὑφ' οὓς ἐν τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑπήγετο.

Παρὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 73-75, 79 καὶ 80, θὰ ὑπαριθμῶσιν εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν συναφθέντα συμβόλαια μεταξὺ πολεμίων (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐταιρειῶν) ἢ τῶν πρακτῶρων αὐτῶν, ἐὰν τὸ ἔδαφος τοῦτο ἦτο ἐχθρικὸν δι' ἓνα τῶν συμβαλλομένων, ὅστις, παραμείνας διαρκούντος τοῦ πολέμου ἐν αὐτῷ, ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἑαυτὸν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 83.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Τμήματος δὲν ἐφαρμόζονται μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Τουρκίας, καὶ τὰ θέματα, εἰς ἃ αἱ διατάξεις αὗται ἀφορῶσι, θὰ κανονίζονται ἐν ἐκάτερά τῶν χωρῶν ταύτων συμφώνως πρὸς τὴν ἐγγώριον νομοθεσίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ

§ 1.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς, τὰ συναφθέντα μεταξὺ ἀσφαλιστοῦ καὶ προσώπου τινὸς καταστάντος ἀκολούθως πολέμου, δὲν θεωροῦνται ἀκυρωθέντα διὰ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο κατέστη πολέμιος.

Πᾶν ἀσφαλισθὲν ποσὸν, καταστὰν πραγματικῶς ἀπαιτητὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου συμφώνως πρὸς συμβόλαιον, ἔπρε, δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δὲν θεωρεῖται ἀκυρωθὲν, θὰ εἶναι εἰσπρακτέον μετὰ τὸν πόλεμον. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἀυξηθῇ διὰ τῶν τόκων πρὸς 5 ο)ο ἐτησίως, ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ἀπαιτητὸν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὸ συμβόλαιον ἠτόνησε ἕνεκα τῆς μὴ πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, ἢ ἠκυρώθη συνεπείᾳ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἔρων αὐτοῦ, ὁ ἀσφαλισθεὶς ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι ἢ δικαιοδόχοι αὐτοῦ θὰ ἔχωσι ἐν πάσῃ στιγμῇ τὸ δικαίωμα, ἐπὶ δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀπαίτησιν παρὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ τὴν ἀξίαν ἐξαγορᾶς τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, ἣν εἶχε τοῦτο καθ' ἣν ἡμέραν ἠτόνησεν ἢ ἠκυρώθη, ἠῤῥημένῃ διὰ τῶν τόκων πρὸς 5 ο)ο ἐτησίως.

Οἱ ὑπήκοοι τοῦρκοι, ὧν τὰ πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς ἠκυρώθησαν ἢ ὑπέστησαν ἐλάττωσιν τοῦ κεφαλαίου πρὸς τῆς παρούσης Συνθήκης, λόγῳ μὴ πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν συμβολαίων τούτων, δύνανται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, καὶ ἐὰν εὐρίσκωνται τότε ἐν τῇ ζωῇ, νὰ ἀποκαταστήσῃσι τὰ ἀσφαλιστικὰ τῶν συμβολαίων δι' ὀλόκληρον τὸ ἠσφαλισμένον κεφάλαιον. Πρὸς τοῦτο, ὀφείλουσιν, ἀφ' οὗ ὑποστῶσι παρὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς ἐταιρείας ἱατρικὴν ἐξέτασιν κριθησομένην ὑπ' αὐτῆς ἱκανοποιητικῇ, νὰ καταβάλωσι τὰ καθυστερούμενα ἀσφάλιστρα, ἠῤῥημένα διὰ τῶν συνθέντων τόκων πρὸς 5 ο)ο).

§ 2.

Καθορίζεται ὅτι, τὰ εἰς νόμισμα ἄλλο ἢ τὴν τουρκικὴν λίραν πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 συνομολογηθέντα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς μεταξὺ τῶν ὑπαγομένων ἤδη εἰς Σύμμαχον Δύναμιν ἐταιρειῶν καὶ τῶν τούρκων ὑπηκόων, δι' ἃ ἐπληρώθησαν ἀσφάλιστρα πρὸ καὶ μετὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου 1915 ἢ καὶ μόνον πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, θὰ κανονίζονται ὡς ἑξῆς: 1) Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀσφαλιζομένου θὰ καθορίζονται, συμφώνως πρὸς τοὺς γενικοὺς ἔρους τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, διὰ τὴν πρὸ τῆς 18ης Νοεμβρίου 1915 περίοδον, εἰς τὸ διὰ τοῦ συμβολαίου ὀριζόμενον νόμισμα, ὡς τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐξ ἧς προέρχεται (π.χ. πᾶν ποσὸν συμφωνηθὲν εἰς φράγκα, εἰς φράγκα χρυσὰ ἢ πραγματικὰ φράγκα θὰ πληρώνηται εἰς γαλλικὰ φράγκα). 2) εἰς λίρας Τουρκίας χαρτίνας—τῆς τουρκικῆς λίρας θεωρουμένης ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὴν προπολεμικὴν λίραν—διὰ τὴν μετὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου 1915 περίοδον.

Ἐὰν, οἱ τούρκοι ὑπήκοοι ὦν τὰ συμβόλαια συνήφθησαν εἰς ἄλλο νόμισμα ἢ τὸ τουρκικόν, ἀποδείξωσιν ὅτι μετὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου 1915 ἐξηκολούθησαν νὰ πληρώνωσι τὰ ἀσφάλιστρα εἰς τὸ ἐν τοῖς συμβολαίοις συμφωνηθὲν νόμισμα, τὰ συμβόλαια ταῦτα θὰ κανονίζονται ἐν τῷ αὐτῷ νομίματι, ὡς τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐξ ἧς προέρχεται, καὶ διὰ τὴν μετὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου 1915 περίοδον.

Οἱ τούρκοι ὑπήκοοι ὦν τὰ συμβόλαια, συνομολογηθέντα πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 ἐν ἄλλῳ νομίματι ἢ τῷ τουρκικῷ μετὰ ἐταιρειῶν ὑπαγομένων ἤδη εἰς Σύμμαχον Δύναμιν, διατελοῦσιν ἀκόμη ἐν ἰσχύϊ, λόγῳ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίσεων, θὰ δικαιῶνται, ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, νὰ ἀποκαταστήσωσι τὰ ἀσφαλιστικὰ αὐτῶν συμβόλαια δι' ὀλόκληρον τὸ κεφάλαιον εἰς τὸ συμφωνηθὲν ἐν τῷ συμβολαίῳ τῶν νόμισμα, ὡς τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐξ ἧς προέρχεται. Πρὸς τοῦτο, ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ ρηθὲν νόμισμα τὰ λήξαντα ἀπὸ τῆς 18ης Νοεμβρίου 1915 ἀσφάλιστρα. Ἀντιθέτως, τὰ πράγματι καταβληθέντα ὑπ' αὐτῶν ἀσφάλιστρα εἰς τουρκικὰς λίρας μετὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμερομηνίαν, θὰ ἀποδοθῶσιν αὐτοῖς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα.

§ 3.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς τουρκικὰς λίρας συνομολογηθείσας ἀσφαλείας, ὁ διακανονισμὸς αὐτῶν θέλει γίνεαι εἰς τουρκικὰς λίρας χαρτίνας.

§ 4.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀσφαλιζομένων, οὔτινες, δυνάμει ῥητῆς συμβάσεως, ἤθελον κανονίσει μετὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας τὴν ἀποτίμησιν τῶν ἀσφαλιστικῶν αὐτῶν συμβολαίων καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίσεων αὐτῶν, ὡς οὐδ' ἐπὶ ἐκεῖνων, ὦν τὰ συμβόλαια θὰ ἔχουσιν ὀριστικῶς κανονισθῆ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης.

§ 5.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν προηγουμένων παραγράφων, θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ζωῆς τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια, ἅτινα, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων, βασίζονται ἐπὶ τῶν πιθανότητων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν τόκον.

Π Θ Α Λ Λ Σ Σ Ι Α Ι Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ι

§ 6.

Τὰ συμβόλαια θαλασσίας ἀσφαλείας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων διατάξεων, δὲν θεωροῦνται ἀκυρωθέντα ἐν ἡ περιπτώσει ὃ κίνδυνος ἤρξατο ὑφιστάμενος πρὶν ἀκόμη τὰ συμβαλλόμενα μέρη γίνωσι πολέμιοι, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ καλυφθῶσι ναυάγια προκείμενα ἐκ πολεμικῶν πράξεων τῆς Δυνάμεως ἧς ὁ ἀσφαλιστὴς τυγχάνει ὑπήκοος ἢ τῶν Συμμάχων τῆς Δυνάμεως ταύτης.

III. Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ι Ε Ν Α Ν Τ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Π Ὑ Ρ Ο Σ Κ Α Ι Α Λ Λ Α Ι

§ 7.

Ὑπὸ τὴν δικτυπωθεῖσαν ἐπιφύλαξιν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ἐναντίον τοῦ πυρός ὡς καὶ πᾶν ἄλλον ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον δὲν θεωροῦνται ἀκυρωθέντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Χ Ρ Ε Η

Ἄρθρον 84.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὰ δυνάμει συμβολαίων συναφθέντων πρὸ τοῦ πολέμου ἀπαιτητὰ πρὸ αὐτοῦ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καταστάντα τοιαῦτα χρέη, τὰ μὴ πληρωθέντα συνετελεῖ τοῦ πολέμου, θέλουσι διακανονισθῆ καὶ πληρωθῆ κατὰ τοὺς ὀριζόμενους ἐν τοῖς συμβολαίοις ἔρους καὶ εἰς τὸ συμφωνηθὲν νόμισμα, ὡς τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ ἐξεδόθη.

Μὴ θιγομένων τῶν διατάξεων τοῦ Παραρτήματος τοῦ Β' Τμήματος τοῦ παρόντος Μέρους, καθορίζεται ὅτι αἱ δυνάμει συμβολαίου συναφθέντος πρὸ τοῦ πολέμου ἐξεργηθῶσιν πληρωμαί, αἱ ἐκπροσωποῦσαι ποσὰ εἰσπραχθέντα, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, εἰς νόμισμα διάφορον τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὀριζόμενον, δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν πραγματικῶς εἰσπραχθέντων ποσῶν, εἰς τὸ νόμισμα εἰσπραχθῶσιν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θίγει τὰς ἀντιθέτους συμφωνίας αἰτινες ἤθελον τυχὸν συναφθῆ συμβιβαστικῶς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 85.

Τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος παραλείπεται κοινῇ συμφωνίᾳ ἐκ τοῦ παρόντος Τμήματος καὶ τῶν ἄλλων Τμημάτων τοῦ παρόντος Μέρους (Οἰκονομικοὶ Ὅροι).

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ἢ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Ἄρθρον 86.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης, τὰ δικαιώματα τῆς βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς ταῦτα ὀφίστατο τῇ 1ῃν Αὐγούστου 1914 συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων Χωρῶν, θέλουσι ἀποκατασταθῆ ἢ ἀνασυσταθῆ ἐν ταῖς χώραις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὲρ τῶν ἀπαλούντων τῶν δικαιωμάτων τούτων κατ' ὄν χρόνον ἤρξατο ὑφισταμένη ἢ ἐμπόλεμος κατάστασις ἢ ὑπὲρ τῶν δικαιωδῶν αὐτῶν. Ὡσαύτως, τὰ δικαιώματα ἅτινα, ἐὰν δὲν ἐλάμβανε χώραν ὁ πόλεμος, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κτηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, συνετελεῖ νομίμου αἰτήσεως ἀποσκοπούσης τὴν προστασίαν βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἢ δημοσιευθέντος πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, θέλουσι ἀναγνωρισθῆ καὶ ἀποκατασταθῆ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων ἅτινα δέον νὰ ἀνασυσταθῶσι δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, πᾶσα πράξις (συμπεριλαμβανομένης τῆς παραχωρήσεως ἰδειῶν) γενομένη δυνάμει τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ληφθέντων εἰδικῶν μέτρων ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς ἢ διοικητικῆς ἐξουσίας Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα ὀθωμανῶν ὑπάρχον ἐν τοῖς θέμασι τῆς βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, θὰ παραμείνῃ ἐγκυρος καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἔχουσα πλήρη ἰσχύϊ. Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἐφαρμοσθῆ mutatis mutandis εἰς τὰ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν ληφθέντα ἀντίστοιχα μέτρα ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα ὑπάρχον Συμμάχου τινὸς Δυνάμεως.

Ἄρθρον 87.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ χορηγηθῆ, ἄνευ προσθέτου ἐπιβαρύνσεως ἢ προστίμου οἰουδήποτε, προθεσμία τοὐλάχιστον ἐνὸς ἔτους εἰς τοὺς ἐν τῷ ἔδαφει ἐκάστης τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων τούρκους ὑπάρχουσιν καὶ εἰς τοὺς ἐν Τουρίᾳ ὑπάρχουσιν τῶν Δυνάμεων τούτων, ὅπως, ἐνεργούντες πᾶσαν πρᾶξιν, ἐκπληροῦντες πᾶσαν διατύπωσιν, πληρώνοντες πάντα φέρου καὶ ἐν γένει ἐκτελοῦντες πᾶσαν ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κωνισμῶν ἐκάστου Κράτους ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν, διατηρήσωσιν ἢ ἀπικήσωσιν τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἅτινα εἶχον ἤδη ἀποκτήσωσιν τὴν 1ῃν Αὐγούστου 1914 ἢ ἠδύναντο ν' ἀποκτήσωσιν μετ' αὐτὴν, ἐὰν δὲν ἐπύρξατο ὁ πόλεμος, δι' αἰτήσεως γινομένης πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου, ὡς καὶ ὅπως ἀντικρούσωσι τοιαῦτα δικαιώματα.

Τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ὧν ἐξέπεσε τις συνετελεῖα μὴ ἐκτελέσεως πράξεως τινος, παραλείψεως διατυπώσεως ἢ μὴ πληρωμῆς φέρου, θὰ ἀναβιώσωσιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι, ὡς πρὸς τὰ διπλώματα καὶ σχέδια, ἐκάστη Δύναμις δύναται νὰ λάβῃ ὅλα μέτρα ἣθελε δικαίως κρῖνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, ὅτινες τυχὸν ἐξεμεταλλεύθησαν ἢ ἐχρησιμοποίησαν διπλώματα ἢ σχέδια κατ' ὄν χρόνον οἱ δικαιούχου διετέλου ἐκπαινοὶ τῶν δικαιωμάτων των.

Ἡ μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης χρονικὴ περίοδος δὲν θὰ ὑπολογισθῇ εἰς τὴν προβλεπομένην προθεσίαν διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκμεταλλεύσεως διπλωματικός ἢ διὰ τὴν χρῆσιν βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν σημάτων ἢ σχεδίων, συμφωνεῖται δ' ἐπὶ πλέον ὅτι οὐδὲν διπλωματικόν ἢ βιομηχανικόν ἢ ἐμπορικόν σῆμα ἢ σχέδιον, ὅπερ ἴσχυεν ἐπὶ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914, θέλει ἀτονῆσαι ἢ ἀκυρωθῆ ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ τῆς μὴ ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς μὴ χρήσεως, πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 88.

Οὐδεμία δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀγωγὴ οὐδὲ διεκδίκησις, ἀφ' ἐνός μὲν ὑπὲρ τούρκων ὑπηκόων ἢ προσώπων διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανίαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀφ' ἐτέρου ὑπὲρ ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ προσώπων διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, οὐδ' ὑπὲρ τρίτων εἰς οὓς τυχόν οὗτοι εἶχεν ἐγκωρῆσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τὰ δικαιώματά των, ἕνεκα γεγονότων ἄτινα συνέβησαν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀγωγὴ ἢ διεκδίκησις, μεταξὺ τοῦ χρόνου ἐναρξέως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ἄτινα θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσβάλλοντα δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὑφιστάμενα καθ' οἷον ἀνδῆποτε διαρκούντος τοῦ πολέμου στιγμὴν ἢ μέλλοντα ν' ἀποκατασταθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ ἔθρον 86.

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων γεγονότων περιλαμβάνονται ἢ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου διὰ λογαριασμῶν ἢ τῇ συγκαταθέσει τῶν Κυβερνήσεων τούτων χρῆσις δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς καὶ ἡ πώλησις, ἢ ἔκθεσις πρὸς πώλησιν ἢ ἡ χρησιμοποίησις προϊόντων, μηχανημάτων, εἰδῶν ἢ ἀντικειμένων οἰωνδήποτε, εἰς ἃ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα ἀναφέρονται.

Ἄρθρον 89.

Τὰ συμβόλαια περὶ ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἀναπαραγωγῆς πνευματικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἢ τῶν ἐν ταῖς χώραις τούτων διαμενόντων ἢ ἐνασκούντων βιομηχανίαν ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἀφ' ἐτέρου, θεωροῦνται διαλελυμένα ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Συμμάχου Δυνάμεως. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς συμβαλλόμενος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀξίωσιν παρὰ τοῦ δικαιούχου τὴν παραχώρησιν νέας ἀδείας, ἥς οἱ ὅροι, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ Τμήματι Ε' τοῦ παρόντος Μέρους Μικτοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐν περισταταὶ ἀνάγκῃ, νὰ ὀρίσῃ τότε τὸ ποσὸν τῆς ὑφελίης, ὅπερ θὰ ἐθεώρει δίκαιον, λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δικαιωμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Ἄρθρον 90.

Οἱ κάτοικοι τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἀποσπαιμένων ἐκ τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν, παρὰ τὸν χωρισμὸν τούτων καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ προκύπτουσαν ἀλλαγὴν ἰθαγενείας, θέλουσι διατηρῆσαι ἐν Τουρκίᾳ τὴν πλήρη καὶ ἀνερίαν ἀπόλαυσιν πάντων τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὧν ἦσαν δικαιούχοι, συμφώνως πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν νομοθεσίαν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐδαφῶν.

Τὰ δικαιώματα βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, τὰ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ χωρισμοῦ ἰσχύοντα ἐν τοῖς ἀποσπαιμένοις τῆς Τουρκίας ἐδάφεσι δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης ἢ τὰ μέλλοντα νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἢ ἀνασυσταθῶσιν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἔθρον 86, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ὃ μεταβιβάζονται τὰ εἰρημένα ἐδάφη καὶ παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὀρισθησάμενον συμφώνως τῇ ὀθωμανικῇ νομοθεσίᾳ.

Ἄρθρον 91.

Πᾶσα παραχώρησις διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας ἢ καταχωρίσις βιομηχανικῶν σημάτων, ὡς καὶ πᾶσα καταχώρις μεταβιβάσεως ἢ ἐγκωρῆσεως διπλωμάτων ἢ βιομηχανικῶν σημάτων γενομένη νομίμως μετὰ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1918 ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἄλλοθεν, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν καὶ καταχωρισθῆ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ καταχώρις αὕτη θέλει παραγάγει ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀρχικῆς καταχωρίσεως.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

ΜΙΚΤΟΝ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄρθρον 92.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης συστήθησεται Μικτὸν Δικαιτητικὸν Δικαστήριον μετὰ ἐξ ἐκάστης τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἐτέρου.

Ἐκαστον τῶν Δικαστηρίων τούτων θ' ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, ὧν δύο διορισθήσονται παρ' ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, ἔχουσῶν τὸ δικαίωμα νὰ διορίσωσι πλείονα πρόσωπα μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλέγῃσι αὐτὸ καλούμενον νὰ παρεδρεύῃ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὡς μέλος τοῦ Δικαστηρίου. Ὁ Πρόεδρος διορισθήσεται κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Μὴ ἐπερχομένης συμφωνίας, ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὁ ἐν λόγῳ Πρόεδρος θέλει διορισθῆ, τῇ αἰτήσῃ μιᾶς τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκεοῦς Δικαστηρίου Διεθ. οὗς Δικαιοσύνης τῆς Χάγης μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων Δυνάμεων, αἵτινες παρέμειναν οὐδέτεροι κατὰ τὸν πόλεμον.

Ἐάν, ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, μία τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων δὲν διορίσῃ τὸ μέλος ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὴν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, ὁ διορισμὸς τοῦ μέλους τούτου θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἑτέρας ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ παραιτήσεως μέλους τινὸς τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἐάν, δι' οὐκ ἰσχυρὸν λόγον, μέλος τι ἀδυνατῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἢ ἀντικατάστασις αὐτοῦ γενήσεται καθ' ἕνα καὶ ὁ διορισμὸς του τρόπον, τῆς προβλεπομένης διμήνου προθεσμίας ἀρχομένης ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου, τῆς παραίτησεως ἢ τῆς ἀδυναμίας δεόντως βεβαιωμένης.

Ἄρθρον 93.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ ἐδρεύωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ φύσις τῶν ὑποθέσεων δικαιολογοῦσι τοῦτο, νὰ συστήσωσι παρ' ἑκάστῳ Δικαστηρίῳ ἕν ἢ πλείονα συμπληρωματικὰ τμήματα, ὧν ἡ ἔδρα θὰ δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐν παντὶ κριθησομένῳ καταλλήλῳ τόπῳ. Ἐκαστον τῶν Τμημάτων τούτων θὰ ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς Ἀντιπροέδρου καὶ δύο μελῶν διοριζομένων κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 92, ἐδάφ. 2-5, ὀριζόμενα.

Ἐκάστη Κυβέρνησις θὰ διορίσῃ ἕνα ἢ πλείονας πράκτορας ὅπως ἀντιπροσωπεύωσιν αὐτὴν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ.

Ἐάν, μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως Μικτοῦ τινὸς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἢ ἐνὸς τῶν Τμημάτων αὐτοῦ, τὸ Δικαστήριον ἢ τὸ Τμήμα τοῦτο δὲν περαιώσῃ τὰς ἐργασίας του, ἢ δὲ Δύναμις, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας τὸ Δικαστήριον ἢ τὸ Τμήμα ἔχει τὴν ἔδραν αὐτοῦ, αἰτήσεται τὸ τοιοῦτον, ἢ ἔδρα θέλει μεταφερθῆ ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τούτου.

Ἄρθρον 94.

Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 συνιστώμενα Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ κρίνωσι τὰς διαφορὰς τὰς ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των δυνάμει τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν θὰ ἀποτελῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως θεωρήσωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ὡς ὀριστικὰς, καταστήσωσι δὲ ταῦτας ὑποχρεωτικὰς διὰ τοὺς ὑπεκείμενους αὐτῶν καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των, ἅμα τῇ περιελευσίᾳ αὐτοῖς τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη τῆς διαδικασίας τοῦ exequatur.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται προσέτι ὅπως τὰ δικαστήρια καὶ αἱ Ἀρχαὶ αὐτῶν παρέχωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν διαβίβασιν τῶν κοινοποιήσεων καὶ τὴν συλλογὴν τῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 95.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ καθοδηγῶνται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, τῆς εὐθυδίας καὶ τῆς καλῆς πίστεως.

Ἐκαστον Δικαστήριον θὰ ὀρίσῃ τὴν γλῶσσαν ἧς θὰ γίνεται χρῆσις ἐνώπιον αὐτοῦ, διατάσσον τὰς ἀναγκαίους μεταφράσεις πρὸς πλήρη κατανόησιν τῶν ὑποθέσεων. Ὅλα καθορίσῃ δὲ τοὺς κανόνας καὶ τὰς προθεσμίας τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας, τηρουμένων τῶν ἐπομένων ἀρχῶν:

1) Ἡ διαδικασία θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνήματος καὶ ἀνθυπομνήματος μετὰ δικαιώματος ἀνταπαντήσεως ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων. Ἐάν τὸ ἐν τῶν μερῶν αἰτήσῃται λόγῳ ὑποβάλλῃ ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἄλλου προφορικὰς παρατηρήσεις, θὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ τὸ τοιοῦτον, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παροχής, ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει, τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος καὶ εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

2) Τὸ Δικαστήριον θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἐξουσίαν ὅπως διατάσῃ ἐρεῦνας, προσαγωγὴν ἐγγράφων, πραγματοποιήσῃ, ἐνεργῇ αὐτοψίαν, αἰτήται πληροφορίας, ἀκούῃ μάρτυρας καὶ ζητῇ παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις.

3) Ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συνθήκης, οὐδεμία ἀπαιτησις γενήσεται δευτῇ μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Δικαστηρίου, εἰμὴ κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας, παρεχομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου καὶ ἐξαιρετικῶς δικαιολογημένης λόγῳ ἀποστάσεως ἢ ἀνωτέρας βίας.

4) Τὸ Δικαστήριον ὀφείλει, ἐντὸς τῆς περιόδου τῶν διακοπῶν, αἵτινες δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι τὰς ὀκτὼ ἐν ἑβδ. ἐβδομάδας κατ' ἕτος, νὰ συνεδριάζῃ ἐπαισιεῖς καθ' ἑβδομάδα φερόντες πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ταχείας διεκπεραίωσεως τῶν ὑποθέσεων.

5) Αἱ ἀποφάσεις δέον νὰ ἐκδίδωνται πάντοτε ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συζητήσεως, μεθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς διάσκεψιν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ.

6) Ἡ προφορική συζήτης, ὡς αἰς ἡ ὑπόθεσις ἐπιδέχεται τοιαύτην καί, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἡ ἀπαγγελία τῶν ἀποφάσεων λαμβάνουσι χώραν ἐν δημοσίᾳ συνεδρίῳ.

7) Ἐκαστὸν Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίας ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτοῦ, ἐὰν κρινῇ τοῦτο σκόπιμον διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 96.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις θὰ διορίσωσιν ἐκ συμφώνου γενικὸν Γραμματέα παρ' ἐκάστῳ Δικαστηρίῳ καὶ θὰ ἀποσπάσωσιν ἐκάστη παρ' αὐτῶ ἓνα ἢ καὶ πλείονας γραμματεῖς. Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ γραμματεῖς θὰ τελῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, θὰ δύναται νὰ προσλάβῃ πᾶν πρόσωπον οὐκ ἰσὺς ἢ συνδραμὴ θὰ ἦτο αὐτῶ ἀναγκαῖα.

Ἡ Γραμματεία ἐκάστου Δικαστηρίου θὰ εἴῃ τὰ γραφεῖα αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις θὰ δύναται νὰ συνιστῶσι παραρτήματα τῶν γραφείων τούτων εἰς πάντα ἄλλον τόπον, ὃν ἤθελον κρίνει κατ' ἄλλο.

Ἐκαστὸν Δικαστήριον θὰ φυλάττῃ ἐν τῇ Γραμματεία αὐτοῦ τὰ ἀρχεῖα καὶ ἔγγραφα τῶν υποβληθσομένων αὐτῶ ὑποθέσεων, ἅμα τῇ λήξει δὲ τῆς ἀποστολῆς του, θὰ καταθέσῃ ταῦτα ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως παρ' ἣ εἶχε τὴν ἔδραν αὐτοῦ. Τὰ ἀρχεῖα ταῦτα θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 97.

Ἐκάστη Κυβερνήσις θὰ καταβάλλῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ παρ' αὐτῆς διοριζομένου μέλους τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐπίσης πάντος ὑπ' αὐτῆς διορισθσομένου πρῶτου καὶ γραμματέως.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως διορθῶσονται ἐκ συμφώνου μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ θὰ πληρώνονται, ὁμοῦ μετὰ τῶν κοινῶν τοῦ Δικαστηρίου δαπανῶν, ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐξ ἡμισίας.

Ἄρθρον 98.

Τὸ παρὸν Τμῆμα δὲν θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰς μεταξύ Ἰαπωνίας καὶ Τουρκίας ὑποθέσεις τὰς ὑπαγομένας κατὰ τὴν παρούσαν Συνθήκην εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου· αἱ ὑποθέσεις αὗται θὰ διακανονισθῶσι διὰ συμφωνίας μεταξύ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Ἄρθρον 99.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ ὑπὸ τὴν ἐαφύλαξιν ἐξ ἄλλου τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῇ διατάξεων, αἱ κάτωθι ἀπαριθμουμένα οἰκονομικῆς ἢ τεχνικῆς φύσεως πλειονοβαρεῖς Συνθήκαι, Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι θέλουσιν ἐπικένθῃ ἐν ἰσχύϊ μεταξύ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν μετεχουσῶν τούτων λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων:

1) Συμβάσεις τῆς 14ης Μαρτίου 1884, τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1886 καὶ τῆς 23ης Μαρτίου 1887 καὶ τὸ τελικὸν Πρωτόκολλον τῆς 7ης Ἰουλίου 1887, περὶ προστασίας τῶν ὑπερυγίων κλωδιῶν.

2) Σύμβασις τῆς 5ης Ἰουλίου 1890, περὶ δημοσιεύσεως τῶν τελωνειακῶν δασμολογίων καὶ ὀργανώσεως Διεθνούς Ἐνώσεως διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν.

3) Συμφωνία τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1907, περὶ ἰδρύσεως τοῦ ἐν Παρισίοις Διεθνούς Γραφείου Δημοσίας Ὑγιεινῆς.

4) Σύμβασις τῆς 7ης Ἰουλίου 1905, περὶ ἰδρύσεως Γεωργικοῦ Διεθνούς Ἰνστιτούτου ἐν Ῥώμῃ.

5) Σύμβασις τῆς 16ης Ἰουλίου 1863, περὶ ἐξαγορᾶς τῶν διαδίων τοῦ Escout.

6) Σύμβασις τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1888, περὶ ἐφαρμογῆς συστήματος ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρως χρήσεως τῆς διάρρυος τοῦ Σουεξ—ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς παρούσης Συνθήκης.

7) Συμβάσεις καὶ Συμφωνίαι τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνώσεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν Συμβάσεων καὶ Συμφωνιῶν αὐτῆς ὑπεγράφησαν ἐν Μαρτίτῃ τὴν 30ην Νοεμβρίου 1920.

8) Διεθνεῖς Τηλεγραφικαὶ Συμβάσεις, ὑπογραφεῖσαι ἐν Πετρούπολει τὴν 10)22αν Ἰουλίου 1875. Οἱ κανονισμοὶ καὶ τὰ τιμολόγια τὰ καθορισθέντα ὑπὸ τῆς Διεθνούς Τηλεγραφικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λισσαβῶνος τῆς 11ης Ἰουλίου 1908.

Ἄρθρον 100.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς κάτωθι ἀπαριθμουμένας Συμβάσεις ἢ Συμφωνίας ἢ νὰ ἐπιχωρῶσῃ αὐτάς:

1) Σύμβασις τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1909, περὶ τῆς διεθνούς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων.

2) Συμφωνία τῆς 15ης Μαΐου 1886, περὶ τῆς διὰ μολύβδου σφραγίσεως τῶν ὑποκειμένων εἰς τελωνειακὴν ἐπίσκεψιν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν καὶ Πρωτόκολλον τῆς 18ης Μαΐου 1907.

3) Σύμβασις τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1910, περὶ τοῦ ἐνιαίου κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν συγκρούσεις, τὴν ἐπιθολάσιον ἀρωγὴν καὶ τὰς ναυαγιαίρέσεις.

4) Σύμβασις τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1904, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πλωτῶν νοσοκομείων ἐκ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι καταβαλλομένων δικαιωμάτων καὶ τελῶν.

5) Σύμβασις τῆς 18ης Μαΐου 1904, τῆς 4ης Μαΐου 1910 καὶ τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1921, περὶ καταργήσεως τῆς σωματεμπορίας τῶν γυναικῶν.

6) Σύμβασις τῆς 4ης Μαΐου 1910, περὶ καταργήσεως τῶν πορνογραφικῶν δημοσιευμάτων.

7) Σύμβασις Ὑγειονομικῆ τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1912, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀρθρῶν 54, 88 καὶ 90.

8) Σύμβασις τῆς 3ης Νοεμβρίου 1881 καὶ τῆς 15ης Ἀπριλίου 1889, περὶ τῶν λιηπτέων μέτρων κατὰ τῆς φυλλοξήρας.

9) Σύμβασις περὶ ὀπίου, ὑπογραφεῖσα ἐν Χάγγῃ τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1912 καὶ πρόσθετον Πρωτόκολλον τοῦ ἔτους 1914.

10) Διεθνῆς Ῥαδιοτηλεγραφικὴ Σύμβασις τῆς 5ης Ἰουλίου 1912.

11) Σύμβασις περὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν Ἀφρικῇ, ὑπογραφεῖσα ἐν S. int-G rmain en Laye τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1919.

12) Σύμβασις ὑπογραφεῖσα ἐν S. int-G rmain-en-Laye τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1919, ἀναθεωρήσασα τὴν γενικὴν Πράξιν τοῦ Βερολίνου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1885 καὶ τὴν γενικὴν Πράξιν καὶ Δήλωσιν τῶν Βρυξελλῶν τῆς 2ας Ἰουλίου 1890.

13) Σύμβασις τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1919, περὶ διακονισμοῦ τῆς ἀεροπορίας, — ἐὰν ἡ Τουρκία ἐπιτύχη, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 1ης Μαΐου 1920, τὰς ἐξαιρέσεις ἐκεῖνας ἅς ἡ γεωγραφικὴ αὐτῆς θέσις ἔθελε καταστήσει ἀναγκαίας.

14) Σύμβασις τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1906, ὑπογραφεῖσα ἐν Βέρνη, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως λευκοῦ φωσφόρου ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν πυρῶν.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει, πρὸς τοῦτοις, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμετάσχη εἰς τὴν παρασκευὴν νέων διεθνῶν συμβάσεων περὶ τηλεγράφων καὶ ραδιοτηλεγραφίας.

Δ.Ι.Β.Μ.
Αρχῆς Εφταλιώτης

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"Αρθρον 101.

"Η Τουρκία δηλοῖ ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὴν Σύμβασιν καὶ τὸν Κανονισμὸν περὶ ἐλευθερίας τῆς διαμετακομισεως τοῦς ἐγκριθέντας ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Βαρκελώνης τὴν 14ην Ἀπριλίου 1921, ὡς καὶ εἰς τὴν Σύμβασιν καὶ τὸν Κανονισμὸν τῶν πλωτῶν ὁδῶν διεθνοῦς συμφέροντος οὓς ἀπεδέχθη ἡ ἐιρημένη Συνδιάσκεψις τὴν 19ην Ἀπριλίου 1921 καὶ εἰς τὸ πρόσθετον Πρωτόκολλον.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῶν ἐν λόγῳ Συμβάσεων, Κανονισμῶν καὶ Πρωτοκόλλου ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

"Αρθρον 102.

"Η Τουρκία δηλοῖ ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὴν ἀπὸ 20ῆς Ἀπριλίου 1921 Δῆλωσιν τῆς Βαρκελώνης «τὴν ἀναγνωρίζουσαν τὸ δικαίωμα σημαίας τῶν Κρατῶν τῶν ἐσπερημένων θαλασσίας ἐξόδου».

"Αρθρον 103.

"Η Τουρκία δηλοῖ ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὰς ἀπὸ 20ῆς Ἀπριλίου 1921 Συστάσεις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Βαρκελώνης περὶ τῶν ὑπὸ διεθνῆς καθεστῶς διατελούντων λιμένων. Ἡ Τουρκία θὰ γνωστοποιήσῃ βραδύτερον τοῦς εἰς τὸ καθεστῶς τοῦτο ὑπαχθισμένους λιμένας.

"Αρθρον 104.

"Η Τουρκία δηλοῖ ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὰς Συστάσεις τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Βαρκελώνης τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1921 περὶ διεθνῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Αἱ Συστάσεις αὗται θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

"Αρθρον 105.

"Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς ἐν Βέρνη ὑπογραφείσας Συμβάσεις καὶ Συμφωνίας τῆς 14ῆς Ὀκτωβρίου 1890, 20ῆς Σεπτεμβρίου 1893, 16ῆς Ἰουλίου 1895, 16ῆς Ἰουλίου 1898 καὶ 19ῆς Σεπτεμβρίου 1906 περὶ τῆς διὰ σιδηροδρόμων μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων.

"Αρθρον 106.

"Ὅσακις, συνεπεία τῆς χαράξεως τῶν νέων συνόρων, γραμμῆ τις συνδέουσα δύο μέρη τῆς αὐτῆς χώρας, διασχίξῃ ἕτερον χώραν, ἡ ὁσάκις διακλάδωσις τις ἀρχομένη ἐκ μιᾶς χώρας καταλήγῃ εἰς ἕτερον, εἰ ὅροι τῆς ἐκμειαλειώσεως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μεταφορικὸν ἐμπόριον μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, θὰ κανονισθῶσιν, ἐκτὸς εἰδικῶν διατάξεων, διὰ συμφωνίας συνομολογηθησομένης μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων διευθύνσεων τῶν σιδηροδρόμων. Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ διευθύνσεις αὗται δὲν κατάρθουν νὰ ὁμοφωνήσωσιν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας ταύτης, εἰ ὅροι αὗτοι θέλουσι καθορισθῆ διὰ διιτηρίας.

"Ἡ ἐγκατάστασις πίντων τῶν νέων μεθοριακῶν σταθμῶν μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ὁμόρων Κρατῶν, ὡς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν μεταξὺ τῶν σταθμῶν τούτων γραμμῶν, θὰ κανονισθῶσι διὰ συμφωνιῶν συνομολογησομένων κατὰ τοῦς αὐτοῦς ὅρους.

"Αρθρον 107.

Οἱ ἐκ τῆς Τουρκίας ἢ τῆς Ἑλλάδος προερχόμενοι ἢ εἰς αὐτὰς κατευθυνόμενοι ταξιδιώται καὶ τὰ ἐμπορεύματα, κατὰ τὴν διέλευσιν ἢ διαμετακόμισιν διὰ τῶν τριῶν τμημάτων τῶν ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων τῶν περιλαμβαν-

νομένω μεταξύ τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς καὶ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς μεθορίου παρὰ τὸ Κούλελη-Μπουργάζ, δὲν θὰ ὑπεβάλλωνται λόγῳ τῆς τοιαύτης διελεύσεως ἢ διαμετακομίσεως εἰς οὐδὲν τέλος ἢ δασμὸν, οὐδ' εἰς διατύπωνί τινα ἐξελέξεως διαβατηρίων ἢ τελωνειακοῦ ἐλέγχου.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλει ἐξασφαλισθῆ ὑπὸ ἐνὸς Ἐπιτρόπου ἐκλεγχομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἐκάστη τῶν Κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ ἑνὸς ἀντιπρόσωπον, ὅστις θὰ ἔχη ὡς ἔργον νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων διατάξεων καὶ θὰ ἀπολαύῃ βίαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου του εὐκολιών. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι θὰ ὀρίσωνται ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ οὗτινος θὰ ἔχωσιν ἀνάγκη.

Ὁ Ἐπίτροπος θὰ ὑπεβάλλῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν πᾶν ζήτημα, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων διατάξεων, ὅπερ δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ λύσῃ. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφῶνται πρὸς πᾶσαν ἀπόφασιν ἐκδιδομένην κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου.

Ὁ μισθὸς ὡς καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰρημένου Ἐπιτρόπου θέλουσι βαρύνῃ ἐξ ἡμισείας τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τουρκία ἤθελε κατασκευάσει μεταγενεστέρως σιδηροδρομικὴν γραμμὴν συνδέουσαν τὴν Ἀδριανούπολιν μετὰ τῆς γραμμῆς Κούλελη Μπουργάζ—Κωνσταντινουπόλεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἀτόνισαι ὡς πρὸς τὴν διαμετακομίσιν μεταξύ τῶν σημείων τῆς ἑλληνοτουρκικῆς μεθορίου τῶν κειμένων πλησίον τοῦ Κούλελη-Μπουργάζ καὶ τοῦ Βόσνα-κιάι ἢ ἀντιθέτως.

Ἐκάστη τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα, μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, νὰ ἀπευθυνθῆ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ὅπως τοῦτο ἀποφασίσῃ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος διατηρήσεως τοῦ προβλεπόμενου ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2 - 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐλέγχου. Ἐπινοεῖται ὅμως ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου θὰ παραμείνουν ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαμετακομίσιν ἐπὶ τῶν δύο τμημάτων τῶν ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων μεταξύ τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεθορίου καὶ τοῦ Βόσνα-κιάι.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 108.

Ἐκτὸς ἰδιαίτερων συμφωνιῶν ὡς πρὸς τὰς μεταβιβάσεις τῶν λιμένων καὶ τῶν σιδηροδρόμων τῶν ἀνηκόντων εἶτε εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, εἶτε εἰς ἰδιωτικὰς ἐταιρείας καὶ περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἀποσπασμένων ἐκ τῆς Τουρκίας ἐδαφῶν δύναμις τῆς παρούσης Συνθήκης, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν δὲ τῶν μεταξύ τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων συνομολογηθεισῶν ἢ συνομολογηθισμένων διατάξεων ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ἀναδῶγους καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ, ἡ μεταβίβασις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν γενήσεται ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦσας ἔρους :

1) Τὰ ἔργα καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις πᾶσῶν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν θὰ παραδοθῶσιν εἰς ἀκέραιον καὶ ἐν ὅσῳ τὸ δυνατόν καλλιτέρα καταστάσει.

2) Ἐὰν δικτυὸν τι, ἔχον ἴδιον τροχαῖον ὕλικόν, περιλαμβάνηται ἐντὸς μεταβιβαζομένου ἐδάφους, τὸ ὕλικόν τοῦτο θὰ παραδοθῆ εἰς ἀκέραιον, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν κατὰ τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1918.

3) Ὡς πρὸς τὰς γραμμάς τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις, δύναμις τῆς παρούσης Συνθήκης, θὰ εὐρεθῆ κατατετηγμένη, ἢ κατανομή τοῦ τροχαίου ὕλικου θὰ ὀρισθῆ διὰ συμφωνίας μεταξύ τῶν διευθύνσεων ὑφ' ἃς θὰ ὑπάγονται τὰ διάφορα τμήματα. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἡ ποσότης τοῦ ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων κταγεγραμμένου ὕλικου, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν κατὰ τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1918, τὸ μήκος τῶν γραμμῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπηρεσιακῶν γραμμῶν, ἡ φύσις καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἡ διαφορά θὰ λυθῆ διὰ διαιτησίας. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις θὰ ὀρίσῃ ὡσαύτως, ἐν ἐνδεχομένῃ περιπτώσει, τὰς ἀφειθησομένας εἰς ἕκαστον τμήμα ἀτμομηχανάς, σιδηροδρομικὰ ὄχηματα καὶ ἀμάξας, θὰ προσδιορίσῃ τοὺς ἔρους τῆς παραλαβῆς αὐτῶν καὶ τὸ πρῶθον εἰς οἷας ἤθελε κρῖνει ἀναγκαίως διευθετῆσαι πρὸς ἐξασφάλισιν ἐπὶ ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον τῆς συντηρήσεως τοῦ μεταβιβαζομένου ὕλικου ἐν τοῖς ὑφισταμέναις συνεργείοις.

4) Αἱ προμήθειαι, τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ ἐργαλεῖα θὰ παραδοθῶσιν ὑφ' οὗς ἔρους καὶ τὸ τροχαῖον ὕλικόν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 109.

Μὴ ὑφισταμένων ἀντιθέτων διατάξεων, ἐὰν, συνεπεία τῆς χαράξεως νέας τινὸς μεθορίου, τὸ σύστημα τῶν ὑδάτων (διοχτεύσεις, πλημμύραι, ἀρδεύσεις, ἀποξηράνσεις ἢ ἄλλα παρόμοια ζητήματα) ἐν τινι Κράτει, ἐξαρτᾶται ἐξ ἔργων ἐκτελεσθέντων ἐν τῷ ἐδάφει ἑτέρου τινὸς Κράτους, ἢ ἐὰν, δύναμις προγενεστέρων τοῦ πολέμου συνθηγιῶν, γίνηται χρῆσις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς Κράτους ὑδάτων ἢ ὑδραυλικῆς δυνάμεως παραγομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑτέρου τινὸς Κράτους, τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη δέον νὰ προσέλθωσιν εἰς συνενόησιν πρὸς προστασίαν τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων καὶ κεκτημένων δικαιωμάτων.

Ἐλλείψει συμφωνίας, τὸ θέμα θέλει κανονισθῆ διὰ διαιτησίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 110.

Ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Τουρκία θὰ συνεννοηθῶσιν ὅπως καθορίσωσι ἀκριβοδικαίως τοὺς ἔρους ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλωσθίου Κωνσταντίας—Κωνσταντινουπόλεως. Ἐλλείψει συνεννόησεως, τὸ ζήτημα θὰ κανονισθῆ διὰ διαιτησίας.

Ἄρθρον 111.

Ἡ Τουρκία παραίτεται, δι' ἑαυτὴν καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ὑπάρχοντων τῆς, πάντων τῶν δικαιωμάτων, τίτλων ἢ προνομίων πάσης φύσεως, ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους τῶν καλωδίων ἅτινα δὲν διέρχονται πλέον διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς.

Ἐὰν τὰ συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἐδάριον μεταβιβαζόμενα καλώδια ἢ τμήματα καλωδίων ἀποτελῶσιν ἰδιωκτησίαν ἰδιωτικὴν, αἱ Κυβερνήσεις, εἰς ἃς μεταβιβάζεται ἡ κυριότης, θέλουσιν ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιωκτῆρας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, αὕτη θέλει καθορισθῆ διὰ διαιτησίας.

Ἄρθρον 112.

Ἡ Τουρκία θὰ διατηρήσῃ τὰ τυχὸν ἀνήκοντα ἤδη αὐτῇ δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν καλωδίων ἅτινα διέρχονται δι' ἐνὸς τοιλάχιστον σημείου τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐνάσκησις τῶν δικαιωμάτων προσγειώσεως τῶν εἰρημένων καλωδίων ἐπὶ ἐδάφους μὴ τουρκικοῦ καὶ οἱ ἔροι τῆς ἐκμεταλλεύσεως τούτων θὰ κανονισθῶσιν φιλικῶς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν. Ἐν διαφωνίᾳ, ἡ διαφορά θέλει λυθῆ διὰ διαιτησίας.

Ἄρθρον 113.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβιβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται, ἕκαστον δι' ἑαυτό, τὴν κατάργησιν πῶν ξένων ταχυδρομείων ἐν Τουρκίᾳ.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἄρθρον 114.

Τὸ Ἀνώτερον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως καταργεῖται. Ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑγειονομικὴν ὀργάνωσιν τῶν παλαιῶν καὶ μεθορίων τῆς Τουρκίας.

Ἄρθρον 115.

Μία καὶ ἡ αὐτὴ ὑγειονομικὴ διατίμησις, ἥς τὰ τέλη καὶ οἱ ἔροι θὰ ᾧσιν δίκαιοι, θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς πάντα τὰ πλοῖα, ὅπου διακρίσεως μεταξὺ τῆς τουρκικῆς σημαίας καὶ τῶν ξένων, καὶ εἰς τοὺς ὑπάρχοντες τῶν ξένων Δυνάμεων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοὺς ὑπάρχοντες τῆς Τουρκίας ἔρους.

Ἄρθρον 116.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ σεβασθῆ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ δικαίωμα τῶν ἀπολυθέντων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων ὅπως ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώην Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ πάντα τὰ ἄλλα κερτημένα δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων καὶ πρώην ὑπαλλήλων τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν. Πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰ δικαιώματα ταῦτα, πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τοῦ πρώην Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς παλαιᾶς ὑγειονομικῆς διευθύνσεως, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο παρόμοιον ἢ συναφές ζήτημα, θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς *ad hoc*, ἀποτελειομένης ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης τῶν μετασχυσῶν τοῦ Ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Δυνάμεων, ἐξαιρέσει τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπὶ ζητήματος ἀφορδῶτος εἴτε εἰς τὴν ἀναφερομένην ἀνωτέρω ἐκκαθάρισιν, εἴτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην, πᾶσα Δύναμις ἐπιτροσωπυμένη ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπου θὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀνεκλήτως.

Ἄρθρον 117.

Ἡ Τουρκία καὶ αἱ Δυνάμεις αἱ ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν προσκυνημάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Χερζίκης καὶ τοῦ Σιδηροδρόμου τῆς Χερζίκης θὰ λάβωσιν τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διεθνῶν ὑγειονομικῶν Συμβάσεων. Ὅπως δὲ ἐπιτευχθῆ πλήρης ἐνότης τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, οἱ Δυνάμεις οὗται καὶ ἡ Τουρκία θὰ συστήσωσιν Ἐπιτροπὴν ὑγειονομικοῦ ἑναρμονισμοῦ τῶν προσκυνημάτων, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀντιπροσωπεύωνται αἱ ὑγειονομικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Τουρκίας καὶ τὸ θαλάσσιον ὑγειονομικὸν καὶ ἐπὶ τῶν κωθάρσεων Συμβουλίων τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δέον νὰ τύχη τῆς προηγούμενης συγκαταθέσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ὀλεῖ ἐνελεθῆ.

Ἄρθρον 118.

Ἐκθέσεις περὶ τῶν ἔργων τῆς Ἐπιτροπῆς ἑναρμονισμοῦ τῶν προσκυνημάτων θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον δημοσίας ὑγιεινῆς, ὡς καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάσης χώρας ἐνδιαφερομένης διὰ τὰ προσκυνήματα, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ταύτης. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ γνωμοδοτῆ ἐπὶ παντὸς ζητήματος τεθησομένου αὐτῇ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, διὰ τοῦ Διεθνούς Γραφείου δημοσίας ὑγιεινῆς ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

1. ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἄρθρον 119.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναφέρωσιν ἀμέσως εἰς τὰς πατρίδας των τοὺς τυχόν παρὰ μόνον ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν αἰχμαλώτους πολέμου καὶ πολιτικούς κρατουμένους.

Ἡ ἀνταλλαγή τῶν κατακρατουμένων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτῶν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῆς ἰδιαιτέρας Συμφωνίας μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τούτων τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λωζάνῃ τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1923.

Ἄρθρον 120.

Οἱ αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ πολιτικοὶ κρατούμενοι, οἱ ὑποκείμενοι εἰς τιμωρίαν ἢ τιμωρηθέντες διὰ παραπτώματα ἀντιπειθαρχικά, θὰ παλινοστήσωσι χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ λήξις τῆς ποινῆς αὐτῶν ἢ τῆς ἀρξαμένης κατ' αὐτῶν διαδικασίας.

Οἱ ὑποκείμενοι ἢ καταδικασθέντες εἰς ποινὰς δι' ἄλλας, πλὴν τῶν πειθαρχικῶν παραβάσεων, πράξεις, δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι κρατούμενοι.

Ἄρθρον 121.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἐν ταῖς οἰκείαις αὐτῶν χώραις πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐξαφανισθέντων ἢ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτικῶν κρατουμένων, οἵτινες ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μὴ παλινοστήσωσιν.

Ἄρθρον 122.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συνθήκης, πάντα τὰ τυχόν παρακρατηθέντα ἀντικείμενα, νομίσματα, ἀξίαι, ἔγγραφα ἢ προσωπικὰ πράγματα πάσης φύσεως, ἅτινα ἀνήκουσιν ἢ ἀνήκον εἰς τοὺς αἰχμαλώτους πολέμου καὶ πολιτικούς κρατουμένους.

Ἄρθρον 123.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἀμοιβαίας πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων ποσῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, οἵτινες συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων αὐτῶν.

2. ΤΑΦΟΙ

Ἄρθρον 124.

Μὴ θιγομένων τῶν ἰδιαιτέρων διατάξεων τῶν διατυπωμένων ἐν τῷ κατωτέρῳ 126ῳ ἄρθρῳ, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς προφυλάξεως καὶ συντήρησεως τῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν νεκροταφείων, τάφων, κοιμητηρίων καὶ ἀναμνηστικῶν μνημείων τῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, τῶν πεσόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἢ ἀποβιωσάντων συνετεία τῶν τραυμάτων των, δυστυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν μετὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1914, ὡς καὶ τῶν θανόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτικῶν κρατουμένων μετὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προέλθωσιν εἰς συνεννόησιν ὅπως παράσχωσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτῶν ἐδάφεσι, εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, εἰς ἅς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐξακρίβωσιν, καταχώρισιν, συντήρησιν τῶν εἰρημένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ τάφων καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν καταλλήλων μνημείων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται δεόν νὰ μὴ ἔχωσι οὐδένα στρατιωτικὸν χαρακτῆρα.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως παρέχωσιν ἀμοιβαίως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν νομοθεσίας καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς, πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων περὶ μεταφορᾶς εἰς τὰς πατρίδας των τῶν λειψάνων τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 125.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγήσωσιν ἀλλήλοις :

- 1) Πλήρη κατάλογον τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτικῶν κρατουμένων, οἵτινες ἀπεβίωσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, μεθ' ὧν τῶν χρησίμων πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ταυτότητός των πληροφοριῶν.
- 2) Πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τόπου τῶν τάφων τῶν ἐνταφιασθέντων ἀνεπροηγουμένης ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητός των.

Ἄρθρον 126.

Ἡ συντήρησις τῶν τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ ἀναμνηστικῶν μνημείων τῶν τούρκων στρατιωτῶν, ναυτῶν καὶ αἰχμαλώτων πολέμου, οἵτινες ἀπεβίωσαν ἐν τῷ Ῥουμανικῷ ἐδάφει μετὰ τὴν 27ην Αὐγούστου 1916, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ὑποχρέωσις προκύπτουσα ἐκ τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125 ὡς πρὸς τοὺς πολιτικούς κρατουμένους, θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ῥουμανικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 127.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γενικῆς φύσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Τουρκικὴ καὶ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀφ' ἑτέρου, συμφωνοῦσι τὰς εἰδικὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐν τοῖς ἄρθροις 128-136.

Ἄρθρον 128.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἐναντι τῶν Κυβερνήσεων τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, νὰ παραχωρήσῃ αὐταῖς κειρωσιμένους καὶ διηγετικῶς, ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῆς, τοὺς χώρους ἐνθα εὐρίσκονται τάφοι, νεκροταφεία, κοιμητήρια καὶ ἀναμνηστικὰ μνημεῖα τῶν οἰκείων αὐτῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν πεσόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἢ ἀποβιωσάντων συνεπείᾳ τῶν τραυμάτων των, δυστυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποβιωσάντων αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτικῶν κρατουμένων αὐτῶν. Θὰ παραχωρήσῃ αὐταῖς ὡσαύτως τοὺς χώρους, οἵτινες κριθέσονται ἀναγκαῖοι εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἰδρυσιν συγκεντρωμένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων ἢ ἀναμνηστικῶν μνημείων ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 προβλεπομένων ἐπιτροπῶν.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθέραν εἰσοδον εἰς τοὺς τάφους τούτους, τὰ νεκροταφεία, κοιμητήρια καὶ μνημεῖα καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ, ἐν ἐνδεχομένῃ περιστάσει, τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὁδῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὸ ἔδαφός της.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν θίγουσι τὴν τουρκικὴν ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 129.

Μεταξὺ τῶν παραχωρηθησομένων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως γηπέδων, θὰ συμπεριληφθῶσιν, ἰδίᾳ διὰ τὴν Βρετανικὴν Αὐτοκρατορίαν, τὰ τῆς περιφέρειᾶς τῆς ἐπωνομαζομένης Anzac (Ari Burnu), τὰ σημειούμενα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 γάρτῳ.

Ἡ ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας χρησιμοποίησις τοῦ προαναφερομένου χώρου θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς ἀκόλουθους ὅρους :

1) Ὁ χώρος οὗτος δὲν δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἄλλον ἢ τὸν ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ ὀριζόμενον σκοπὸν. Κατὰ συνέπειαν, δὲν ὀφείλει νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς στρατιωτικὸν ἢ ἐμπορικὸν τινα σκοπὸν ἢ πρὸς οἰονδήποτε ἄλλον διάφορον τοῦ ὡς ἀνω ἀναφερομένου προορισμοῦ.

2) Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχη, ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῇ τὸν χώρον τοῦτον, περιλαμβανόμενον καὶ τῶν νεκροταφείων.

3) Ὁ ἀριθμὸς τῶν διατιθεμένων διὰ τὴν φύλαξιν τῶν νεκροταφείων πολιτικῶν φυλάκων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἑνα, κατὰ νεκροταφεῖον, φύλακα. Δὲν θὰ ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ φύλακες διὰ τὸν ἐκτὸς τῶν νεκροταφείων κείμενον χώρον.

4) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις ἐν τῷ εἰρημένῳ χώρῳ, εἴτε ἐντός, εἴτε ἔξωθεν τῶν νεκροταφείων, ἢ μόνον τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τοὺς φύλακας οἰκημάτων.

5) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ εἰρημένου χώρου προκυμαίας, προβλήτος ἢ κινήτης ἀποβάθρας δυναμένης νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποβίβασιν ἢ ἐπιβίβασιν προσώπων ἢ ἐμπορευμάτων.

6) Πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶνται ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πλευρᾷ τῶν Στενῶν, ἢ δὲ διὰ τῆς ἀκτῆς τοῦ Αἰγαίου εἰσοδος εἰς τὸν χώρον δὲν θὰ ἐπιτρέπηται ἢ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰρημένων διατυπώσεων. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως αἱ διατυπώσεις αὗται, αἵτινες δέουσι εἶναι ὅσον ἐνεστὶν ἀπλάι, μὴ ὦσιν ἐπαχθέστεραι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἐν τούτοις τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ μεταβαίνοντας ξένους καὶ ἐκπληρῶνται ὑπὸ συνθήκας τοιούτας, ὥστε νὰ ἀποφεύγηται πᾶσα ἄσκοπος ἐπιβράδυνσις.

7) Τὰ ἐπιθυμοῦντα ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὸν χώρον πρόσωπα δέουσι νὰ μὴ ὦσιν ὄπλισμένα, ἢ δὲ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπολύτου ταύτης ἀπαγορεύσεως.

8) Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δέουσι νὰ εἰδοποιῆται, πρὸ μίᾳς τοῦλάχιστον ἐβδομάδος, περὶ τῆς ἀφίξεως πάσης ομάδος ἐπισκεπτῶν ὑπερβαίνουσας τὰ 150 πρόσωπα.

Ἄρθρον 130.

Ἐκάστη τῶν Κυβερνήσεων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας θὰ καταρτίσῃ Ἐπιτροπὴν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ διορίσωσιν ἀντιπρόσωπον καὶ ἥτις θέλει ἀναλάβει νὰ κανονίσῃ ἐπὶ τόπου τὰ ἀφορῶντα τοὺς τάφους, τὰ νεκροταφεῖα, κοιμητήρια καὶ ἀναμνηστικὰ μνημεῖα ζητήματα. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θ' ἀναλάβωσιν ἰδίᾳ:

1) νὰ ἀναγνωρίσωσι τὰ μέρη ἐνθα ἐγένοντο ἢ εἶναι πιθανὸν νὰ ἐγένοντο ἐνταφιασμοὶ καὶ ἐξακριβώσωσι τοὺς ὑπάρχοντας τάφους, νεκροταφεῖα κοιμητήρια καὶ μνημεῖα·

2) νὰ ὀρίσωσι τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ γίνωσιν, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, αἱ συγκεντρώσεις τῶν τάφων, νὰ ὑποδείξωσιν ἐν μὲν τῷ τουρκικῷ ἐδάφει, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ τουρκοῦ ἀντιπροσώπου, ἐν δὲ τῷ ἑλληνικῷ, μετὰ τοῦ ἑλληνοῦ ἀντιπροσώπου, τοὺς τόπους τῶν ἀνεγερθησομένων συγκεντρωμένων νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ ἀναμνηστικῶν μνημείων καὶ νὰ καθορίσωσι τὰ ὅρια τῶν τόπων τούτων, περιορίζουσαι τὴν καταλαμβάνομένην ἐπιφάνειαν εἰς τὸ ἀπαραιτήτως ἐλάχιστον ὅριον·

3) ν' ἀνακοινώσωσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν καὶ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων, τὸ ὀριστικὸν σχέδιον τῶν ἀνεγερθέντων ἢ ἀνεγερθησομένων διὰ τοὺς ὁμοιοειεῖς αὐτῶν τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ μνημείων.

Ἄρθρον 131.

Αἱ ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις Κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ χρησιμοποιοῦσιν τοὺς παραχωρούμενους χώρους οὐδὲ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν χρησιμοποίησιν των πρὸς σκοπὸν διάφορον τοῦ ἀνωτέρω προβλεπομένου. Ἐὰν οἱ χώροι οὗτοι κείνται παρὰ τὴν θάλασσαν, ἢ ἀπὸ τῆς θάλασσας νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων πρὸς στρατιωτικόν, ναυτικόν ἢ ἐμπορικόν σκοπὸν οὐδέποτε. Τὰ γήπεδα τῶν τάφων καὶ νεκροταφείων, ἅτινα ἤθελον ἀποπέσει τὸν ἀρχικόν των ποσορισμὸν καὶ δὲν ἤθελον χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀνέγερσιν ἀναμνηστικῶν μνημείων, θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν ἢ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

Ἄρθρον 132.

Τὰ ἀναγκαιὰ νομοθετικὰ ἢ διοικητικὰ μέτρα πρὸς παραχώρησιν εἰς τὴν Βρετανικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν τῆς εἰς τὸ διηκεῖς πλήρους νομῆς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 128—130 χώρων, δέον νὰ ληφθῶσι παρὰ τῆς Τουρκικῆς ἢ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 130, παράγραφος β, κοινοποιήσεως. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεων, αὗται θὰ γίνωσι μερίμνη καὶ δαπάναις τῆς Τουρκικῆς ἢ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 133.

Ἡ Βρετανικὴ, Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἐλεύθεραι νὰ ἀναθέσωσιν, εἰς οἷα κρίνουσι κατάλληλα ἐκτελεστικὰ ὄργανα, τὴν ἐγκατάστασιν, διαρρύθμισιν καὶ συντήρησιν τῶν τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ μνημείων τῶν ὑπάρχων αὐτῶν. Τὰ ὄργανα ταῦτα δέον νὰ μὴ ἔχωσι χαρακτῆρα στρατιωτικόν. Θὰ ἔχωσι μόνον τὸ δικαίωμα νὰ προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἐκταφὴν ἢ μετακομιδὴν ὁσῶν, κρινομένην ἀναγκαιάν πρὸς συγκέντρωσιν τῶν τάφων καὶ ἴδρυσιν τῶν νεκροταφείων καὶ κοιμητηρίων, ὡς καὶ εἰς ἐκταφὴν ἢ μετακομιδὴν τῶν λειψάνων, ὧν τὴν μεταφορὰν εἰς τὴν πατρίδα των ἤθελον κρίνει ἀνακαίαν αἱ ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις Κυβερνήσεις.

Ἄρθρον 134.

Ἡ Βρετανικὴ, Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν φύλαξιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ κειμένων τάφων αὐτῶν, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ ἀναμνηστικῶν μνημείων διὰ φρουρῶν διοριζομένων μεταξὺ τῶν ὑπάρχων των. Οἱ φρουροὶ οὗτοι δέον νὰ ἀναγνωρίζωνται παρὰ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν καὶ τυγχάνωσι τῆς συνδρομῆς αὐτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ μνημείων. Δὲν θὰ ἔχωσι στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, θὰ δύνανται ἂμως νὰ ὦσιν ὀπλισμένοι δι' ἐνὸς περιστρόφου ἢ πιστολίου αὐτομάτου πρὸς ἀτομικὴν αὐτῶν ὑπεράσπισιν.

Ἄρθρον 135.

Οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τοῖς ἄρθροις 128—131 χώροι δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἢ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν, ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, εἰς οὐδὲν μίσθωμα, τέλος ἢ φόρον. Ἡ εἰς αὐτοὺς εἰσοδος θὰ εἶναι ἐν παντὶ χρόνῳ ἐλεύθερα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Βρετανικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς τάφους, τὰ νεκροταφεῖα, κοιμητήρια καὶ ἀναμνηστικὰ μνημεῖα. Ἡ Τουρκικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσι ἑκάτερα εἰς τὸ διηκεῖς τὴν συντήρησιν τῶν ἀγούσων πρὸς τοὺς εἰρημένους χώρους ὁδῶν.

Ἡ Τουρκικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται ἑκάτερα νὰ παρέχωσι πρὸς τὴν Βρετανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς προμήθειαν τῆς ἀπαραιτήτου ποσότητος ὕδατος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν συντήρησιν ἢ τὴν φύλαξιν τῶν ἐν λόγῳ νεκροταφείων, τάφων, κοιμητηρίων, μνημείων καὶ διὰ τὴν ἄρδυσιν τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 136.

Ἡ Βρετανική, Γαλλική καὶ Ἱταλική Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν τὰ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 128 καὶ 130-135 ἀπορρέοντα ὠφελήματα ὡς πρὸς τὴν ἀνάγεσιν τῶν τάφων, νεκροταφείων, κοιμητηρίων καὶ ἀναμνηστικῶν μνημείων τῶν τούρκων στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν τῶν ἐνταφιασμένων εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τελούντα ἐδάφη, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐκ τῆς Τουρκίας ἀποσπώμενα.

3. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 137.

Ἐκτὸς ἀντιθέτων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἢ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ἀρχῶν τούτων ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἢ ἐκδοθεῖσαι διαταγαί, ἀπὸ τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1918 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπάρχων αὐτῶν, τῶν ἀλλοδαπῶν ἢ τῶν τούρκων ὑπηκόων καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς Τουρκίας σχέσεις τῶν μὲν ἢ τῶν δέ, θέλουσι θεωρηθῆ ὀριστικά καὶ δὲν δύνανται νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς ἀπαίτησίν τινα κατὰ τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων ἢ τῶν Ἀρχῶν αὐτῶν.

Πᾶσα ἄλλη ἀπαίτησις διὰ ζημίαν προσγενομένην συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 138.

Μὴ θιγομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 6 τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Δηλώσεως περὶ ἀμνηστίας, θεωρηθήσονται ὡς ὀριστικά αἱ ἐπὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων ἐκδοθεῖσαι ἐν Τουρκίᾳ, ἀπὸ τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1918 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, ἀποφάσεις καὶ διαταγαί τῶν δικαστῶν, δικαστηρίων ἢ Ἀρχῶν τῶν καταλαβουσῶν τὴν Κωνσταντινούπολιν Δυνάμεων καὶ τῆς συσταθείσης τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1921 Προσωρινῆς Μικτῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ μέτρα ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Ἐν ἡ, ἐν τούτοις, περιπτώσει ἤθελεν ὑποβληθῆ ὑπὸ ἰδιώτου ἀπαίτησις περὶ ἐπανορθώσεως ζημίας προσγενομένης αὐτῷ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐτέρου ἰδιώτου, συνεπείᾳ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐν πολιτικῇ ὑπόθεσι ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἢ ἀστυνομικοῦ δικαστηρίου, ἢ ἀπαίτησις αὕτη θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ δύνανται, ἐὰν συντρέξῃ λόγος, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἢ καὶ νὰ διατάξῃ ἀποδόσεις.

Ἄρθρον 139.

Τὰ ἐν Τουρκίᾳ εὐρισκόμενα ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλοι καὶ ἄλλα ἔγγραφα πάσης φύσεως, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς πολιτικάς, δικαστικάς ἢ οικονομικάς Ἀρχὰς ἢ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν βακουφίων καὶ ἐνδιαφέροντα ἀποκλειστικῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐδάφους ἀποσπασθέντος ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἀντιστοίχως τὰ ἐν ἐδάφει ἀποσπασθέντι ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εὐρισκόμενα τοιαῦτα, ἅτινα ἐνδιαφέρουσι ἀποκλειστικῶς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, θέλουσι ἀμοιβαίως παραδοθῆ ὑπὸ τῆς μίᾳς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἑτέραν.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλοι καὶ λοιπὰ ἔγγραφα διὰ τὰ ὁποῖα ἡ κάτοχος Κυβέρνησις θεωρεῖ ἑαυτὴν ἐξ ἴσου ἐνδιαφερομένην, δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτης, φωτογραφιῶν ἢ κευραμένων ἀκριβῶν ἀντιγράφων.

Τὰ ἀρχεῖα, βιβλία, σχέδια, τίτλοι καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, ἅτινα τυχόν ἀφηρεθήσαν εἴτε ἐκ τῆς Τουρκίας, εἴτε ἐκ τῶν ἀποσπασθέντων ἐδαφῶν, θέλουσι ἀμοιβαίως ἀποδοθῆ ἐν πρωτοτύπῳ, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐδάφη ἐξ ὧν παρελήφθησαν.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἔξοδα θέλουσι βαρῦναι τὴν αὐτοῦσιν Κυβέρνησιν.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, εἰς τὰ βιβλία, ἅτινα ἀφορῶσι τὴν γαιοκτησίαν ἢ τὰ βακούφια ἐν τοῖς μεταβιβασθεῖσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ 1912 διαμερίσμασι τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρθρον 140.

Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων πολέμου, καὶ πρὸ τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1918, γενόμεναι ἐκατέρωθεν θαλάσσιαι λείαι δὲν θέλουσι δώσει ἀφορμὴν εἰς ἀπαίτησίν τινα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους. Ὡσαύτως οὐδεμία ἀπαίτησις δύνανται νὰ ἐγερθῆ διὰ τὰς μετὰ τὴν εἰρημνὴν χρονολογίαν γενομένας τυχόν, κατὰ παράβασιν τῆς ἀνακωχῆς, συλλήψεις πλοίων ὑπὸ τῶν καταλαβουσῶν τὴν Κωνσταντινούπολιν Δυνάμεων.

Ἐννοεῖται οὐδεμία ἀπαίτησις θέλει διατυπωθῆ, τόσον ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων τῶν καταλαβουσῶν τὴν Κωνσταντινούπολιν Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπάρχων αὐτῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς σχετικῶς πρὸς τὰς παντὸς εἶδους λέμβους, πλοῖα μικρᾶς χωρητικότητος, θαλαμηγούς καὶ φορτηγίδας, αἵτινες διετέθησαν ὑπὸ τῶν μὲν ἢ τῶν δὲ ἐκ τῶν Κυβερνήσεων τούτων ἀπὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923 ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτῶν λιμέσιν ἢ τοῖς παρ' αὐτῶν καταληφθεῖσι. Ἡ διάταξις αὕτη, οὐχ ἤττον, δὲν θέλει θίξει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Δηλώσεως περὶ ἀμνηστίας, οὐδὲ τὰς διεκδικήσεις, ἃς θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγείρουν ἰδιῶται κατ' ἄλλων ἰδιωτῶν δυνάμει προγενεστέραν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 δικαιωμάτων.

Τὰ ὑπὸ τουρκικῆν σημαίαν πλοῖα, ἕτινα συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων μετὰ τὴν 30ην Ὀκτωβρίου 1918, θέλουσιν ἀποδοθῆν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἄρθρον 141.

Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 25 τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ τῶν ἄρθρων 155, 250 καὶ 440 ὡς καὶ τοῦ Παραρτήματος Γ', Μέρος Η' (Ἐπανορθώσεις) τῆς Συνθήκης Εἰρήνης τῶν Βερσαλλιῶν τῆς 28ης Ἰουνίου 1919, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ οἱ ὑπῆκοι αὐτῆς ἀπαλλάσσονται πάσης τυχόν ἐπιβαρυνούσης τούτους ἀπέναντι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ὑπῆκόων αὐτῆς ὑποχρέωσες σχετικῶς πρὸς πᾶν γερμανικὸν πλοῖον, ὅπερ, μεταβιβασθὲν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ὑπῆκόων αὐτῆς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ἢ τοὺς ὑπῆκούς της, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων, διατελεῖ νῦν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν τελευταίων τούτων.

Ἡ διάταξις αὕτη θέλει ἐφαρμοσθῆ, ἐνδεχομένως, καὶ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ Τουρκίας καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων αἵτινες ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλεῖρον αὐτῆς.

Ἄρθρον 142.

Ἡ συνομολογηθεῖσα τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1923 μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰδικὴ Σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ἐλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν θὰ ἔχῃ μετὰ τῶν δύο τούτων Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴν αὐτὴν ἰσχύν καὶ κύρος, ὡς ἐὰν περιελαμβάνετο ἐν τῇ παρουσίᾳ Συνθήκῃ.

Ἄρθρον 143.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΝΘΗΚΗ ἐπικυρωθήσεται, ὡς οἶόν τε τάχιον.

Αἱ ἐπικυρώσεις κατατεθήσονται ἐν Παρισίοις.

Ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις δύναται καὶ ἀπλῶς νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῆς ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς ἐγένετο, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως.

Ἐκάστη τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων θὰ ἐπικυρώσῃ διὰ μίᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως τὴν παρούσαν Συνθήκην, ὁμοῦ μετὰ τῶν παρ' αὐτῆς ὑπογραφεισῶν καὶ ἐν τῇ τελικῇ Πράξει τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάνης ἀναφερομένων Πράξεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ χρήζουσιν ἐπικυρώσεως.

Τὸ πρῶτον πρακτικὸν καταθέσεως θέλει συνταχθῆ εὐθὺς ὡς ἡ Τουρκία, ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰαπωνία ἢ τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου, καταθέσῃ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ, ἡ Συνθήκη ἄρξεται ἰσχύουσα μετὰ τῶν οὕτως ἐπικυρωσάντων αὐτὴν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις ἄρξεται ἀκολούθως αὕτη ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν.

Οὐχ ἦσαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 ἐδ. 2 καὶ 5-11 συμπεριλαμβανομένου, ἄρξονται ἰσχύουσαι εὐθὺς ὡς ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καταθέσῃ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, δὲν ἔχει εἰσέτι συνταχθῆ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον πρακτικόν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγήσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Δυνάμεις ἐπίσημον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συνθήκην.

ἘΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάνῃ, τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις ὀφείλει ἐπιδώσει ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἐκάστην τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

(Γ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZEAOS
» »	Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO

« »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

II. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, Η ΡΩΣΣΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ,

Μεριμῶσαι ὅπως ἐξασφαλίσωσιν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη τὴν ἐντὸς τῶν Στενῶν ἐλευθερίαν διόδου καὶ ναυσιπλοΐας, μεταξὺ τῆς Μεσογείου Θαλάσσης καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, συμφώνως πρὸς τὴν καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης,

Καὶ ἔχουσαι ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ἐλευθερίας ταύτης εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν γενικὴν Εἰρήνην καὶ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ διώρισαν ὡς οἰκείους αὐτῶν πληρεξούσιους :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μέραρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Μαρκήσιον Camille CARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγματῶν τῶν Ἁγίων Μαυριλίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας.

Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυριλίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου,
Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ῥώμῃ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ :

Τὸν Κύριον Bogdan MORPHOFF, πρῶην Ὑπουργὸν τῶν Σιδηροδρόμων, Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων
Τὸν Κύριον Dimitri STANCIOFF, Διδάκτορα τοῦ Δικαίου, Ἐκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον
Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. BENIZEΛΟΝ, πρῶην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ
Τάγματος τοῦ Σωτήρος
Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΑΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος
τοῦ Σωτήρος

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν
Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν

Η ῬΩΣΣΙΑ :

Τὸν Κύριον Nicolas Ivanovitch IORDANSKI

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :

Τὸν Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Ἐκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βέρνηῃ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ :

Τὸν ISMET Pacha, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως
Τὸν Δρα RIZA NOUR Bey, Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σινώπης
Τὸν HASSAN Bey, πρῶην Ὑπουργὸν, Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος

ΟΙΤΙΝΕΣ, ἄρ' οὐ ἐπεδείξαντο ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ
τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως ἀναγνωρίσωσι καὶ διακηρύξωσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς ναυσιπλοίας καὶ ἀεροπλοίας ἐντὸς τοῦ στενοῦ τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου, τῶν περιλαμβανομένων κατωτέρω ἐν τῇ γενικῇ ὀνομασίᾳ «Στενά».

Ἄρθρον 2.

Ἡ δίοδος καὶ ἡ ναυσιπλοία τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ἀεροπλοίων, καὶ τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ ἀεροπλοίων ἐντὸς τῶν Στενῶν, ἐν καιρῷ εἰρήνης ὡς καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, θὰ κανονίζωνται ἀπὸ τοῦδε ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄδε συνημμένου Παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΔΟΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΟΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΟΙΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ

§ 1.

Ἐμπορικὰ πλοῖα, συμπεριλαμβανομένων τῶν πλωτῶν νοσοκομείων, θαλαμηγῶν καὶ ἀλευτικῶν πλοίων ὡς καὶ τῶν μὴ πολεμικῶν ἀεροπλοίων.

α) Ἐν καιρῷ εἰρήνης:

Πλήρης ἐλευθερία ναυσιπλοίας καὶ διόδου, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ σημαία καὶ τὸ φορτίον, ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τέλους ἢ ὑποχρέωσεως οἰασδήποτε, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διεθνῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσως παρεχομένων ὑπηρεσιῶν, ὡς τελῶν πλοηγίας, φάρων, βύμουλικίσεως ἢ ἄλλων ὁμοίας φύσεως, καὶ χωρὶς νὰ θίγωνται τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξασκούμενα δικαιώματα ὑπὸ τῶν ἤδη παραχωρηθεισῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τούτων, τὰ διερχόμενα τῶν Στενῶν ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουσι νὰ δηλώσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὑποδεικνυμένους σταθμούς τὸ ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα, τὴν χωρητικότητα καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

Ἡ πλοηγία παραμένει προαιρετικὴ.

β) Ἐν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας παραμενούσης οὐδέτερας :

Πλήρης ἐλευθερία ναυσιπλοίας καὶ διόδου, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνωθι ὅρους. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας, ὡς οὐδέτερας Δυνάμεως, δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ ὅπως λαμβάνη μέτρα δυνάμει νὰ παρακωλύσωσι τὴν ναυσιπλοίαν ἐντὸς τῶν Στενῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα δέον νὰ παραμένωσιν ἀπολύτως ἐλεύθερα, ἐν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας οὐσης οὐδέτερας, ὡς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἡ πλοηγία παραμένει προαιρετικὴ.

γ) Ἐν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας οὐσης ἐμπολέμου :

Ἐλευθερία ναυσιπλοίας διὰ τὰ οὐδέτερα πλοῖα καὶ τὰ μὴ πολεμικὰ οὐδέτερα ἀερόπλοια, ἐὰν τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἀερόπλοιον δὲν βοήθῃ τὸν ἐχθρὸν, μεταφέρων ἰδίως λαθρεμπόριον πολέμου, στρατὸν ἢ ὑπὸχρεοῦς ἐχθροὺς. Ἡ Τουρκία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελέῃ νηυσίας ἐπὶ τῶν εἰρημνῶν πλοίων καὶ ἀεροπλοίων, καὶ, πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων, τὰ ἀερόπλοια δέον νὰ προσγειῶνται ἢ προσθαλασσῶνται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ καθορισθησόμενας καὶ παρασκευασθησόμενας ὑπὸ τῆς Τουρκίας ζώνας. Τὸ δικαίωμα τῆς Τουρκίας ὅπως ἐφαρμύξῃ εἰς τὰ ἐχθρικά πλοῖα τὰ ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Δικαίου καθιερωμένα μέτρα δὲν θίγεται ποσῶς.

Ἡ Τουρκία θὰ ἔχῃ πλήρως δικαίωμα νὰ λαμβάνη οἷα μέτρα ἤθελεν κρίνει ἀναγκαῖα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ἀπὸ τοῦ νὰ χρησιμοποιοῦσι τὰ Στενά. Οὐχ' ἤττον, τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ παρακωλύηται ἡ ἐλεύθερα δίοδος τῶν οὐδετέρων πλοίων, καὶ, πρὸς τούτο, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ αὐτοῖς τὰς ἀναγκαίους ὁδηγίας ἢ τοὺς ἀναγκαίους πλοηγούς.

§ 2.

Πολεμικὰ σκάφη, συμπεριλαμβανομένων τῶν βοηθητικῶν πλοίων, τῶν μεταγωγικῶν, τῶν ἀεροπλανοφόρων σκαφῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἀεροπλοίων.

α) 'Εν καιρῷ εἰρήνης :

Πλήρης ἐλευθερία δίδου, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, δι' οἰανδήποτε σημαίαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τέλους ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἀλλ' ὑπὸ τὰς κάτωθι ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν δυνάμεων.

Ἡ κατὰ μέγιστον ὄριον δυνάμις Κράτους, ἥτις δύνανται νὰ διέλθῃ τῶν Στενῶν κατευθυνομένη πρὸς τὸν Εὐξείνου Πόντον, δὲν θέλει ὑπερβῆ τὴν δυνάμιν τοῦ ἰσχυροτέρου στόλου τῶν Παρευξινείων Δυνάμεων, τοῦ εὐρισκομένου ἐν τῇ θαλάσῃ ταύτῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διόδου. Οὐχ' ἤττον, αἱ Δυνάμις ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα ὅπως ἀποστείλωσιν εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ περιστάσει, δυνάμιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τρεῖς σκάφη, οὐδὲν τῶν ὁποίων θὰ ἦ μεγαλειότερον τῶν 10.000 τόνων.

Οὐδεμία εὐθὺν θέλει βαρύνει τὴν Τουρκίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν διὰ τῶν Στενῶν διερχομένων σκαφῶν. Ὅπως καθίσταται δυνατὴ ἡ τήρησις τοῦ παρόντος κανόνος, ἢ ἐν τῷ ἀρθρῷ 10 προβλεπόμενη Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν θὰ αἰτῆται παρ' ἐκάστης Παρευξινείου Δυνάμεως, τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, τὸν ἀριθμὸν τῶν θεωρητικῶν, εὐδρόμων μάχης, ἀεροπλανοφόρων σκαφῶν, εὐδρόμων, ἀντιτορπιλικῶν, ὑποβρυχίων ἢ παντὸς ἄλλου τύπου σκάφους, ὡς καὶ τῶν ναυτικῶν ἀεροπλοίων, ἅτινα διατρεφῆ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, μετὰ καθορισμοῦ τῶν ἐξωπλισμένων σκαφῶν, τῶν σκαφῶν μετὰ ἡλαττωμένου προσωπικοῦ, ἐν παροπλισμῷ, ἐν ἐπισκευῇ ἢ μετασκευῇ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν θὰ εἰδοποιήσῃ εἴτα τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θεωρητικῶν, εὐδρόμων μάχης, ἀεροπλανοφόρων σκαφῶν, εὐδρόμων, ἀντιτορπιλικῶν, ὑποβρυχίων, ἀεροπλοίων καὶ ἐνδεχομένως, μονάδων ἄλλου τύπου, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ ἰσχυροτέρα ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ Δύναμις. Πρὸς τούτοις, πᾶσα μεταβολὴ προκύπτουσα εἴτε ἐκ τῆς εἰσόδου ἐν τῷ Εὐξείνῳ, εἴτε τῆς ἐξόδου ἐξ αὐτοῦ παντὸς σκάφους ἀνήκοντος εἰς τὴν εἰρημένῃ Δύναμιν, θέλει ἀμέσως γνωστοποιηθῆ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ τύπος τῶν ἐξωπλισμένων σκαφῶν θέλουσι μόνου ληφθῆ ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ναυτικῆς Δυνάμεως, ἥτις θέλει διέλθῃ τῶν Στενῶν κατευθυνομένη εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον.

β) 'Εν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας οὐσης οὐδετέρας :

Πλήρης ἐλευθερία δίδου, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, δι' οἰανδήποτε σημαίαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τέλους ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς οἵτινες προβλέπονται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἐδ. α.)

Οὐχ' ἤττον, οἱ περιορισμοὶ οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐμπολέμων Δυνάμεων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὡς ἐμπολέμων ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.

Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας, ὡς οὐδετέρας Δυνάμεως, δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ ὅπως λαμβάνῃ μέτρα δυνάμενα νὰ παρακωλύσωσι τὴν ναυσιπλοίαν ἐντὸς τῶν Στενῶν, ὧν τὰ ὕδατα καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα δέου νὰ παραμείνωσιν ἐντελῶς ἐλεύθερα, ἐν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας οὐσης οὐδετέρας, ὡς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πολεμικὰ σκάφη καὶ εἰς τὰ πολεμικὰ ἀερόπλοια τῶν ἐμπολέμων νὰ ἐνεργῶσιν συλλήψεις, ἐκτελῶσι νησιᾶς ἢ προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐχθρικήν πρᾶξιν ἐντὸς τῶν Στενῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνεροδιασμόν καὶ τὰς ἐπισκευάς, τὰ πολεμικὰ σκάφη θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς XIII Συμβάσεως τῆς Χάγης τοῦ 1907, περὶ τῆς θαλασσίας οὐδετερότητος.

Μέγιστὴ συνομολογήσεως διεθνῶς Συμβάσεως καθορίζουσα τοὺς κανόνας τῆς οὐδετερότητος διὰ τὰ ἀερόπλοια, τὰ πολεμικὰ ἀερόπλοια θὰ ὑπάγονται ἐντὸς τῶν Στενῶν εἰς καθεστὸς ἀνάλογον πρὸς τὸ προβλεπόμενον διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη ὑπὸ τῆς XIII Συμβάσεως τῆς Χάγης τοῦ 1907.

γ) 'Εν καιρῷ πολέμου, τῆς Τουρκίας οὐσης ἐμπολέμου :

Πλήρης ἐλευθερία δίδου διὰ τὰ οὐδέτερα πολεμικὰ σκάφη, ἄνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως, τέλους ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς οἵτινες προβλέπονται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἐδ. α.)

Τὰ ληφθησόμενα ὑπὸ τῆς Τουρκίας μέτρα, πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐχθρικῶν σκαφῶν καὶ ἀεροπλοίων ἀπὸ τοῦ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ Στενά, δὲν θὰ εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ παρακωλύηται ἡ ἐλεύθερα διόδος τῶν οὐδετέρων σκαφῶν καὶ ἀεροπλοίων, καὶ πρὸς τοῦτο ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τὰ εἰρημένα σκάφη καὶ ἀερόπλοια τὰς ἀναγκαζομένας ὀδηγίας ἢ τοὺς ἀναγκαίους πλοηγούς.

Τὰ οὐδέτερα πολεμικὰ ἀερόπλοια θὰ διαπλέωσι τὰ Στενά ὑπ' εὐθὺν αὐτῶν καὶ θὰ ὑπόκεινται εἰς ἔλεγχον ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν των. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὰ ἀερόπλοια δέου νὰ προσγειῶνται ἢ προσθαλασσῶνται εἰς τὰς ὀρισθησομένας καὶ παρασκευασθησομένας ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ζώνας.

§ 3.

α) Τὰ ὑποβρύχια τῶν διατελουσῶν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Τουρκίας Δυνάμεων δέου νὰ διέρχονται τῶν Στενῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

β) Ὁ ἀρχηγὸς ξένης ναυτικῆς δυνάμεως προερχομένης ἐκ τῆς Μεσογείου ἢ τοῦ Εὐξείνου Πόντου θὰ δηλώνῃ εἰς σηματοφορικὸν τινα σταθμὸν κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Ἑλλησπόντου ἢ τοῦ Βοσπόρου, χωρὶς νὰ ἀνακόπη τὸν πλοῦν του, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ὄνομα τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ σκαφῶν, ἅτινα πρόκειται νὰ εἰσελθῶσιν ἐντὸς τῶν Στενῶν.

Ἡ Τουρκία θὰ γνωστοποιήσῃ τοὺς σηματοφορικοὺς τούτους σταθμοὺς, μέχρι δὲ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, ἡ ἐλευθερία διόδου τῶν ξένων πολεμικῶν σκαφῶν διὰ τῶν Στενῶν δὲν θέλει παύσει ὑφισταμένη, τῆς εἰσόδου ἐντὸς αὐτῶν μὴ δυναμένης ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐπιβραδυνθῇ.

γ) Ἡ ἄδεια διὰ τὰ πολεμικὰ καὶ μὴ πολεμικὰ ἀερόπλοια ὅπως ὑπερίπτανται τῶν Στενῶν, ὑπὸ τοὺς προβλεπόμενους ὑπὸ τῶν παρόντων κανόνων ὅρους, συνεπάγεται διὰ τὰ εἰρημένα ἀερόπλοια :

1) τὴν ἐλευθερίαν πτήσεως ὑπεράνω λωρίδος ἐδάφους πέντε χιλιομέτρων ἐπὶ ἐκάστης πλευρᾶς τῶν στενοτέρων μερῶν τῶν Στενῶν·

2) τὸ δικαίωμα, ἐν περιπτώσει βλάβης, ὅπως πρόσγειωνται ἐπὶ τῆς παραλίας ἢ προσθαλασσῶνται ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Τουρκίας.

§. 4.

Περιορισμὸς τῆς διαρκείας τῆς διόδου τῶν πολεμικῶν σκαφῶν.

Τὰ διερχόμενα διὰ τῶν Στενῶν πολεμικὰ σκάφη δὲν δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἐκτὸς τῆς ἀβαρίας ἢ θαλασσίου κινδύνου, νὰ παραμείνωσιν ἐντὸς αὐτῶν πέραν τοῦ ἀναγκαιῶντος αὐτοῖς πρὸς διέλευσιν χρόνου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀγκυροβολίας κατὰ τὴν νύκτα, ἐὰν ἡ ἀσφάλεια τῆς ναυσίπλοιας ἐπιβάλλῃ τοῦτο.

§ 5.

Παραμονὴ ἐν τοῖς λιμέσι τῶν Στενῶν καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

α) Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Παραρτήματος, ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ τῆς διόδου τῶν πλοίων, πολεμικῶν σκαφῶν καὶ ἀεροπλοίων διὰ τῶν Στενῶν καὶ ὑπεράνω αὐτῶν, δὲν θίγουσιν τὸ δικαίωμα τῆς Τουρκίας ὅπως ἐκδίδῃ τοὺς κανονισμοὺς, οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἀεροπλοίων τῆς αὐτῆς Δυνάμεως, ἅτινα θὰ δύνανται νὰ ἐπισκέπτονται συγχρόνως τοὺς τουρκικοὺς λιμένες καὶ τὰ ἀεροδρόμια, ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς αὐτῶν.

β) Αἱ Παραρτίζεῖνοι Δυνάμεις θὰ ἔχουσιν τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λιμένες καὶ τὰ ἀεροδρόμια αὐτῶν.

γ) Τὰ ἐλαφρὰ σκάφη, τὰ ὅποια σὶ ἤδη ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Δουνάβεως ἐκπροσωποῦμεναι Δυνάμεις διατηροῦσιν ὡς φυλακίδας εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ τούτου καὶ μέχρι τοῦ Γαλαζίου, θέλουσι προστεθῆ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς 2 παραγράφου προβλεπόμενα, δυνάμενα νὰ ἀντικαθίστανται, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

§ 6.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τῆς ὑγειονομικῆς προφυλάξεως.

Τὰ πολεμικὰ σκάφη, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν κρούσματα πανώλους, χολέρας ἢ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἢ ἐφ' ὧν ἐσημειώθησαν τοιαῦτα ἀπὸ ἐπὶ τὰ ἡμερῶν, ὡς καὶ τὰ σκάφη ἅτινα ἀνεχώρησαν ἀπὸ χρόνου βραχυτέρου τῶν πέντε εικοσιτετραῶρων ἐκ λιμένος μεμιολυσμένου, ὀφείλουσι νὰ διέρχονται τῶν Στενῶν ἐν καθάρσει καὶ ἐφαρμοζόμενοι διὰ τῶν μέσων, ἅτινα διαθέτουσι ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν πάσης δυνατῆς μόλυνσεως τῶν Στενῶν.

Ἡ διατάξις αὕτη ἐφαρμοσθήσεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐφ' ὧν ὑπάρχει ἰατρός, τῶν διερχομένων κατ' εὐθείαν διὰ τῶν Στενῶν, χωρὶς νὰ σταθμεύσωσιν ἢ ἐκφορτώσωσιν ἐμπορεύματα.

Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἐφ' ὧν δὲν ὑπάρχει ἰατρός, δεόν, πρὶν εἰσελθῶσιν ἐντὸς τῶν Στενῶν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν πρόκειται νὰ σταθμεύσωσιν, ὅπως συμμορφῶνται πρὸς τὰς διεθνεῖς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Τὰ πολεμικὰ σκάφη καὶ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, προσεγγίζοντα εἰς τινὰ τῶν λιμένων τῶν Στενῶν, θὰ ὑπάγονται ἐντὸς τοῦ λιμένος τούτου εἰς τὰς ἰσχυρούσας ἐν αὐτῷ διεθνεῖς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ὅπως διατηρεῖται ἐλευθέρᾳ παντὸς κωλύματος ἢ διόδου καὶ ἡ ναυσίπλοια ἐντὸς τῶν Στενῶν, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 4—9 καθοριζόμενα μέτρα θὰ ἐφαρμοζῶνται εἰς τὰ ὕδατα καὶ τὰς ἀκτὰς αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐντὸς τῶν Στενῶν ἢ παρ' αὐτὰ κειμένας νήσους.

Ἄρθρον 4.

Οὐδετεροποιοῦνται αἱ κατωτέρω ὀριζόμεναι ζῶναι καὶ νῆσοι :

1) Αἱ δύο ἀκτὰι τοῦ στενοῦ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν κατωτέρω καθοριζομένων ζωνῶν ("Ὁρα συνημμένον χάρτην):

Ἑλλησπόντος: Βορειοδυτικῶς, ἠερσόνησος τῆς Καλλιπόλεως καὶ περιοχή νοτιοανατολικῶς γραμμῆς, ἀρχομένης ἀπὸ σημείου τοῦ κόλπου τοῦ Ἐηροῦ κειμένου 4 χιλιομέτρα βορειοανατολικῶς τοῦ Μπακλιᾶ-Μπουρνού, καταληγούσης ἐπὶ τῆς Προποντιδῆς εἰς Κούμβαν καὶ διερχομένης νοτίως τοῦ Καβάκ (τοῦ χωρίου τούτου μὴ συμπεριλαμβανομένου)·

Νοτιοανατολικῶς, περιοχή περιλαμβανομένη μεταξὺ τῆς ἀκτῆς καὶ γραμμῆς χαρασσομένης 20 χιλιομέτρα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἑσκή-Ἰσταμπὺλ ἔναντι τῆς Τενέδου καὶ καταληγούσης εἰς τὴν Προποντιδα ἐπὶ σημείου τῆς ἀκτῆς κειμένου ἀμέσως βορείως τοῦ Καραμπιγᾶ.

Βόσπορος (ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἄρθ. 8): Ἀνατολικῶς, ζῶνῃ ἐκτεινομένη μέχρι γραμμῆς χαρασσομένης 15 χιλιομέτρα ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου·

Δυτικῶς, ζῶνῃ ἐκτεινομένη μέχρι γραμμῆς χαρασσομένης 15 χιλιομέτρα ἀπὸ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου.

2) Ἄπασαι αἱ νῆσοι τῆς Προποντιδῆς, ἐκτὸς τῆς νήσου Καλολίμνου.

3) Ἐν τῷ Αἰγαίῳ, αἱ νῆσοι Σαμοθράκη, Λήμνος, Ἴμβρος, Τένεδος καὶ αἱ Λαγρούσαι νῆσοι (Μαυραὶ),

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλει συνέλθει Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενῃ ἐκ τεσσάρων μελῶν διοριζομένων ὑφ' ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Τουρκίας, ὅπως καθόριση ἐπὶ τύπου τὰ ἔρια τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἐδ. 1 προβλεπομένων ζωνῶν.

Αἱ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀντιπροσωπεύμεναι Κυβερνήσεις θέλουσι μεριμνήσει περὶ τῶν ἀποζημιώσεων, ἃν θὰ δικαιούνται οἱ οἰκιστοὶ αὐτῶν ἀντιπρόσωποι.

Πάντα τὰ ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς προκύπτοντα γενικὰ ἐξόδα θέλουσιν ἐπιβαρῦναι ἐξ ἴσου τὰς ἀντιπροσωπευόμενας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν περὶ Κωνσταντινουπόλεως διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8, οὐδὲν ὀχυρωματικὸν ἔργον, οὐδεμίαν μόνιμον ἐγκατάστασιν πυροβολικοῦ, οὐδὲν ὑποβρυχίον πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκτὸς τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν, ὡς καὶ οὐδεμίαν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῆς ἀεροναυτικῆς, ἢ ναυτικῆς βάσεως δύνανται νὰ ὑφίστανται ἐν ταῖς οὐδετεροποιουμέναις ζώναις καὶ νήσοις.

Οὐδεμίαν ἔνοπλον δύναμιν δύνανται νὰ σταθμεύσῃ ἐν αὐταῖς, ἐκτὸς τῶν πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ἀναγκαίους δυνάμεων ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, τῶν ὁποίων ὁ ὅπλισμός δέον νὰ ἀποτελεῖται μόνον ἐκ τοῦ περιστρώφου, τῆς σπάθης, τοῦ ὅπλου καὶ τεσσάρων ὅπλοπολυβόλων ἀνὰ ἑκάτον ἄνδρας, ἀποκλειομένου παντὸς πυροβολικοῦ.

Ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν οὐδετεροποιουμένων ζωνῶν καὶ νήσων, οὐδὲν ὑποβρυχίον πολεμικὸν μηχανήμα δέον νὰ ὑφίσταται, ἐκτὸς τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν.

Παρὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ἡ Τουρκία θὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα ὅπως διαμετακομίσῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις διὰ τῶν οὐδετεροποιουμένων ζωνῶν καὶ νήσων τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ διὰ τῶν χωρικῶν αὐτῶν ὑδάτων, ἐνθα ὁ τουρκικὸς στόλος δύνανται νὰ ἀγκυροβολῇ.

Πρὸς τοῦτοισι, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Στενά, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δικαιούται νὰ ἐπισκοπῇ, δι' ἀεροπλάνων ἢ ἀεροστάτων, τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Τὰ τουρκικὰ ἀερόπλοια δύνανται πάντοτε νὰ ὑπερίπτανται τῶν ὑδάτων τῶν Στενῶν καὶ τῶν οὐδετεροποιουμένων ζωνῶν τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ νὰ προσγειῶνται ἢ προσθαλασσῶνται πανταχοῦ ἐν αὐτοῖς ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ.

Ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς δύνανται ὡσαύτως, ἐν ταῖς οὐδετεροποιουμέναις ζώναις καὶ νήσοις καὶ ἐν τοῖς χωρικοῖς αὐτῶν ὕδασι, νὰ ἐνεργῶσι τὰς μετακινήσεις τοῦ προσωπικοῦ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐκτὸς τῶν ζωνῶν καὶ νήσων τούτων, τῶν ἐν αὐταῖς στρατολογουμένων ἄνδρῶν.

Ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ὦσιν ἐλεύθεραι νὰ διοργανώσωσιν, ἐντὸς τῶν εἰρημένων ζωνῶν καὶ νήσων τῶν οἰκείων αὐτῶν ἐδαφῶν, παρατητήρια καὶ τηλεγραφικὰς, τηλεφωνικὰς καὶ ὅπτικὰς συγκοινωνίας παντὸς συστήματος. Ἡ Ἑλλὰς δύνανται νὰ μεταφέρῃ τὸν στόλον τῆς ἐντὸς τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν οὐδετεροποιουμένων ἑλληνικῶν νήσων, οὐχὶ ἑμῶς καὶ νὰ χρησιμοποίῃ τὰ ὕδατα ταῦτα ὡς βάσιν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Τουρκίας ἢ διὰ ναυτικῆν ἢ στρατιωτικὴν συγκέντρωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Ἄρθρον 7.

Οὐδὲν ὑποβρυχίον πολεμικὸν μηχανήμα, ἐκτὸς τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν, δύνανται νὰ τοποθετηθῇ ἐντὸς τῶν ὑδάτων τῆς Προποντίδος.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐγκαταστήσῃ οὐδὲν μόνιμον πυροβολεῖον, ἢ τορπιλοβλητικὸς πολῆνας, δυναμένους νὰ παρακωλύσωσι τὴν διέβασιν τῶν Στενῶν, ἐπὶ τῆς παραλιακῆς εὐρωπαϊκῆς περιοχῆς τῆς Προποντίδος ἢ ἐπὶ τῆς παραλιακῆς περιοχῆς τῆς Ἀνατολίας τῆς κειμένης ἀνατολικῶς τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης τοῦ Βοσπόρου μέχρι τῆς Ἀρετσού (Ρύσιον).

Ἄρθρον 8.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, συμπεριλαμβανομένων τῆς Σταμπούλ, τοῦ Πέρα, Γαλατᾶ καὶ τῆς Χρυσουπόλεως ὡς καὶ τῶν Πριγκιπωνήσων, καὶ εἰς τὰ ἐγγύτατα αὐτῆς περίχωρα, θὰ δύνανται νὰ σταθμεύῃ φρουρὰ ἐκ 12.000 ἀνδρῶν κατὰ μέγιστον ὄριον, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πρωτεύουσῆς. Θὰ ἐπιτρέπηται ὡσαύτως νὰ διατηρηθῶσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ναύσταθμος καὶ μία ναυτικὴ βάση.

Ἄρθρον 9.

Ἐάν, ἐν περιπτώσει πολέμου, ἡ Τουρκία ἢ ἡ Ἑλλὰς, ποιούσα χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν ὡς ἐμπολέμων Δυνάμεων, προήρχοντο εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιφέρωσι τροποποιήσεις εἰς τὴν ὡς ἄνω προβλεπομένην οὐδετεροποίησιν, θὰ εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν, ἅμα τῇ συνμολογήσει τῆς εἰρήνης, νὰ ἀποκαταστήσωσι τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενον καθεστῶς.

Ἄρθρον 10.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει θέλει συσταθῆ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν ἐπωνομασίαν «Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν», συγκροτούμενῃ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν Στενῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας, θὰ ἀποτελῆται ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας, τῆς Ῥωσίας καὶ τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, ὡς Δυνάμειν ὑπογραψασῶν τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ καθ' ὅσον αὕτη ἐπικυροῦται ὑπὸ τῶν Δυνάμειν τούτων.

Ἡ προσχώρησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν θὰ συνεπάγεται δι' αὐτὰς τὸ δικαίωμα ὅπως ἔξωσιν ὡσαύτως ἀντιπρόσωπον ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐπιφυλάσσεται εἰς τὰ ἀνεξάρτητα Παρευξέινεια Κράτη τὰ μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπροσωπευόμεναι Κυβερνήσεις θὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς χορηγηθσομένης τυχὸν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν. Πᾶσα συμπληρωματικὴ δαπάνη τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐπιβαρῶνῃ τὰς εἰρημέναις Κυβερνήσεσι καθ' ἣν ἀναλογίαν κατανέμονται αἱ δαπάναι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐξακριβῶνῃ ὅτι δεόντως τηροῦνται αἱ ἀφορώσαι τὴν διόδον τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ πολεμικῶν ἀεροπλάνων διατάξεις, αἵτινες ἀναφέρονται ἐν τοῖς παραγράφοις 2, 3 καὶ 4 τοῦ συνημμένου τῷ ἄρθρῳ 2 Παραρτήματος.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν θὰ ἐκπληρῇ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἀπευθῆναι ἐτησίως ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς, μετὰ πάσης, ἐπὶ πλεόν, χρησίμου πληροφορίας ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν. Πρὸς τοῦτο, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνεννοῆται μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπιφορτισμένων τὰ τῆς ναυσιπλοίας ἐντὸς τῶν Στενῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐκπονήσῃ τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θίγουν τὸ δικαίωμα τῆς Τουρκίας ὅπως μετακινήῃ ἐλευθέρως τὸν στόλον αὐτῆς ἐντὸς τῶν τουρκικῶν ὕδατων.

Ἄρθρον 18.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως ἡ οὐδετεροποίησις τῶν Στενῶν καὶ τῶν γειτνιαζουσῶν ζωνῶν μὴ καθίσταται ὑπὸ στρατιωτικῆν ἔποψιν αἰτία ἀδικιολογήτου κινδύνου διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ ὅπως μὴ τίθενται ἐν κινδύνῳ ἡ ἐλευθερία τῶν Στενῶν ἢ ἡ ἀσφάλεια τῶν οὐδετεροποιουμένων ζωνῶν ἐκ πράξεων πολεμικῶν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐπομένων διατάξεων:

Ἐὰν ἡ ἐλευθερία τῆς ναυσιπλοίας τῶν Στενῶν ἢ ἡ ἀσφάλεια τῶν οὐδετεροποιουμένων ζωνῶν ἐτίθεντο τυχὸν ἐν κινδύνῳ ἐκ παραβάσεως τῶν διατάξεων περὶ τῆς ἐλευθερίας διόδου, αἰφνιδίας τινὸς ἐπιθέσεως, ἢ πολεμικῆς τινος πράξεως ἢ ἀπειλῆς πολέμου, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία θέλουσιν ἐμποδίσει αὐτάς, ἀπὸ κοινοῦ, δι' ὅλων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἤθελε προκρίνει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Εὐθύς ὡς αἱ πράξεις, αἵτινες προὔκλιναν τὴν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένην ἐνέργειαν, ἤθελον καταπαύσει, τὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν, ὡς κανονίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐκ νέου ἐξακριβῶς.

Ἡ παρούσα διάταξις, ἀποτελοῦσα ἀναπόσπαστον μέρος τῶν διατάξεων τῶν συναφῶν πρὸς τὴν οὐδετεροποίησιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Στενῶν, δὲν θίγει ποσῶς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἅς ἔχουσι τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δυνάμει τοῦ Συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 19.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως, αἱ μὴ ὑπογράψασαι τὴν παρούσαν Σύμβασιν Δυνάμεις, προσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν.

Ἡ προσχώρησις αὕτη κοινοποιηθήσεται, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ δι' αὐτῆς εἰς πάντα τὰ ὑπογράψαντα ἢ προσχωροῦντα Κράτη. Θὰ ἰσχύῃ δὲ αὕτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἐπικυρωθήσεται.

Αἱ ἐπικυρώσεις κατατεθήσονται ἐν Παρισίοις, ὡς εἶόν τε τάχυν.
Ἄρξεται ἰσχύουσα ὑφ' οὗς ἔρους καὶ ἡ ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκη Εἰρήνης. Ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπογράψασας τὴν Συνθήκην ταύτην Δυνάμεις, αἵτινες, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, δὲν ἔχουσιν ἀκόμη ἐπικυρώσει τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, ἄρξεται αὐτὴ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων αὐτῶν, ἥτις θέλει κοινοποιηθῆ πρὸς τὰς λοιπὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας θέλει ἐπιδοθῆ ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἐκάστην τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

(Τ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	B. MORPHOFF
» »	STANCIOFF
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	N. IORDANSKI
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

Δ.Ι.Β.Ν.

Αρχίρης Εφταλιώτης

III. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗΙ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΤΟ ΣΕΡΒΟ - ΚΡΟΑΤΟ - ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ, ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῶν ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ σύνορα τῆς Θράκης,

Καὶ θεωροῦσαι πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον ὅπως ληθῶσιν ἀμοιβαίως εἰδικά τινα μέτρα ἐκατέρωθεν τῶν συνόρων τούτων, καθ' ἃ προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Συνθήκης Εἰρήνης,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ διώρισαν ὡς Πληρεξούσιους αὐτῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει·

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μέραρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας·

Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτον καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ :

Τὸν Κύριον Bogdan MORPHOFF, πρώην Ὑπουργὸν τῶν Σιδηροδρόμων, Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων·
Τὸν Κύριον Dimitri STANCIOFF, Διδάκτορα τοῦ Δικαίου, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον
Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. BENIZELON, πρώην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον
τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος·
Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΑΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Ταξιδιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ
Σωτήρος·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιον Ὑπουργόν·
Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ὑπουργόν·

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :

Τὸν Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βέρνη·

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ :

Τὸν ISMET Paşa, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως·
Τὸν Δρα RIZA NOUR Bey, Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σινώπης·
Τὸν HASSAN Bey, πρώην Ὑπουργόν, Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος·

ΟΙΤΙΝΕΣ, ἀφοῦ ἐπεδείξαντο ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ
τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐδάφη, τὰ διήκοντα ἐκατέρωθεν τῶν συνόρων, ἕτινα χωρίζουσι τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, θὰ οὐδετεροποιηθῶσιν εἰς βάθος τριάκοντα περίπου χιλιομέτρων, περιλαμβανόμενον ἐντὸς τῶν κάτωθι ὁρίων (Ἔρα συνημμένον χάρτην).

1ον) Ἐπὶ Τουρκικοῦ ἐδάφους, ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου:

γραμμῇ αἰσθητῶς παράλληλος πρὸς τὴν μεθόριον τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας, ὡς καθωρισθῆ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 παράγρ. 1 καὶ 2 τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης. Ἡ γραμμὴ αὕτη θέλει χαραχθῆ εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα τοῦλάχιστον χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ μεθορίου, πλὴν τῆς περιοχῆς Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἔνθα δέον νὰ ἀφήσῃ ἔξω τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης αὐτὴν ταύτην τὴν πόλιν μετὰ περιμέτρου πέντε τοῦλάχιστον χιλιομέτρων, ὑπολογισομένης ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως ταύτης. Ἡ γραμμὴ αὕτη ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἰμπριτζέ—Μπουρνού, ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου, θέλει καταλήξῃ εἰς τὸ ἀκρωτήριο Σερμπές—Μπουρνού, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

2ον) Ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τῆς Ἑλληνο-βουλγαρικῆς μεθορίου:

γραμμῇ ἀναχωροῦσα ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ἀκρωτηρίου Μάκρης (τοῦ χωρίου Μάκρη ἐξαίρουμένου), ἀκολουθοῦσα πρὸς βορρᾶν διεύθυνσιν αἰσθητῶς παράλληλον πρὸς τὸν ῥῶν τοῦ Ἐβρου μέχρι τοῦ Ταχταλή, καὶ ἐξικνουμένη εἴτα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μσχερ-κός εἰς σημεῖον καθοριστέον ἐπὶ τῆς ἑλληνο-βουλγαρικῆς μεθορίου, δέκα πέντε περίπου χιλιομέτρα δυτικῶς τοῦ Κιουτσούλ—Δεσμπέντ.

3ον) Ἐπὶ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, ἀπὸ τῆς Ἑλληνο-βουλγαρικῆς μεθορίου μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου:

γραμμῇ ἀναχωροῦσα ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ὄρισθέντος σημείου, τέμνουσα τὴν ὁδὸν Ἀδριακουπόλεως εἰς Κοσῆ—Καβᾶκ, πέντε χιλιομέτρα δυτικῶς τοῦ Παπάς-κιοῦ, εἴτα προχωροῦσα εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα τοῦλάχιστον χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς καὶ τῆς τουρκοβουλγαρικῆς μεθορίου, πλὴν τῆς περιοχῆς τοῦ Χαρμανλή, ἔνθα δέον νὰ ἀφήσῃ ἔξω τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης αὐτὴν ταύτην τὴν πόλιν μετὰ περιμέτρου πέντε τοῦλάχιστον χιλιομέτρων, ὑπολογισομένης ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς εἰρημένης πόλεως, καὶ καταλήγουσα ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἰς τὸν μυχὸν τοῦ ὄρου τοῦ κειμένου βορειοδυτικῶς τοῦ Ἀμπερλέρ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτροπὴ ὁροθετήσεως, συγχροτηθησομένη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἀναλάβῃ ὅπως καθορίσῃ καὶ χαραχθῆ ἐπὶ τόπου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καθοριζόμενα ὅρια. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποτελῆται ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἐκάστης τῶν Δυνάμεων τούτων διορίζουσα ἀνὰ ἓνα ἀντιπρόσωπον. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας θὰ μετέχωσι μόνον τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἀφορῶσι τὰ ἐδάφη τῶν οὐκείων αὐτῶν Κρατῶν· τὸ συνολικὸν ὅμως πῶρσμα τῶν ἐργασιῶν τούτων θέλει καθορισθῆ καὶ καταχωρισθῆ ἐν ὁλομελείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ οὐδετεροποίησις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζομένων ζωνῶν, θέλει συντελεσθῆ καὶ διατηρηθῆ συμφώνως πρὸς τὰς κάτωθι διατάξεις:

1ον) Πάντα τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ὀχυρωματικὰ ἔργα, μόνιμα ἢ ἐκστρατείας, δέον νὰ ἀφοπλισθῶσι καὶ κατεδαφισθῶσι μερὶμνῆ τῆς Δυνάμεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας εὑρίσκονται. Οὐδὲν νέον ἔργον τοιοῦτου εἶδους θέλει κατασκευασθῆ, οὐδεμίαν δὲ ἀποθήκην ὕλων ἢ ὑλικῶν πολέμου, ὡς καὶ οὐδεμίαν ἑτέρα ἐπιθετικὴ ἢ ἀμυντικὴ ἐγκατάστασις στρατιωτικῆς, ναυτικῆς ἢ ἀεροπορικῆς φύσεως θέλει ὀργανωθῆ.

2ον) Οὐδεμίαν ἔνοπλον δυνάμιν δύναται νὰ σταθμεύῃ ἢ νὰ μετακινήται πλὴν τῶν εἰδικῶν στοιχείων, ὡς χωροφυλακῆς, ἀστυνομικῶν δυνάμεων, τελεωφυλάκων, ὄροφυλάκων, τῶν ἀναγκάσιων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἐπιτήρησιν τῶν συνόρων.

Ἡ ἀριθμὸς τῶν εἰδικῶν τούτων στοιχείων, ἐν οἷς δὲν θὰ περιλαμβάνονται ἀεροπορικὰ δυνάμεις, δὲν θὰ ὑπερβαίη:

α) ἐντὸς τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, 5000 ἄνδρας ἐν συνόλῳ·

β) ἐντὸς τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, 2500 ἄνδρας ἐν συνόλῳ·

γ) ἐντὸς τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους, 2500 ἄνδρας ἐν συνόλῳ.

Ὁ ὄπλισμός τούτων θὰ ἀποτελῆται μόνον ἐκ τοῦ περιστρόφου, τῆς σπάθης, τοῦ ὕπλου καὶ τεσσάρων ὀπλοπολυβόλων ἀνὰ 100 ἄνδρας, ἀποκλειομένου παντὸς πυροβολικοῦ.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν θίγουσι τὰς ἐπιβληθείσας ἐπὶ Βουλγαρίᾳ ὑποχρεώσεις δυνάμει τῆς ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1919 Συνθήκης τοῦ Νεζιῦ.

3ον) Ἀπαγορεύεται ἢ ὑπεράνω τῆς οὐδετεροποιουμένης ζώνης πτῆσις στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν ἀεροπλοίων, οἰκονδηποτε σημαίων καὶ ἄν φέρωσι ταῦτα.

Ἄρθρον 4.

Ἐν ἡ περιπτώσει μίαν τῶν ὁμῶρων Δυνάμεων, ἧς τὸ ἔδαφος ἀναφέρεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει, ἤθελε τυγὸν διατύπωσῃ παράπονα ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, τὰ παράπονα ταῦτα θέλουσιν ὑποβληθῆ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἐπικυρωθήσεται.

Αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσι κατατεθῆ ἔν Παρισίοις, ὡς οἶόν τε τάχιον.

Ἄρξεται ἰσχύουσα εὐθὺς ὡς ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Εἰδικὸν πρακτικὸν θὰ πιστοποιήσῃ τὰς ἐπικυρώσεις ταύτας. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις, αἵτινες κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἔχουσι τυχὸν ἐπικυρώσῃ τὴν Σύμβασιν, ἄρξεται αὐτὴ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς κητεθείσεως τῶν ἐπικυρώσεων αὐτῶν, κοινοποιη-
θησομένης πρὸς τὰς λοιπὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις δύναται καὶ ἀπλῶς νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῆς ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ ἐπικυρώσις αὐτῆς ἐγένετο, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτῇ, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐπιδώσει ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἕκαστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

(Τ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	B. MORPHOFF
» »	STANCIOFF
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

Αρχύρης Εφταλήτου

IV. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ,
ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ,

ἀφ' ἑνὸς

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ,

ἀφ' ἑτέρου

Δ.Ι.Β.Μ.

Ἐπιθυμοῦσι ὅπως κανονίσωσι συμφώνως πρὸς τὸ σύγχρονον Διεθνὲς Δίκαιον τοὺς ἄρους ἐγκαταστάσεως ἐν Τουρκίᾳ τῶν ὑπηρετῶν τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ τοὺς ἄρους ἐγκαταστάσεως τῶν Τούρκων ὑπηρετῶν ἐν ταῖς χώραις τῶν Δυνάμεων τούτων, ὡς καὶ τινὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν,

Ἀπεράσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ διώρισαν ὡς οικείους αὐτῶν Πληρεξούτους :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΛΑΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μέγαρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστὴν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολίῃ, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον Ἀρμοστὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, πρῶτον Πρόεδρον τοῦ Ἑπισημοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος.
Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ἑπισημόν ἐν Λονδίῳ, Ταξιάρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιον Ἑπισημόν.
Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ἑπισημόν.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ:

Τὸν Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ἑπισημόν ἐν Βέρνῃ.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ:

Τὸν ISMET Pacha, Ἑπισημόν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως.
Τὸν Δρα RIZA NOUR Bey, Ἑπισημόν τῆς Ἑπισημῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σινώπης.
Τὸν HASSAN Bey, πρῶτον Ἑπισημόν, Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος.

ΟἱΤΙΝΕΣ, ἐπιδείξαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρῃ τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΟΡΟΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Τουρκίᾳ ἐφαρμογὴ ἐκάστης τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ἐπὶ τῶν ὑπάρχον καὶ ἐταιρειῶν τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ῥητοῦ βρου πλήρους ἀμοιβαίουτος παρεχομένης εἰς τοὺς ὑπάρχον καὶ ἐταιρείας τῆς Τουρκίας ἐν ταῖς Χώραις τῶν εἰρημένων Δυνάμεων.

Ἐν ἡ περιπτώσει μία τῶν Δυνάμεων τοῦτων ἤθελεν ἀρνηθῆ, δυνάμει τῶν νόμων αὐτῆς ἢ ἄλλου τινὸς λόγου, ὅπως παράσῃ τὴν ἀμοιβαίότητα ὡς πρὸς οἰανδήποτε τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων, οἱ ὑπάρχον καὶ αἱ ἐταιρείαι αὐτῆς δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐπαφελθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν ἢ ἐξουσίαν τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ὑπαγόμεναι Κτήσεις (Dominions), ἀποικίαι καὶ χώραι θὰ θεωρῶνται ἐκάστη ἰδιαίτερος ὡς ἰδίαι συμβαλλομένη Χώρα.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗ

Ἄρθρον 2.

Ἐν Τουρκίᾳ οἱ ὑπήκοοι τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων θὰ γίνονται δεκτοὶ συμφώνως πρὸς τὸ κοινὸν Διεθνὲς Δίκαιον καὶ θὰ διέπονται ὑπ' αὐτοῦ αὐτοὶ τε καὶ αἱ περιουσίαι των. Θὰ ἀπολαύσων ὡς πρὸς ἑαυτοὺς, τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῶν τῆς πληρεστέρας καὶ διαρκεστέρας προστασίας τῶν ἐγγωρίων νόμων καὶ Ἀρχῶν. Μὴ θιγομένων τῶν περὶ μεταναστεύσεως διατάξεων, θὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν εἰσόδου καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Τουρκίᾳ καὶ θὰ δύνανται, κατὰ συνέπειαν, νὰ μεταβαίνοσι καὶ διαμένωσιν ἐν αὐτῇ, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους καὶ κανονισμοὺς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ἐν Τουρκίᾳ νὰ ἀποικτώσιν, κατέχωσι καὶ ἀπαλλοτριώσιν πᾶν εἶδος κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς χώρας· θὰ δύνανται ἰδίαι νὰ διαθέτωσι ταύτην διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθηκτικῆς διατάξεως ἢ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου, ὡς καὶ νὰ δικαιᾶσιν ταύτην συνεπεῖα διαδοχῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ συνεπεῖα διατάξεως μεταξὺ ζώντων ἢ ἐκ διαθήκης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν Τουρκίᾳ παραδοχὴ τῶν ὑπήκοων τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων εἰς τὰ διάφορα εἶδη ἐμπορίου, ἐπαγγέλματος ἢ βιομηχανίας καὶ ἀντιστοίχως ἢ ἐν τῷ ἐδάφει τῶν εἰρημένων Δυνάμεων παραδοχὴ τῶν τούρκων ὑπήκοων εἰς τὰ διάφορα εἶδη ἐμπορίου, ἐπαγγέλματος ἢ βιομηχανίας, θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδιαίτερων συμβάσεων συνομολογηθησομένων μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Δυνάμεων τούτων ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐννοεῖται ὅτι μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῶν ἐν λόγω συμβάσεων θὰ διατηρηθῆ τὸ καθεστὸς τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923, μὴ συνομολογημένης δὲ ταιούτης συμβάσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς εἰρημένης δωδεκαμήνου προθεσμίας, ἐκάστη τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων θέλει ἀναλάβει τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν κερτημένων δικαιωμάτων κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1923.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κανονικῶς συστηθεῖσαι ἐν τῇ χώρᾳ μιᾶς οἰασθῆποτε τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἐμπορικαί, βιομηχανικαὶ ἢ δημοσιονομικαὶ ἑταιρεῖαι, ὡς καὶ αἱ ἑταιρεῖαι μεταφορῶν ἢ ἀσφαλειῶν ἀναγνωρίζονται ἐν Τουρκίᾳ. Διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν σύστασιν αὐτῶν, τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνάγειν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων θὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας αὐτῶν.

Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται θὰ δύνανται νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Τουρκίᾳ καὶ νὰ διενεργῶσιν ἐν αὐτῇ πᾶν εἶδος ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, ὅπερ δύνανται νὰ μετέρχωνται οἱ ὑπήκοοι τῆς χώρας ἐν ἣ συνεστήθησαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορευεταὶ ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὰς τουρκικὰς ἑταιρείας. Θὰ δύνανται νὰ διεξαγάγωσιν ἐλευθέρως τὰς ἐργασίας αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων δημοσίας τάξεως, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ ταύτην θὰ ἀπολαύσων τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ὧν ἀπολαύει πᾶσα ὁμοίως φύσεως τουρκικὴ ἑταιρεία.

Θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀποικτώσιν, δικαιᾶσιν καὶ ἀπαλλοτριώσιν πᾶν εἶδος κινήτης περιουσίας, συμμορφούμεναι πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς χώρας· τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ ἔχωσιν ὡσαύτως ὡς πρὸς τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑταιρείας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι, ἐν ταιούτῃ περιπτώσει, ἡ ἀποκτησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων δὲν θὰ ὑπάγονται ἐν Τουρκίᾳ εἰς τοὺς ἀφορῶντας τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νόμους. Θὰ ἀπαλλάσσωνται πάσης ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεώσεως ἢ ἀντιστρώματος ἀντικαθιστῶντος τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀποξενωθῶσι τῆς περιουσίας αὐτῶν ἢ νὰ ἀποστερηθῶσιν, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τῆς χρήσεως αὐτῆς, εἰμὴ μόνον διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν νομίμως ἀναγνωρισμένην καὶ ἐναντι προηγουμένης δικαίας ἀποζημιώσεως. Οὐδεμίαν ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ προηγουμένης δημοσιότητος.

Άρθρον 7.

Ἡ Τουρκία ἐπιφυλάσσει ἐαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπελάνῃ δι' ἀτομικῶν μέτρων, λαμβανομένων εἴτε κατόπιν νομίμου ἀποφάσεως, εἴτε συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους ἢ κανονισμοὺς ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τῆς υἰγείας ἢ ἐπαιτείας, εἴτε διὰ λόγους ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοὺς ὑπάρχουσας τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, οὓς ὑποχρεοῦνται αὐταὶ νὰ δέχωνται, ἐν παντὶ κριθῶ, μετὰ τῶν οἰκονομικῶν τῶν.

Ἡ ἀπέλασις θὰ λαμβάνῃ χώραν ὑπὸ συνθήκας συμφώνους πρὸς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Άρθρον 8.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδένα φόρον, τέλος ἢ δασμὸν, οἰσδῆποτε φύσεως ἢ ὀνομασίας, διάφορον ἢ ἐπαχθέστερον ἐκεῖνου εἰς ὃν ὑποβάλλονται οἱ τούρκοι ὑπήκοοι, λόγῳ τῆς ἐν Τουρκίᾳ διαμονῆς ἢ ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐξασχέσεως παντὸς εἴδους ἐμπορίας, ἐπαγγέλματος, βιομηχανίας, ἐκμεταλλεύσεως ἢ πάσης φύσεως ἐργασίας, ἐπιτροπομένων αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 4 προβλεπομένους ὅρους.

Οἱ ὑπήκοοι τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, οἵτινες, διερχόμενοι διὰ τοῦ τουρκοῦ ἐδάφους, ἐπιχειροῦσιν ἐν αὐτῷ οἰσδῆποτε ἐργασίαν, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδένα φόρον, τέλος ἢ δασμὸν, οἰσδῆποτε φύσεως ἢ ὀνομασίας, διάφορον ἢ ἐπαχθέστερον ἐκεῖνου εἰς ὃν ὑποβάλλονται οἱ τούρκοι ὑπήκοοι ἢ οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν Τουρκίᾳ ξένοι δι' ὁμοίας φύσεως καὶ σημασίας ἐργασίαν κατὰ τὰς ἰσχυρούσας ἐν Τουρκίᾳ φορολογικὰς διατάξεις.

Αἱ ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν ὑπάρχοντων τῶν εἰρημένων Δυνάμεων δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδένα φόρον, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, τέλος ἢ δασμὸν διάφορον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν τούρκων ὑπάρχοντων, εἴτε κατὰ τὴν ἀπόκτησιν, διακατοχὴν καὶ χρῆσιν τῶν εἰρημένων περιουσιῶν, εἴτε κατὰ τὴν μετάθεσιν αὐτῶν δι' ἐκχωρήσεως, μεταβιβάσεως ἢ κληρονομίας.

Άρθρον 9.

Αἱ ἐμπορικαὶ, βιομηχανικαὶ ἢ δημοσιονομικαὶ ἑταιρεῖσι, ὡς καὶ αἱ ἑταιρεῖαι μεταφορῶν ἢ ἀσφαλειῶν, αἵτινες, συστηθεῖσαι κατὰ τὸν νόμον μίᾳς τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν, ἐγκαθίστανται ἐν Τουρκίᾳ ἢ διενεργοῦσιν ἐν αὐτῇ τὰς ἐργασίας των κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 προβλεπομένους ὅρους, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς οὐδένα φόρον, τέλος ἢ δασμὸν, οἰσδῆποτε φύσεως ἢ ὀνομασίας, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλονται αἱ ὁμοίας φύσεως ἑταιρεῖαι, αἱ συστηθεῖσαι κατὰ τὸν τουρκοικὸν νόμον.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς τὰ αὐτοτελῆ ὑποκαταστήματα (filiales), ὑποκαταστήματα, πρακτορεῖα καὶ λοιπὰς ἀντιπροσωπείας οἰκων ἢ ἑταιρειῶν τῶν εἰρημένων χωρῶν, ἅτινα ἐγκαθίστανται ἢ διενεργοῦσιν ἐν Τουρκίᾳ τὰς ἐργασίας των κατὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένους ὅρους, ἐξυπακουμένου ὅτι, ἐὰν ἡ διεύθυνσις τῶν οἰκων ἢ ἑταιρειῶν τούτων εὐρίσκειται ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, τὰ εἰρημένα αὐτοτελῆ ὑποκαταστήματα, ὑποκαταστήματα, πρακτορεῖα καὶ ἀντιπροσωπείαι θὰ φορολογῶνται μόνον διὰ τὸ πραγματικῶς ἐν Τουρκίᾳ χρησιμοποιοῦμενον κεφάλαιον ἢ διὰ τὰ ἐν αὐτῇ πράγματα κτηθέντα κέρδη καὶ προσόδους· τὰ κέρδη ταῦτα καὶ αἱ πρόσοδοι θὰ χρησιμεύωσι πρὸς καθορισμὸν τοῦ φορολογητέου κεφαλαίου, ἐὰν δὲν δύναται τοῦτο νὰ ἐξακριβωθῇ.

Άρθρον 10.

Ἐὰν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θεσπίσῃ ἀπαλλαγὰς ἀπὸ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων, οἰσδῆποτε φύσεως ἢ ὀνομασίας, αἱ ἀπαλλαγαὶ αὗται θέλουσι παρασχεθῆναι εἰς τοὺς ἐγκατεστημένους ἐν Τουρκίᾳ ὑπάρχουσας ἢ ἑταιρείας τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν, ἐφ' ὅσον παρέχονται καὶ εἰς τοὺς τούρκους ὑπάρχουσας ἢ τὰς ἑταιρείας τὰς συστηθεῖσας κατὰ τὸν τουρκοικὸν νόμον.

Τὴν διάταξιν ταύτην οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὅπως αἰτήσῃται τὸ εὐεργέτημα τῆς ἐκ τῶν φόρων ἀπαλλαγῆς, τῆς παρεχομένης εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἰδρυθέντα καθιδρύματα ἢ εἰς ἐκδοχῆς παραχωρήσεως δημοσίας ὑπηρεσίας.

Άρθρον 11.

Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 8—10 ἀναφερομένων θεμάτων, οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐν Τουρκίᾳ εἰς τοὺς ὑπάρχουσας τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν ἐπαρχιακοὶ ἢ τοπικοὶ φόροι, δασμοὶ, τέλη δὲν θὰ εἶναι διάφοροι ἢ ἀνώτεροι τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς τούρκους ὑπάρχουσας.

Ἄρθρον 12.

Οὐδὲν ἀναγκαστικὸν δάνειον ἢ ἄλλη ἐξαιρετικὴ φορολογία ἐπὶ τῆς περιουσίας θέλει ἐπιβληθῆ ἔν Τουρκίᾳ, καὶ ἐν περιπτώσει ἔτι πολέμου, εἰς τοὺς ἐγκατεστημένους ἢ ἐργαζομένους ἐν αὐτῇ ὑπηκόους τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν, ἐπὶ τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ τουρκικῷ ἐδάφει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἑταρειῶν, αὐτοτελῶν ὑποκαταστημάτων, ὑποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων, ἄτινα, συστηθέντα κατὰ τὸν νόμον μιᾶς τῶν εἰρημένων χωρῶν, ἐγκαθίστανται ἢ διενεργοῦσιν ἐν Τουρκίᾳ τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Καταργηθεισῶν τῶν Διομολογήσεων, ἡ Τουρκία δὲν θὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ξένων Δυνάμεων μείζονα προστασίαν ἐκείνης, ἣς ἀπολαύουσιν οἱ ὑπήκοοι αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἐν τῷ παρόντι Τμήματι ἀναφερόμενα θέματα, θὰ ἐφαρμόζῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ ἐν Τουρκίᾳ ὑπήκοοι τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ ἀντιστοίχως οἱ ἐν ταῖς χώραις τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων τοῦρκοι ὑπήκοοι θὰ παρίστανται ἐλευθέρως ἐνώπιον τῶν ἰθαγενῶν δικαστηρίων καὶ θὰ δύνανται νὰ ἐνάγωνται καὶ ἐνάγονται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς κατὰ πάντα ὅρους ὑφ' οὓς καὶ οἱ ἡμεδαποὶ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρον 15.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 16, τὰ ζητήματα τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας, ἐν ταῖς σχέσεσι μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, θὰ κανονίζονται ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων, συμφωνῶς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Ἄρθρον 16.

Μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καθορίζεται, ὅτι, ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς προσωπικῆς καταστάσεως: τοὔτέστιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὸν γάμον καὶ τὴν συζυγικὴν κοινοκτημοσύνην, τὸ διαζύγιον, τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τροπέζης καὶ κοίτης, τὴν προίκα, πατρότητα, υἰότητα, υἰοθεσίαν, ἰκανότητα τῶν προσώπων, ἐνηλικιότητα, ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν, ἀπαγόρευσιν ἐπὶ κινήτων: τὸ δικαίωμα τῆς ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαιθέτου διαδοχῆς, αἱ διανομαὶ καὶ ἐγκαταρτίσεις, καὶ ἐν γένει ἐπὶ θεμάτων οἰκογενειακοῦ δικαίου, μόνα ἀρμόδια, ἐναντι τῶν ἐγκατεστημένων ἢ εὐρισκομένων ἐν Τουρκίᾳ μὴ μουσουλμάνων ὑπηκόων τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, θὰ εἶναι τὰ ἰθαγενῆ δικαστήρια ἢ ἄλλαι ἰθαγενεῖς Ἀρχαὶ ἐδρεύουσαι ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ διαδίκου, οὗτινος ἢ προσωπικὴ καταστάσις εἶνε ἐπίδικος.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν θίγει τὴν εἰδικὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξένων ἐπὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, συμφωνῶς πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον ἢ τὰς συναρτησόμενας τυχὴν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, οὐδ' ἔτι τὸ δικαίωμα τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων ὅπως αἰτῶνται καὶ λαμβάνουσι τὰς ἀποδείξεις σχετικῶς πρὸς τὰ ζητήματα, τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρίζόμενα ὡς ὑπαχθόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἰθαγενῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἰθαγενῶν Ἀρχῶν τῶν διαδίκων.

Κατ' ἐξίλασιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου, τὰ τουρκικὰ δικαστήρια δύνανται ὡσούτως νὰ κηρυχθῶσιν ἀρμόδια ὡς πρὸς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα θέματα, ἐν πάντες οἱ διάδικοι ὑπαχθῶσιν ἐγγράφως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τούτων, ἅτινα θὰ δικάζωσι κατὰ τὸν νόμον τῆς χώρας τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι θέλει ἐξασφαλίσαι εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ξένους, ὅσον ἀφορᾷ ἑαυτοὺς καὶ τὰς περιουσίας των, ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων, προστασίαν συμφωνοῦσαν πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ὡς καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ μεθόδους τὰς γενικῶς παραδεδεγμένας ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις.

Ἄρθρον 18.

Πᾶν ζήτημα σχετικὸν πρὸς τὴν ἐγγυοδοσίαν ἀλλοδαποῦ (judicatum solvi), τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, τὴν κοινοποίησιν τῶν δικαστικῶν καὶ ἐξωδίκων πράξεων, τὰς παραγγελλίας, τὴν καταδικὴν εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη,

τὴν ἀτελεῖ δικαστικὴν ἀραγὴν καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν θέλει διακανονισθῆναι, ἐν ταῖς μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων σχέσεων, δι' εἰδικῶν συμβάσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἄρθρον 19.

Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα ὅπως δηλώσωσι κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς ποροῦσης Συμβάσεως, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης δὲν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆναι ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν Κτήσεων αὐτῶν (Dominions), τῶν διατελουσῶν ὑπὸ αὐτόνομον κυβέρνησιν, τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, προτεκτοράτων, κτήσεων ἢ υπερβαλασίων ἐδαφῶν, τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἡ Τουρκία θέλει ἀπαλλαγῆ τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπορροεουσῶν δι' αὐτὴν ὑποχρεώσεων ἐναντι τῶν εἰρημίων Κτήσεων (Dominions), ἀποικιῶν, προτεκτοράτων, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν.

Ὅχι ἤττον, αἱ εἰρημίαι Δυνάμεις θὰ δύνανται νὰ προσχωρήσωσι μεταγενεσιτέρως, ἐν ὄνοματι πάσης Κτήσεως διατελούσης ὑπὸ αὐτόνομον κυβέρνησιν, ἀποικίας, προτεκτοράτου, κτήσεως ἢ ἐδαφους, δι' ἃ εἶχον τυχόν προβῆ εἰς δόλωσιν ἀποκλείουσαν ταῦτα κατὰ τοὺς ἄρους τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παρούσα Σύμβασις συνομολογεῖται διὰ χρονικὴν περίοδον ἐπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος αὐτῆς. Ἐὰν ἡ Σύμβασις δὲν καταγγελθῆ ὑφ' ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ταύτης, θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρις οὗ καταγγελθῆ ἢ καταγγελία αὐτῆ θὰ παραγάγῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μετὰ τὴν πάροδον προθεσμίας ἐνὸς ἔτους.

Ἐὰν ἡ Σύμβασις καταγγελθῆ ὑπὸ μιᾶς οἰασδήποτε τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, ἡ καταγγελία αὐτῆ θὰ ἰσχύσῃ μόνον μεταξὺ τῆς Δυνάμεως ταύτης καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ Τουρκία θὰ δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν Σύμβασιν εἴτε ὡς πρὸς πάσας τὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις, εἴτε μόνον ὡς πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν, ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ ταύτῃ περιπτώσει, ἡ Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐναντι τῶν λοιπῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ΠΑΡΟΤΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἐπικυρωθήσεται.

Αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσι κατατεθῆναι, ὡς οἶόν τε τάχιον, ἐν Παρισίοις.

Ἄρξεται ἰσχύουσα ὑφ' οὗς ἄρους καὶ ἡ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκη Εἰρήνης.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

EGENETO ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὑπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἧτις θέλει ἐπιδώσει ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἐκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

(Γ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZELOS
» »	Δ. KAKAAMANOΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

V. ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, Η ΓΑΛΛΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΑ, Η ΙΑΠΩΝΙΑ, Η ΕΛΛΑΣ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ,
ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ,

ἀφ' ἑνός

ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ,

ἀφ' ἑτέρου

Διαπνεόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως καθορίσωσι τὰς οικονομικὰς αὐτῶν σχέσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Διεθνoῦς Δι-
καίου καὶ ὑπὸ τοῖς προσηφρωτέροις ὅροις πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ διευκλύνσιν τῶν συναλλαγῶν,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ διώρισαν ὡς Πληρεξούσιους αὐτῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΡΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ
ΙΝΔΙΩΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστήν
ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

Τὸν Μέγαρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Δημοκρατίας
ἐν Ἀνατολίῃ, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ :

Τὸν Ἐντιμον Μπαρήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον
Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου
καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις,
Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος
τῆς Ἰταλίας

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Kentaro OTCHIAI, Jusammii, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου,
Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ, πρῶην Πρέεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Ταξίαρχην τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ :

Τὸν Κύριον Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν

Τὸν Κύριον Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :

Τὸν Δρα Miloutine YOVANOVITCH, Ἐπτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βέρνῃ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ :

Τὸν ISMET Pacha, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Βουλευτὴν Ἀδριανουπόλεως

Τὸν Δρα RIZA NOUR Bey, Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Κοινωνικῆς Περιθάλψεως, Βουλευτὴν Σινώπης

Τὸν HASSAN Bey, πρῶην Ὑπουργὸν, Βουλευτὴν Τραπεζοῦντος

ΟΙΤΙΝΕΣ, ἐπιδειξάντες ἀλλήλοισι τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρη τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων :

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Ἄρθρον 1.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως, τὸ κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1916 τεθὲν ἐν ἰσχύϊ εἰδικῶν ὀθωμανικῶν δασμολογίων θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τῶν παραγομένων εἰς τὰ ἐδάφη τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν ἢ ἐξ αὐτῶν προερχομένων φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ εἰς τουρκικὴν χαρτονομίση εἰσπραττόμενα τέλη τοῦ ὀθωμανικοῦ δασμολογίου τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1916 θὰ ὑποβάλλωνται εἰς συντελεστὰς ἀντιμήσεως κατὰ περιόδους ῥυθμιζομένους συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τοὺς κάτωθι καθοριζομένους ὅρους :

Ὡς τοιοῦτοι συντελεσταὶ θέλουσι ληφθῆ οἱ ἰσχύοντες κατὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1923 . Οὐχ' ἤττον, τὰ ἐν τῷ πέναντι τοῦ Παραρτήματος I ἀπαριθμούμενα εἶδη, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν συντελεστὴν 9.

Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι συντελεσταὶ θὰ προσαρμύζωνται πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος κατὰ τοὺς ἐπομένους κανόνας :

Δεδομένου ὅτι οἱ ἐν λόγῳ συντελεσταὶ ἔχουσιν ὀρισθῆ καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἐπιμᾶτο 745 χάρινα γρόσια, ἐάν, κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως μῆνα, ἡ τουρκικὴ λίρα ἤθελεν ἀνατιμηθῆ, κατὰ μέσον ὅρον, πλεόν τῶν 30 ο)ο ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνωτέρω τιμὴν, οἱ συντελεσταὶ 12 καὶ 9 θέλουσιν ἐλαττωθῆ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν μέσην τιμὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός· ὁ οὕτω κανονιζόμενος συντελεστὴς θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν, ἄμα τῇ λήξει τῆς ὁποίας, θέλει οὗτος ἐκ νέου προσαρμοσθῆ, ἐάν συντρέχῃ περίπτωσις, πρὸς τὴν μέσην τιμὴν συναλλάγματος τοῦ τελευταίου μηνός.

Ὡσαύτως, ἐάν, κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως μῆνα, ἡ τουρκικὴ λίρα ὑποτιμηθῆ, κατὰ μέσον ὅρον, πλεόν τῶν 30 ο)ο ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχικὴν τιμὴν τῶν 745 γροσίων κατὰ ἀγγλικὴν λίραν, οἱ συντελεσταὶ 12 καὶ 9 δύνανται νὰ ἀυξήθωσι κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν μέσην τιμὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός· ὁ

οὕτω κωνοιζόμενος συντελεστής θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἐπομένῃν τριμηθίαν, ἅμα τῇ λήξει τῆς ὁποίας, θέλει ὁ ἄλλος ἐκ νέου προσαρμοσθῆ, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, πρὸς τὴν μέσῃν τιμὴν συναλλάγματος τοῦ τελευταίου μηνός.

Ὁ συντελεστής 5 δύναται νὰ ἀυξηθῆ ἐν περιπτώσει ὑποτιμῆσεως τῆς τουρκικῆς λίρας, ὅφ' οὗς ὅρους καὶ οἱ συντελεσταὶ 12 καὶ 9, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ὑποτιμῆσεως τῆς τουρκικῆς λίρας, θέλει ἐλαττωθῆ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἐτιμᾶτο ὀλιγώτερον τῶν 5 χαρτίνων τουρκικῶν λιρῶν.

Ἐν περιπτώσει νομισματικῆς μεταρρυθμίσεως, οἱ διάφοροι ὡς ἄνω καθορισθέντες συντελεσταὶ θέλουσι τροποποιηθῆ, ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ νέου καὶ τοῦ παλαιοῦ νομίσματος, καὶ κατὰ τρόπον ὅστε νὰ μὴ μεταβληθῆ ἡ ἐπίπτωσις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, καταργήσῃ καὶ μὴ ἐπαναφέρῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς πᾶσαν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, πλὴν ἐκείνων αἰτινῶν θὰ ἀπέβαιον ἀναγκαστικὰ πρὸς:

1ον) ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαραίτητων πόρων πρὸς διατροφὴν τοῦ λαοῦ καὶ προστασίαν τῆς οἰκονομικῆς δρασεως τοῦ ἔθνους·

2ον) περιφρούρησιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους·

3ον) προφύλαξιν τῶν ἀνθρώπων, ζώων καὶ φυτῶν ἀπὸ τῶν λοιμωδῶν νόσων, ἐπιζωστιῶν καὶ ἐπιφυτευιῶν·

4ον) παρακώλυσιν τῆς χρήσεως τοῦ ὀπίου καὶ λοιπῶν δηλητηριωδῶν·

5ον) ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἀλλοδαπῶν προϊόντων, ὧν ἡ χρῆσις ἀπαγορεύεται ἐν Τουρκίᾳ·

6ον) παρεμπόδισιν τῆς ἐξαγωγῆς χρυσῶν νομισμάτων ἢ μεταλλικοῦ χρυσοῦ·

7ον) ἴδρυσιν ἢ διατήρησιν μονοπωλιῶν τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τὸν ὅρον ἀκριβοδικαίας ἀμοιβαιότητος παρεχομένης παρ' ἐκάστης τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτῆς, ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐφαρμόξῃ, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως, τὰς ἀπαγορεύσεις τούτας, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει ἤθελεν ἐπιτρέψει ἐξαιρέσεις ἢ χορηγήσει ἀδείας ὡς πρὸς τὰ ἀπυρορευμένα προϊόντα, ὅπως μὴ εὐνοῆ τὸ ἐμπόριον συμβαλλομένης Δυνάμεως ἢ οἰασδήποτε Δυνάμεως ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἐμπορίου ἐτέρας συμβαλλομένης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τὸν ὅρον ἀμοιβαιότητος, οὐδεὶς φόρος καταναλώσεως (droit de consommation ou d'accise) θὰ ἐπιβάλληται ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν παραγομένων ἐν ταῖς λοιπαῖς συμβαλλομέναις Χώραις ἢ προερχομένων ἐξ αὐτῶν, πέραν τοῦ εἰσπραττομένου ἐπὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ παραγομένων ὁμοίων ἢ παρεμφερῶν εἰδῶν.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Τουρκία δύναται νὰ ἐξακολούθῃ εἰσπράττουσα, διὰ τὰ ἐν τῷ πίνακι τοῦ Παραρτήματος II ἀπαριθμούμενα προϊόντα, τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα δικαιώματα καταναλώσεως, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἰσότητος μεταξὺ τῶν ὑπερῶν αὐτῆς καὶ τῶν ὑπερῶν τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Χωρῶν.

Ἐπὶ τὸν ὅρον ἀμοιβαιότητος, τὰ διαπύλια τέλη ἢ πᾶν ἄλλο τέλος εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ εἰδῶν παραγομένων ἐν Τουρκίᾳ, θὰ ἐπιβάλλωνται ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ τῶν τουρκικῶν προϊόντων καὶ τῶν παραγομένων ἐν ταῖς λοιπαῖς συμβαλλομέναις Χώραις ἢ ἐξ αὐτῶν προερχομένων, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ εἰδῶν μὴ παραγομένων ἐν Τουρκίᾳ, θὰ ἐπιβάλλωνται ὡσαύτως, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως, ἐφ' ὅσον τῶν ὁμοίων ἢ παρεμφερῶν ξένων προϊόντων, οἰασδήποτε καὶ ἂν ἡ ὁ τόπος τῆς παραγωγῆς ἢ προελεύσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τὸν ὅρον ἀκριβοδικαίας ἀμοιβαιότητος παρεχομένης εἰς τὴν Τουρκίαν παρ' ἐκάστης τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτῆς, πᾶν τέλος ἐξαγωγῆς, ὅπερ ἡ Τουρκία ἔχει τυχὸν ἐπιβάλλει ἢ ἤθελεν ἐπιβάλλει ἐφ' οἰοσδήποτε φυσικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ προϊόντος, θὰ ἐφαρμόζηται ἐξ ἴσου ὡς πρὸς πᾶσαν χώραν δι' ἣν προορίζεται τὸ ἐν λόγῳ προϊόν, μὴ ἐπιτερομένης, ὡσαυδήποτε, διακρίσεως τινος ἐπὶ ζῆμιζ τοῦ ἐμπορίου μίξ οἰασδήποτε τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Τουρκία θέλει χορηγήσει εἰς τὰς λοιπὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις τὸ εὐεργέτημα παντὸς εὐνοικιότερου ὅρου, ὃν ἤθελε παραχωρήσει, ὡς πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1-5 ἀναφερόμενα θέματα, εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν, ἐξαιρέσει ὅμως τῶν εἰδικῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα ἤθελε χορηγήσει, ὡς πρὸς τὰ δασμολόγια ἢ πᾶν ἄλλο ἐν γένει ἐμπορικῶν εἰδῶν, εἰς οἰοσδήποτε ἐκ τῶν ἀποσπομένων ἐξ αὐτῆς ἐδαφῶν δυνάμει τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, ἢ εἰς ὁμορὸν τι Κράτος χάριν τοῦ συνοριακοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Τουρκία καὶ αἱ λοιπαὶ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις δύναται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἀμοιβαίως παρὰ τοῦ εἰσαγωγέως, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς χώρας προελεύσεως τῶν εἰσαγομένων προϊόντων, τὴν προσκαυγὴν ἐπιστήμου πιστοποιητικοῦ βεβαι-

αὐτος, ὅτι τὸ εἰσαχόμενον εἶδος εἶναι ἐγγώριον προϊόν ἢ κατάσειμάσμα τῆς εἰρημένης χώρας, ἢ ὅτι δέον νὰ θεωρη-
ται ὡς τοιοῦτον, ὡς ἐκ τῆς μεταβολῆς ἦν ὑπέστη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Τὰ πιστοποιητικά προελεύσεως, συντασσόμενα κατὰ τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Τμήματι ὑπ' ἀριθ. III ὑπόδειγμα, θὰ ἐκδίδονται εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Γεωργίας, εἴτε ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητη-
ρίου, εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγεται ὁ ἀποστολεύς, εἴτε ὑφ' οἰουδήποτε ἄλλου ὄργανου ἢ σωματείου, ἕπερ ἡ χώρα τοῦ προο-
ρισμοῦ ἤθελεν ἀποδεχθῆ. Τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικά θὰ ἐπικυρῶνται ὑπὸ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ ἀντιπροσώπου
τῆς χώρας τοῦ προορισμοῦ.

Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα θὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ πιστοποιητικοῦ προελεύσεως, ὅταν ἡ χώρα τοῦ προορισμοῦ ἀνα-
γνωρίσῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀποστολῆς ἐμπορικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδεμίαν τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ εὐεργέτημα τῶν δια-
τάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος, ἐφ' ὅσον δὲν παρέχει πρὸς τὴν Τουρκίαν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συμβάσεως,
ἄρους ἐξ ἑσού εὐνοϊκούς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῆς παρεχομένους εἰς πᾶσαν ἄλλην ξένην χώραν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕἰΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΝ 9 ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕἶΔΩΝ.

Ἀριθμοὶ Δασμολογίου	
65	Γεώμηλα.
69	Πορτοκάλια.
121	Ζαχχαρώδεις σκευασίαι.
130	Μεταλλικὰ ὕδατα.
178	Δέρματα βερνικωτὰ (λουστρίνια).
180	Δέρματα χόιρου.
185—187—188	Ὑποδήματα.
192	Χειρόκτια.
200—201	Μηλωτὰ (γουναρικὰ) ἀκατέργαστοι ἢ κατεργασμένοι.
217—218	Ἐπιπλά.
273—274—275	Κεντήματα, τρίγλυπα καὶ ταινίαι βαμβακερᾶ.
302	Γνάφαλα μετάξης.
305	Γάζα κ.λ.π.
306	Τούλλιον ἐκ μετάξης κ.π.
308	Μετάξινα ὑφάσματα.
311—312	Ὅθονα ἐκ μετάξης.
314	Ταινιοπλέγματα ἐκ μετάξης.
324	Σάλια καὶ μάλλινοι ζῶναι.
339	Ἐνδύματα.
348	Ἀλεξήλια, Ἀλεξίβροχα κ.π.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II.

ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Τέτον	40	γρόσια κατὰ χιλιόγραμμον
Καφές	20	» » »
Πετρέλαιον	6	» » »
Ὄρυζα	10	» » »
Μαργαρίνη, ἐλαιομαργαρίνη καὶ λοιπὰ ζωικά λιπάσματα	80	» » »
Κηρία ἐκ στεαρίνης	30	» » »
Σάπων κοινὸς	5	» » »
Σάκκοι καινούργιοι καὶ μεταχειρισμένοι	5	» » »
Καρυκεύματα	30	» » »

Πυρεΐα	1/2 γρόσιον τὸ κυτίον 60 πυρεΐων
Πυρεΐα κήρινα	1 " " " 60 "
Σιγαρόχαρτον	1 γρόσιον τὰ 50 φύλλα.
Ἀναπτήρες	25 γρόσια ἕκαστος.
Ζάχαρις	15 γρόσια κατὰ χιλιόγραμμον.
Διτυρίτσι	} ὑπολείμενα εἰς φόρον κατανάλωσως ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῆς περιεχομένης ζαχαρέως.
Συμπετυκνωμένον γάλα	
Εἶδη ζαχαροπλαστικῆς καὶ ἀμυλοσάκχαρον	
Ποτὰ μὴ ἀλκοολικὰ, ἀεριούχα καὶ λεμονάδες	
Πάντα τὰ λοιπὰ ζαχαρώδη προϊόντα	
Τουμβεκίον	40 γρόσια κατὰ χιλιόγραμμον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Ἡμεῖς (ἀρχὴ ἐκδίδουσα τὸ πιστοποιητικόν) ⁽¹⁾ πιστοποιοῦμεν ὅτι:

Ὁ κ. { Παραγωγὸς ἢ βιομήχανος,
Πληρεξούσιος τοῦ κ.
κατοίκου
ἢ Ἐμπορος ἐπιτηδευματίας, } ⁽²⁾

κάτοικος ἐδήλωσεν ἐνώπιον ἡμῶν, ὑπευθύνως, ὅτι τὰ κάτωθι σημειούμενα ἐμπορεύματα εἶναι προελεύσεως ἢ κατασκευῆς (τουρκικῆς ἢ.....), συμφώνως πρὸς τὰ ἀξιόπιστα ἔγγραφα τὰ προσαχθέντα ἡμῖν παρὰ τοῦ ἀποστολέως ⁽³⁾. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς..... ἐπὶ παρακαταθήκῃ πρὸς πώλησιν παρὰ τῷ κ..... ἔμπορῷ ἢ βιομηγάνῳ εἰς..... διὰ (ἐξοῆς ἢ διὰ πλοίου.....).

Ἀριθμὸς καὶ κατηγορία δεμάτων.	Σήματα Ἀριθμὸς.	Βάρος ἀκαθάριστον καὶ καθαρόν (εἰς χιλιόγραμμα) ἢ μέτρον χωρητικότητος καὶ ἀξία.	Εἶδος ἐμπορευμάτων

Βεβαιῶ τ' ἀνωτέρω ὑπευθύνως, τῇ

(Ὑπογραφή τοῦ δηλοῦντος).

Βεβαιοῦται παρ' ἡμῶν (ἀρχὴ ἐκδίδουσα τὸ πιστοποιητικόν), πιστοποιούντων προσέτι ὅτι ἡ πώλησις τῶν ὡς ἄνω σημειωμένων ἐμπορευμάτων συνωμολογήθη πράγματι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

(Ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφή τῆς ἐκδίδουσας τὸ πιστοποιητικὸν ἀρχῆς).

Ἐθεωρήθη ἐν τῷ Προξενίῳ δι' ἐπικύρωσιν τοῦ γνησίου τῆς παρούσης ὑπογραφῆς.

(Ἡμερομηνία, ὑπογραφή καὶ σφραγὶς τοῦ Προξενίου).

(1) Τὰ πιστοποιητικὰ θὰ ἐκδίδονται εἴτε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Γεωργίας, εἴτε παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγεται ὁ ἀποστολέας, εἴτε παρὰ παντὸς ἄλλου ὄργανου ἢ σωματείου ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς χώρας τοῦ προορισμοῦ.

(2) Διαγράφονται αἱ περιττὰ μνεῖαι.

(3) Ὅσακις ὁ λαμβάνων τὸ πιστοποιητικὸν εἶναι ὁ παραγωγὸς ἢ ὁ βιομήχανος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτῶν, ἡ φράσις «συμφώνως πρὸς τὰ ἀξιόπιστα ἔγγραφα τὰ προσαχθέντα ἡμῖν παρὰ τοῦ ἀποστολέως» θὰ διαγράφηται.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Ἄρθρον 9.

Ἰπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὰ πλοῖα τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων τὸ αὐτὸ καθεστῶς, εἰς ὃ ὑπάγονται τὰ ἴδια αὐτῆς πλοῖα ἢ καθεστῶς εὐνοϊκώτερον ἐκείνου, εἰς ὃ ὑπάρχονται ἢ ἤθελον τυχόν ὑπαχθῆναι τὰ πλοῖα πάσης ἄλλης Δυνάμεως.

Ἡ Τουρκία διατρεῖ ἔναντι ἐκάστης τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ, ἀντιστοίχως, ἐκάστη τούτων ἔναντι τῆς Τουρκίας, τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιφυλάσῃ εἰς τὴν σημαίαν αὐτῆς τὴν ἀλιεῖαν, τὴν θαλασσίαν ἀκτοπλοῖαν, ἢτοι τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν ἐπιβιβαζομένων ἐν τινι λιμένι τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, τῶν κατευθυνομένων πρὸς ἄλλον λιμένα τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, καὶ τὰς λιμενικὰς ὑπηρεσίας, ἢτοι τὴν βυμαλικήν, πλοηγίαν καὶ πάσης φύσεως ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 10.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένων ἐξαρέσεων ὡς πρὸς τὴν ἀλιεῖαν, τὴν θαλασσίαν ἀκτοπλοῖαν καὶ τὰς λιμενικὰς ὑπηρεσίας, ἡ Τουρκία ἀφ' ἑνός, καὶ ἐκάστη τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἀφ' ἑτέρου, θέλουσιν ἀμοιβαίως ἐξασφαλίσαι εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν τὸ αὐτὸ καθεστῶς πρὸς τὸ τῶν ἰθαγενῶν πλοίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων ἢ μεταφορᾶς τῶν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν προερχομένων ἢ πρὸς αὐτὴν κατευθυνομένων ἐπιβατῶν, καὶ τὴν ποροχὴν πάσης εὐκολίας κατὰ τὴν στάθμην, φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας, δεξαμενάς, προκυμαίας καὶ ὄρμους.

Ἰπὸ τὸν αὐτὸν ὄρον ἀμοιβαιότητος, θὰ ὑφίσταται ὡσαύτως ἀπόλυτος ἰσότης ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων εἰσπραττόμενα παντὸς εἴδους δικαίωματα καὶ τέλη, οἷα τὰ ὑγειονομικὰ, τὰ λιμενικὰ, τὰ τέλη προκυμαίας, ἀγκυροβολίας, προηγίας, καθάρσεως, τὰ φαρικὰ καὶ λοιπὰ παρόμοια τέλη, τὰ εἰσπραττόμενα ἐν ὄνυμτι ἢ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἰδιωτῶν, συνεταιρισμῶν ἢ παντὸς εἴδους ἰδρυμάτων.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως, ἐπ' ἀμοιβαιότητι, ὅπως μὴ ἐπιβαρύνῃ τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα δι' οὐδένα διαφορικῶν ἢ προσθέτων τέλους ἢ ἀυξήσεως τινός, οἰασδήποτε φύσεως ἢ ὀνομασίας, λόγῳ τῆς σημαίας τοῦ εἰσαγόντος ἢ ἐξαγόντος τὸ ἐμπόρευμα πλοίου, τοῦ λιμένος, τῆς ἀφίξεως ἢ ἀναχωρήσεως, τοῦ πλοῦ τοῦ πλοίου ἢ τῶν σταθμεύσεων αὐτοῦ, τῶν δικαιωμάτων καὶ τελῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἢ ἐξαγόμενων ἐμπορευμάτων καθοριζομένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς καὶ προελεύσεως ἢ προορισμοῦ αὐτῶν καὶ ἐφαρμοζομένων ἐξ ἴσου ὡς πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς συμβαλλομένας Δυνάμεις, συμφάνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Α΄.

Ἄρθρον 11.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια, τὰ φορτία καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν πιστοποιητικὰ ἢ ἔγγραφα, τὰ ἀναγνωρισθέντα πρὸ τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὡς ἔγκυρα ἢ δυνάμενα μεταγενεστέρως νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ναυτικῶν Κρατῶν, θέλουσιν ἀναγνωρισθῆναι ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, ὡς ἔγκυρα καὶ ἰσοδύναμα πρὸς τὰ ἀντίστοιχα πιστοποιητικὰ, τὰ χορηγούμενα εἰς τουρκικὰ πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια.

Αἱ δικαταξίαι αὗται θὰ ὦσιν ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον τὰ παρὰ τῆς Τουρκίας εἰς τὰ τουρκικὰ πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια χορηγούμενα πιστοποιητικὰ καὶ ἔγγραφα, ὑπὸ συνθήκας ἀναλόγου πρὸς τὰς ἰσχυοῦσας ἐν ταῖς κυριωτέροις ναυτικαῖς χώραις, θεωροῦνται ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὡς ἰσοδύναμα πρὸς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα τοιαῦτα.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Ἄρθρον 12.

Ἰπὸ τὸν ὄρον ἀμοιβαιότητος, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ νομοθετικὰ ἢ διοικητικὰ μέτρα καὶ ἐπιτρέψῃ πᾶσαν πρὸς τὴν δικαιοσύνην προσφυγὴν πρὸς προστασίαν τῶν φυσικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων οἰασδήποτε τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἀπὸ πάσης μορφῆς ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως, ὑπὸ τὸν ὄρον ἀμοιβαιότητος, νὰ καταστῆλῃ καὶ ἀπαγορεύῃ, διὰ προσηκόντων μέτρων, τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατασκευὴν, κυκλοφορίαν, πώλησιν καὶ προσφορὰν πρὸς πώλησιν παντὸς προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος φέροντος ἐπ' αὐτοῦ τούτου ἢ ἐπὶ τῆς συνθήκους αὐτοῦ οὐσικεασίας ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιεχόμενου αὐτοῦ σήματα, ὀνόματα, ἐπιγραφὰς ἢ σημεῖα οἰασδήποτε συνεπαγόμενα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ψευδῆς ἐνδείξεως περὶ τῆς προελεύσεως, τοῦ εἴδους, τῆς φύσεως ἢ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἰδιουτήτων τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 13.

ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαίουτητος, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς ἰσχύοντας ἐν ἑτέρᾳ συμβαλλομένῃ Χώρα καὶ ἀρμοδίως ἀνακινουμένους αὐτῇ νόμους, ὡς καὶ πρὸς τὰς συμφωνίας τοῖς νόμοις τοῦτοις λαμβανομένης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεις, δι' ὧν καθορίζεται ἢ διακανονίζεται τὸ δικαίωμα τῆς περιφερειακῆς ὀνομασίας τῶν προϊόντων, ἅτινα ἔλκουσι τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ιδιότητας ἐκ τοῦ ἐδάφους ἢ τοῦ κλίματος, ἢ οἱ ὅροι ὧν οὐκ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ χρῆσις περιφερειακῆς τινος ὀνομασίας. Ἡ παρὰ τοὺς προειρημένους νόμους ἢ ἀποφάσεις εἰσχωγῆ, ἐξαχωγῆ, ὡς καὶ ἡ κατασκευῆ, κυκλοφορία, πώλησις ἢ προσφορά πρὸς πώλησιν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων φερόντων περιφερειακὰς ὀνομασίας, θέλουσιν ἀπαγορευθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ κατασταλῆ διὰ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 12 ὁριζομένων μέτρων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται, πρὸ τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως:

1ον) Νὰ προσχωρήσῃ, κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, εἰς τὴν ἀπὸ 20 Μαρτίου 1883 Διεθνή Σύμβασιν τῶν Παρισίων περὶ προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ἀναθεωρηθεῖσαν ἐν Βασιγικῶν τὴν 2αν Ἰουνίου 1914.

2ον) Νὰ προσχωρήσῃ ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1886 Διεθνή Σύμβασιν τῆς Βέρνης περὶ προστασίας τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὴν ἀναθεωρηθεῖσαν ἐν Βερολίῳ τὴν 13ην Νοεμβρίου 1908, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1914 πρόσθετον Πρωτόκολλον τῆς Βέρνης περὶ προστασίας τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Αἱ ὑπογράψασαι τὴν παρούσαν Σύμβασιν λοιπαὶ Δυνάμεις δὲν θέλουσιν ἀντιταχθῆ, διαρκούσης τῆς παρούσης Συμβάσεως, κατὰ τῆς ἐπιφυλάξεως ἣν ἡ Τουρκία δηλοῖ ὅτι διατυπώνει ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προαναφερομένων Συμβάσεων καὶ Πρωτοκόλλου τῶν ἀφορωσῶν τὸ δικαίωμα μεταφράσεως εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, ἐάν, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ αἱ λοιπαὶ συνυπογράψασαι τὰς Συμβάσεις ταύτας καὶ Πρωτόκολλον Δυνάμεις οὐδεμίαν ἐγείρωσιν ἀντίρρησην κατὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιφυλάξεως.

Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ ὑπογράψασαι τὴν παρούσαν Σύμβασιν Δυνάμεις δὲν θὰ ἔδύναντο νὰ διατηρήσωσι τὴν συναίνεσιν τῶν ἐπὶ τῆς τουρκικῆς ἐπιφυλάξεως περὶ τοῦ δικαίου μεταφράσεως, ἡ Τουρκία θέλει ἀπαλλαγῆ τῆς ὑποχρέσεως ὅπως διατηρήσῃ τὴν προσχώρησιν αὐτῆς εἰς τὰς προειρημένας Συμβάσεις καὶ Πρωτόκολλον.

3ον) Ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ προστατεύσῃ πρὸ τῆς λήξεως τῆς αὐτῆς προθεσμίας, διὰ πραγματικῆς νομοθεσίας, συμφωνίως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν εἰρημένων Συμβάσεων, τὴν βιομηχανικὴν, πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὑπάρχοντων τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 15.

Ἰδιαιτεράι συμβάσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν θέλουσι κανονίσῃ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὰ ἀρχεῖα, βιβλία καὶ σχέδια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς βιομηχανικῆς, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ὡς καὶ τὴν ἐνδεχομένην διαβιβάζειν ἢ ἀνακοίνωσιν αὐτῶν διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τῶν Κρατῶν ὑπὲρ ὧν ἀποσπῶνται ἐδάφη ἐκ τῆς Τουρκίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 16.

Αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα ὅπως δηλώσωσι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν Κτήσεων αὐτῶν (Dominions), τῶν ἐχουσῶν αὐτόνομον κυβέρνησιν, τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, προτεκτοράτων, κτήσεων ἢ ὑπερθαλασσίων ἐδαφῶν, τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Τουρκία θὰ ἀπαλλαγῆ τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπορροεσῶν δι' αὐτὴν ὑποχρέσεων ἐναντι τῶν εἰρημένων Κτήσεων (Dominions), ἀποικιῶν, προτεκτοράτων, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν.

Ὅχι ἦττον, αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις δύναται νὰ προσχωρήσωσι βραδύτερον, ἐν ὀνόματι πάσης Κτήσεως (Dominion) ἐχούσης αὐτόνομον κυβέρνησιν, ἀποικίας, προτεκτοράτου, κτήσεως ἢ ἐδάφους, ἅτινα εἶχον τυγχόν ἀποκλείσῃ διὰ προηγουμένης δηλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐκ τῆς Λιβύης προσερχόμενα ἢ δι' αὐτὴν προοριζόμενα ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα θὰ ὑπαβάλλωνται ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸ αὐτὸ καθεστὼς εἰς ὃ καὶ τὰ ἰταλικὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα.

Τὰ ἐκ τῆς Τουρκίας προσερχόμενα ἢ δι' αὐτὴν προοριζόμενα ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα θὰ ἀπολαύωσιν ἐν Λιβύῃ τοῦ καθεστῶτος τῆς μάλλον εὐνοουμένης ξένης χώρας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παρούσα Σύμβασις συνομολογεῖται διὰ πέντε ἔτη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Τμήμα Α', ἡ Τουρκία ἀπ' ἑνός, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρουμανία καὶ τὸ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικὸν Κράτος ἀπ' ἑτέρου, ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ ἐντὸς βραχυτέρας προθεσμίας νέου καθεστώτος διὰ τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν συναλλαγὰς, συμφωνοῦσιν ὅπως ἀναγνωρίσωσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα καταγγελίας τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν πάσῃ στιγμῇ μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης τριακονταμῆνου χρονικῆς περιόδου, τῆς εἰρημένης Συμβάσεως λητούσης ἕξ μῆνας μετὰ τὴν καταγγελίαν.

Ἡ Τουρκία ἀπ' ἑνός, καὶ ἕκαστον τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀπ' ἑτέρου, ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐν πάσῃ στιγμῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως χρονικῶν περιόδων καὶ εὐθὺς ὡς διατυπωθῆ πρὸς αὐτὰ σχετικῆς αἰτήσεως, διεξαγάγωσι συντόνους διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν νέων ἐμπορικῶν συνθηκῶν, αἵτινες δέον νὰ περατωθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν εἰρημένων χρονικῶν περιόδων.

Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ διαπραγματεύσεις δὲν καταλήξωσιν εἰς ἀποτέλεσμα πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων προθεσμιῶν, ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἐπικυρωθήσεται.

Αἱ ἐπικυρώσεις κατατεθήσονται ἐν Παρισίοις, ὡς ὅλον τε τάχιον.

Ἀρξεται ἰσχύουσα ὑφ' οὓς ἕρους καὶ ἡ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκη Εἰρήνης.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι Πληρεξούσιοι υπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

EGENETO ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐπιδώσει ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἕκαστην τῶν ὑπογραψασάν Δυνάμεων.

(Τ. Σ.) Horace RUMBOLD
» » PELLÉ
» » GARRONI
» » G. C. MONTAGNA
» » K. OTCHIAI
» » E. K. BENIZEΛΟΣ
» » Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» » Const. DIAMANDY
» » Const. CONTZESCO

» » M. ISMET
» » Dr. RIZA NOUR
» » HASSAN

VI. ΣΥΜΒΑΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ
ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1923

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ συνεφώνησαν επί των ακόλουθων όρων:

"Αρθρον 1.

Από τής 1ης Μαΐου 1923, θέλει διενεργηθή η υποχρεωτική ανταλλαγή των Τούρκων υπηκόων, ελληνικού όρθοδξου θρησκείματος, των εγκατεστημένων επί των τουρκικών εδαφών, και των Έλλήνων υπηκόων, μουσουλμανικού θρησκείματος, των εγκατεστημένων επί των ελληνικών εδαφών.

Τά πρόσωπα ταύτα δέν θά δύνανται νά έλθωσιν ίνα εγκατασταθώσιν έν νέου έν Τουρκία ή αντίστοιχος έν Ελλάδα, άνευ τής άδειας τής Τουρκικής Κυβερνήσεως ή αντίστοιχως τής Ελληνικής Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 2.

Δέν θά περιληφθώσιν εις τήν έν τῷ πρώτῳ άρθρῳ προβλεπομένην ανταλλαγήν:

α) οί "Ελληνες κάτοικοι τής Κωνσταντινουπόλεως

β) οί Μουσουλμάνοι κάτοικοι τής Δυτικῆς Θράκης.

Θέλουσι θεωρηθῆ ὡς Ἕλληνες κάτοικοι τής Κωνσταντινουπόλεως, πάντες οί "Ελληνες οί εγκατεστημένοι ἤδη, πρὸ τής 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918, έν τῇ περιφερείᾳ τής Νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως, ὡς αὕτη καθορίζεται διά τοῦ νόμου τοῦ 1912.

Θέλουσι θεωρηθῆ ὡς μουσουλμάνοι κάτοικοι τής Δυτικῆς Θράκης, πάντες οί Μουσουλμάνοι οί εγκατεστημένοι έν τῇ περιοχῇ ἀνατολικῶς τής μεθουρίου γραμμῆς τής καθ' ὕψισθείσης τῷ 1913 διά τής Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου.

"Αρθρον 3.

Οί "Ελληνες και οί Μουσουλμάνοι, οί εγκαταλείψαντες ἤδη ἀπὸ τής 18ῆς Ὀκτωβρίου 1912 τὰ εἰδάφη, ὧν οί Ἕλληνες και τουρκοί κάτοικοι θέλουσιν ἀμοιβαίως ανταλλαγῆ, θά θεωρηθῶσιν περιλαμβανόμενοι έν τῇ ανταλλαγῇ τῇ προβλεπομένη έν τῷ 1 άρθρῳ.

Ἡ ἔκφρασις «μετανάστης» έν τῇ παρούσῃ Συμβάσει, περιλαμβάνει πάντα τὰ φυσικά και νομικά πρόσωπα τὰ μέλλοντα νά μεταναστεύωσιν ἢ ἔχοντα μεταναστεύσει ἀπὸ τής 18ῆς Ὀκτωβρίου 1912.

"Αρθρον 4.

Πάντες οί ἰκανοί ἄρρενες (hommes valides), οί ἀνήκοντες εις τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν, ὧν αἱ οἰκογένειαι ἐγκατέλειψαν ἤδη τὸ τουρκικὸν εἶδος, οί κρατούμενοι νῦν έν Τουρκία, θά ἀποτελέσωσι τὸ πρῶτον τμήμα ἐξ Ἑλλήνων, οἵτινες θά σταλῶσιν εις Ἑλλάδα συμφώνως τῇ παρούσῃ Συμβάσει.

"Αρθρον 5.

Ἰπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 9 και 10 τής παρούσης Συμβάσεως, τὰ δικαιώματα ιδιοκτησίας και αἱ ἀπαιτήσεις τῶν έν Τουρκία Ἑλλήνων ἢ τῶν έν Ελλάδα Μουσουλμάνων, οὐδῶλως θέλουσι ὑγιῆ συνεπείᾳ τής γεννησμένης δυνάμει τής παρούσης Συμβάσεως ανταλλαγῆς.

"Αρθρον 6.

Οὐδὲν κώλυμα θέλει παρεμβληθῆ, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ὡς πρὸς τὴν ἀναχώρησιν προσώπων ἀνήκόντων εις τοὺς ανταλλακτέους πληθυσμούς. Ἐν περιπτώσει τελεσιδικίου καταδικῆς εις ἐπανορθωτικὴν ποιήν και έν περιπτώσει μη

όριστικής καταδίκης ή ποινικής διώξεως κατά μετανάστου, ό τελευταίος ούτος θέλει παραδοθή υπό τών 'Αρχών τής δικαιοσύνης χώρας, εις τας 'Αρχάς τής εις ήν μεταβαίνει χώρας, ίνα έκτίση τήν ποινήν του ή δικασθή.

Άρθρον 7.

Οί μετανάσται θέλουν αποβάλει τήν Ιθαγένειαν τής εγκαταλειπομένης παρ' αὐτῶν χώρας και ἀποκτήσει τήν τής χώρας πρὸς ήν κατευθύνονται, ἅμα τῇ ἀρίξει των εις τὸ ἔδαφος ταύτης.

Οί μετανάσται, οί εγκαταλείψαντες ἤδη τήν μὲν ή τήν ἑτέραν τῶν δύο χωρῶν και μὴ ἀποκτήσαντες εἰσέτι τήν νέαν αὐτῶν ὑπηκοότητα, θέλουν ἀποκτήσει τήν ὑπηκοότητα ταύτην κατά τήν χρονολογίαν τής υπογραφῆς τής παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 8.

Οί μετανάσται θὰ ὄσιν ἐλεύθεροι νὰ συναποκομίσωσιν ή νὰ μεταφέρωσι τήν πάσης φύσεως κινήτην αὐτῶν περιουσίαν χωρὶς διὰ τὸν λόγον τούτου νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ τέλος τι ἐξαγωγικὸν ή εἰσαγωγικὸν οὔτε ἄλλος τις φόρος.

Όμοίως τὰ μέλη πάσης κοινότητος (περιλαμβανομένου τοῦ προσωπικοῦ τῶν τεμενῶν (τζαμιῶν), μοναστηρίων (τεικῆ), ἱερατικῶν σχολῶν (μεδρσεῆ), ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων, σχολείων, νοσοκομείων, ἑταιρειῶν, συνεταιρισμῶν και νομικῶν προσώπων ή ἄλλων ἰδρυμάτων οἰασθῆποτε φύσεως), ἣτις θέλει εγκαταλείψει τὸ ἔδαφος ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, δυνάμει τής παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ συναποκομίσωσιν ἐλευθέρως ή νὰ μεταφέρωσι τήν εις τήν ἑαυτῶν κοινότητα ἀνήκουσαν κινήτην αὐτῶν περιουσίαν.

Υπὸ τῶν 'Αρχῶν τῶν δύο χωρῶν θέλει παρασχεθῆ πᾶσα εὐκολία μεταφορᾶς, τῇ συστάσει τής Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τής προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11.

Οί μετανάσται οἷτινες δὲν ἤθελον δινηθῆ νὰ συναποκομίσωσι πᾶσαν ή μέρος τής κινήτης αὐτῶν περιουσίας δύνανται ν' ἀφήσωσι ταύτην ἐπὶ τόπου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καθορίσωσι, παρασταμένοι και τὸ μετανάστου, τήν ἀξίαν τής παρ' αὐτῶν εγκαταλειπομένης κινήτης περιουσίας. Τὰ πρωτόκολλα, περιέχοντα τὸν κατάλογον και τήν ἀξίαν τής ὑπὸ τοῦ μετανάστου εγκαταλειπομένης κινήτης περιουσίας, θὰ συντάσσονται εις 4 ἀντίτυπα, ὧν τὸ ἐν θὰ φυλάσσεται παρὰ τῶν τοπικῶν 'Αρχῶν, τὸ δεύτερον θὰ παραδίδηται εις τήν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 προβλεπομένην Μικτὴν Ἐπιτροπὴν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις διὰ τήν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 προβλεπομένην ἐγκαθάρισιν, τὸ τρίτον ἀντίτυπον θὰ παραδίδηται εις τήν Κυβέρνησιν τής εις ήν μεταναστεύει χώρας και τὸ τέταρτον εις τὸν μετανάστην.

Άρθρον 9.

Ἡ ἀκίνητος ἀγροτική ή ἀστική περιουσία, ή ἀνήκουσα εις τοὺς μετανάστας, εις τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ἀναφερομένης κοινότητας, ὡς και ή παρὰ τῶν μεταναστῶν ή τῶν κοινοτήτων εγκαταλειπομένη κινήτη περιουσία, θέλουν ἐγκαθαρισθῆ συμφῶνως πρὸς τὰς κατωτέρω διατάξεις ὑπὸ τῶν μικτῶν ἐπιτροπῶν τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 11.

Αἱ περιουσίαι, αἱ κείμεναι εις τὰ ἐδάφη τὰ ὑπαγόμενα εις τήν ὑποχρεωτικὴν ἀνταλλαγὴν, ἀνήκουσαι δὲ εις ἐκδησιαστικά ή εις εὐαγγῆ καθιδρύματα κοινοτήτων ἐγκατεστημένων εις ἔδαφος μὴ ὑπαγόμενον εις τήν ἀνταλλαγὴν, θέλουν ὁμοίως ἐγκαθαρισθῆ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους.

Άρθρον 10.

Ἡ ἐγκαθάρισις τής κινήτης και ἀκίνητου περιουσίας τής ἀνήκουσης εις πρόσωπα ἐγκαταλείψαντα ἤδη τὰ ἐδάφη τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θεωρούμενα δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τής παρούσης Συμβάσεως ὡς ὑπαγόμενα εις τήν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν, θέλει συντελεσθῆ συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 και ἀνεξαρτήτως παντὸς μέτρου οἰονδῆποτε χαρακτῆρος, ἕπερ, συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους ή ἄλλα διοικητικὰ μέτρα πάσης φύσεως, θεσπισθέντα ἀπὸ τής 18ης Ὀκτωβρίου 1912 ἐν Ἑλλάδι ή ἐν Τουρκίᾳ ή καθ' οἰονδῆποτε ἄλλον τρόπον, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα οἰονδῆποτε περιορισμὸν τοῦ δικαιοῦματος τής ἰδιοκτησίας ἐπὶ τής περιουσίας ταύτης, οἷον κατὰσχεςιν, ἀναγκαστικὴ πώλησις και ἄλλα. Ἐν περιπτώσει καθ' ήν εις τὰς ἐν τῷ παρόντι ή ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀναφερομένης περιουσίας εἶχεν ἐπιβληθῆ μέτρον τοιαύτης φύσεως, ή ἀξία τούτων θέλει καθορισθῆ ὑπὸ τής ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐὰν δὲν εἶχον ἐφαρμοσθῆ τὰ ἐν λόγω μέτρα.

Όσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαιλωτριωθεῖσας περιουσίας, ή Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θέλει προβῆ εις νέαν ἐκτίμησιν τῶν ἀπὸ τής 18 Ὀκτωβρίου 1912 ἀπαιλωτριωθεισῶν τούτων περιουσιῶν, αἷτινες ἀνήκον εις πρόσωπα ὑποκείμενα εις τήν ἀνταλλαγὴν τῶν δύο χωρῶν και αἷτινες κείνται εις τὰ ὑποκείμενα εις ἀναταλλαγὴν ἐδάφη. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀντιστάθμισμα πρὸς ἐπανόρθωσιν τής ζημίας, ήν θέλει βεβαιώσει. Τὸ ποσὸν τοῦ ἀντισταθμίματος τούτου θέλει ἀχθῆ εις πίστωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τούτων και εις χρέωσιν τής Κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τής ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ἀπαιλωτριωθέντα ἀκίνητα.

Εἰς ήν περιπτώσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 8 και 9 ἀναφερόμενα πρόσωπα δὲν ἤθελον εἰσπράξει τὸ εἰσὸδημα τῶν περιουσιῶν τής καρπώσεως, τῶν ὁποίων εἶχαν κατά τὸν ἐνα ή τὸν ἄλλον τρόπον στερηθῆ, ή ἀναπαύοις τής ἀξίας τῶν εἰσοδημάτων Ἐπιτροπὴ τοῖς ἐξασφαλίσῃ ἐπὶ τῇ βᾶσει τής μέσης προπολεμικῆς ἀποδόσεως, καθ' ὅν τρόπον θέλει ὀρίσει ή Μικτὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 προβλεπομένη Μικτὴ Ἐπιτροπὴ κατά τήν ἐγκαθάρισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν τῶν Βακουφίαν και τῶν ἐκείθεν ἀπορροφῶντων δικαιωμάτων και συμφερόντων ὡς και τῶν ἀναλόγων ἰδρυμάτων τῶν ἀνήκόντων εις Ἑλλάδας ἐν Τουρκίᾳ θέλει ἐμπνευσθῆ ἐκ τῶν καθιερωθεισῶν ἀρχῶν εις τὰς προηγουμένης Συνθήκας, ὅπως ἐξασφαλίσῃ πλήρως τὰ δικαίωματα και συμφέροντα τῶν ἰδρυμάτων τούτων και τῶν ἰδιοτῶν τῶν ἐχόντων σχετικὰ συμφέροντα.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 προβλεπομένη Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐφαρμόσει τὰς διατάξεις ταύτας.

Ἄρθρον 11.

Ἐνὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως, θέλει ἰδρυθῆ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐδρεύουσα ἐν Τουρίκῃ ἢ ἐν Ἑλλάδι καὶ συνισταμένη ἐκ τεσσάρων μελῶν δι' ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ ἐκ τριῶν μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν μεταξὺ τῶν ὑπερῶν τῶν Δυνάμεων τῶν μὴ μετασχοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914—1918. Ἡ προεδρεία τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀσκηθῆ διαδοχικῶς ὑφ' ἐνὸς ἐκ τῶν οὐδετέρων τριῶν τούτων μελῶν.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ συνιστᾷ, εἰς οὓς ἤθελεν ἐγκρίνει τόπους, Ὑποεπιτροπὰς ἐργαζομένας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς. Ἐκαστὴ τούτων θ' ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Τούρκου, ἐνὸς Ἑλληνοῦ ὡς μελῶν καὶ ἐνὸς Προέδρου οὐδετέρου, ὑποδειχθσομένου ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ τὴν εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς ἀνατεθησομένην ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀσκεῖ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διευκολύνει τὴν ὑπὸ τῆς παρουσίας Συμβάσεως προβλεπομένην μετανάστευσιν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 9 καὶ 10 ἐκκαθάρισιν τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Θέλει ὀρίζει τὸν τρόπον τῆς μεταναστεύσεως καὶ τῆς ὡς ἄνω ὀριζομένης ἐκκαθαρίσεως.

Ἐν γένει ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας Συμβάσεως καὶ θὰ λύῃ πᾶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ταύτης ἀναφυόμενον ζήτημα.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Πᾶσα διαφορά ἀφορῶσα τὰς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα θέλει κανονίζῃται ὀριστικῶς ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ πᾶν δικαίωμα ὅπως διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ἐκτιμῆσεως τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐκκαθαρισθησομένης δυνάμει τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ἀφοῦ ἐξετάσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἢ ἀφοῦ ἀρροδίως καλέσῃ αὐτοὺς πρὸς ἐξέτασιν.

Ὡς βάσις ἐκτιμῆσεως τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν περιουσιῶν θέλει ληφθῆ ἡ εἰς χρυσὸν ἀξία των.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει παραδώσει εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἰδιοκτήτην δὴλώσιν ἀναγράφουσαν τὸ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ τῆς στερήσεως τῆς περιουσίας του, ἥτις περιουσία θέλει παραμείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας αὕτη κεῖται.

Τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰρημένων δηλώσεων ὀφειλόμενα ποσὰ θ' ἀποτελέσωσιν ὀφειλὴν τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας, εἰς ἣν θὰ ἐνεργηθῆ ἢ ἐκκαθάρισις, ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ μετανάστης. Οὗτος δικαιεῖται κατ' ἀρχὴν νὰ λάβῃ ἐν τῇ χώρᾳ, ἐνθα μεταναστεύει καὶ διὰ τὰ ποσὰ ἅτινα τῷ ὀφείλονται, περιουσίαν ἴσης ἀξίας καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως οἷα ἢ παρ' αὐτοῦ ἐγκαταλειφθεῖσα.

Κατὰ ἐξ μῆνας θέλει καταρτίζῃται λογαριασμὸς τῶν παρὰ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων ὀφειλομένων ποσῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐκτιμωμένων δηλώσεων.

Κατὰ τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν, ἐὰν ὑφίσταται ἰσοτιμία μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίως ὀφειλομένων ποσῶν, εἰ σχετικῶς λογαριασμοὶ θέλουσι συμφηρισθῆ. Ἐὰν ἡ μία τῶν Κυβερνήσεων εἶναι ὀφειλέτις ἔναντι τῆς ἑτέρας μετὰ τὸν γενόμενον συμφηρισμὸν, τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον θέλει καταβληθῆ τοῖς μετρητοῖς. Ἐὰν ἡ ὀφειλέτις Κυβέρνησις ζητήσῃ προθεσμίας διὰ τὴν καταβολὴν ταύτην, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ τῇ παράσχῃ ταύτας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν πληρωθῆ τὸ πάλυ εἰς τρεῖς ἐτησίαις δόσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ὀρίζει τοὺς πληρωτέους τόκους κατὰ τὰς προθεσμίας ταύτας.

Ἐὰν τὸ πληρωτέον ποσὸν εἶναι ἀρκούντως σημαντικὸν καὶ ἀπαιτεῖ μακροτέρας προθεσμίας, ἡ ὀφειλέτις Κυβέρνησις θὰ πληρώσῃ τοῖς μετρητοῖς ποσὸν καθοριστέον ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ θὰ ἐκδώσῃ διὰ τὸ ὑπόλοιπον ὁμολογίας δανείου ἀποφεροῦσας τόκον καθορισθησόμενον ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξοφλητέας εἰς διάστημα εἰκοσι ἐτῶν κατὰ μέγιστον ὅριον. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τούτου ἡ ὀφειλέτις Κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ ἐγγυησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐγγυήσεων τούτων ὡς καὶ ἡ εἰσπραχίς τῶν προσόδων αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν Κοιν(πόλει) ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημοσίου Χρέους. Ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγυήσεις ταύτας, ὁ καθορισμὸς τούτων ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς διευκόλυσιν τῆς μεταναστεύσεως τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη θέλουσι προκαταβάλει χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς παρ' αὐτῆς ὀρισθησομένους ὄρους.

Ἄρθρον 16.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Τουρίκας καὶ τῆς Ἑλλάδος θέλουσι συμφωνήσῃ μετὰ τῆς ἐν τῷ 11 ἀρθρῷ προβλεπομένης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὰς γενησομένας γνωστοποιήσεις εἰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα δεῖν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ἐδάφη των δυνάμει τῆς παρουσίας Συμβάσεως καὶ τοὺς λιμένας εἰς οὓς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα θέλουσι κατευθυνθῆ, ὅπως μεταφερθῶσιν εἰς τὰς χώρας τοῦ προορισμοῦ των.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι ἀμοιβαίως τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως οὐδεμία ἄμεσος ἢ ἔμμεσος πίεσις ἀσχηθῆ ἐπὶ τῶν μελλόντων νὰ ἀνταλλαγῶσι πληθυσμῶν ἢ ἀναγκασθῶσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἐστίαις των ἢ ἀποξενωθῶσι τῆς περιουσίας των πρὸ τῆς ὀριζομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἀναχώρησίν των. Ἀναλαμβάνουσι ὁμοίως τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μὴ υποβάλωσι τοὺς ἐγκαταλείψαντας ἢ μελλόντας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν μετανάστας εἰς οὐδέναν φόρον ἢ τέλος ἑκτακτον. Οὐδὲν ἐμπόδιον θέλει παρεμβληθῆ διὰ τὴν παρὰ τῶν κατοίκων, τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 ἐξαιρουμένων τῆς ἀνταλλαγῆς περιοχῶν, ἐλευθέραν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν ὅπως παραμεινῶσιν ἐκεῖ ἢ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀπολαμβάνωσιν ἀκωλύτως τῆς ἐλευθερίας των καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἰδιοκτησίας ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θέλει προβληθῆ ὡς λόγος παρεμποδίσσεως τῆς ἐλευθέρας ἀποξενώσεως τῆς περιουσίας τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς κατοίκους τῶν εἰρημένων περιοχῶν τῶν ἐξαιρουμένων τῆς ἀνταλλαγῆς ὡς καὶ τῆς ἐκουσίας ἀναχωρήσεως ἐκείνων ἐκ τῶν κατοίκων τούτων, ὅτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Τουρκίαν ἢ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 17.

Αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς θέλουσι ἐπιβαρῦνει κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναλογίαν τὰ ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεις.

Ἄρθρον 18.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῶν νομοθεσίαν τὰς τυχόν ἀναγκαίας τροποποιήσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ κῆρος καὶ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔναντι τῶν ὅδε Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὡσεὶ περιλαμβάνετο αὕτη ἐν τῇ Συνθήκῃ Εἰρήνης, ἣτις θέλει συναφθῆ μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ ἰσχὺς ταύτης ἄρξεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς εἰρημένης Συνθήκης παρὰ τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, ὧν τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1923, εἰς τρία ἀντίτυπα, ὧν τὸ ἓν θέλει ἐπιδοθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὸ ἕτερον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας καὶ τὸ τρίτον θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἣτις θέλει ἐπιδώσει ἐπίσημα αὐτοῦ ἀντίγραφα εἰς τὰ λοιπὰς Δυνάμεις αἰτίνες θὰ ὑπογράψωσι τὴν Συνθήκην Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας.

(Τ. Σ.) Ε. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
» Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ

(Τ. Σ.) Μ. ΙΣΜΕΤ
» Δr. RIZA NOUR
» HASSAN

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, δηλοῦσιν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναφθείσης Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν πληθυσμῶν, καὶ κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ ἄρθρου 1 τῆς Συμβάσεως ταύτης, θέλει ἀπελευθερώσει, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς Συνθήκης Εἰρήνης, τοὺς ἰκανοὺς ἄρρενας (hommes valides) περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρον 4 τῆς ῥηθείσης Συμβάσεως καὶ ἐξασφαλίσαι τὴν ἀναχώρησίν των.

ΕΓΕΝΕΤΟ εἰς τριπλοῦν ἐν Λοῦζάνῃ, τὴν τριηκοστὴν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους.

(Τ. Σ.) ISMET

» Dr. RIZA NOUR

» HASSAN

Αργύρης Εφταπύτης

VII. ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗΙ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ, ενεργούντες δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀμοιβαίας ἀποδόσεως τῶν κατακρατούμενων ἤδη ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ πολιτικῶν καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὄμηροι καὶ οἱ πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι Τούρκοι, οἱ ἤδη κατακρατούμενοι ἐν Ἑλλάδι, θὰ παλινστήσωσι τῇ μερίμνῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις κατ' ἀρχὴν θέλει μεταφέρει εἰς μὲν τὴν Σμύρνην, τὰ ἐξ Ἀνατολίας καταγόμενα πρόσωπα, εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰ καταγόμενα ἐκ Θράκης.

Ἡ ἀπόδοσις, λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπιβιάσεως, θέλει ἀρχίσει κατ' ἀρχὴν ἐπτά ἡμέρας μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας. Δέον δὲ νὰ ἔχη περατωθῇ:

α) ἐντὸς προθεσμίας μὴ ὑπερβαινούσης δύο ἐβδομάδας, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ σημειούμενα ἐν τοῖς χορηγηθεῖσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καταλόγοις·

β) ἐντὸς δὲ τῆς βραχυτέρας προθεσμίας, ὡς πρὸς τὰ ἀναζητητέα πρόσωπα, τὰ σημειούμενα ἐν τοῖς ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως χορηγηθεῖσι καταλόγοις.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὄμηροι καὶ πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι Ἕλληνες, οἱ τυχόν κατακρατούμενοι ὑπὸ τῶν Τούρκων, θέλουσι συγκεντρωθῆναι ἐν Σμύρνῃ ἢ ἐν Κωνσταντινούπολει, τῇ μερίμνῃ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τρόπον ὅσως ἢ μὲν παλινόστησις αὐτῶν νὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν εὐθὺς μετὰ τὴν τῶν τούρκων πολιτικῶν ὀμῆρων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ α) τοῦ ἄρθρου 1, ἢ δὲ παλινόστησις τῶν ἀναζητητέων προσώπων, ὡς οἷόν τε τάχιστα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατάλογοι τῆς παλινόστησεως, οἱ παραδοθέντες ἀμοιβαίως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι συμπληρωθῆναι βραδύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἄρθρον 4.

Εὐθὺς ὡς καταστῆ δυνατὸν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τουρκίαν τῶν τούρκων πολιτικῶν ὀμῆρων, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ α) τοῦ ἄρθρου 1, καὶ ἐντὸς προθεσμίας μὴ ὑπερβαιούσης δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ Ἑλλὰς θέλει ἀποδώσει εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ μεταφέρει εἰς Σμύρνην, ἐφάπαξ, τὸ σύνολον τῶν αἰχμαλώτων πολέμου αὐτῆς κατακρατεῖ.

Ἡ Τουρκία θέλει ἀποδώσει εἴτα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἴσον ἀριθμὸν ἐλλήνων αἰχμαλώτων πολέμου, ἀξιοματικῶν πρὸς ἀξιοματικῶν, στρατιωτικῶν πρὸς στρατιωτικῶν. Οἱ αἰχμάλωτοι οὗτοι θέλουσι συγκεντρωθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐν δέοντι χρόνῳ καὶ καταλλήλῳ τόπῳ, οὕτως ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ παλινδότησι αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐλληνικῶν πλοίων, ἅτινα μετέφερον τοὺς τούρκους αἰχμαλώτους πολέμου.

Οἱ λοιποὶ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι πολέμου θὰ παλινδοτήσωσι τῇ μερίμνῃ τῆς Τουρκίας, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς Συνθήκης Εἰρήνης καὶ ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς ταύτης.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις συμφωνοῦσιν ὅπως, ἐπὶ σκοπῷ κατευνασμοῦ, ἐπεκτείνωσιν ἀμοιβαίως τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀμνηστίας εἰς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν κατακρατούμενους αἰχμαλώτους πολέμου καὶ πολιτικοὺς, εἰς τε τοὺς ὑποκειμένους ἢ κκαδικασθέντας εἰς ποινὰς διὰ κλοικουρήματα ἢ πλημμελήματα κοινῷ δικαίου, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑποκειμένους εἰς τιμωρίας ἢ τιμωρηθέντας δι' ἀντιπειθαρχικὰ παραπτώματα. Αἱ δύο Κυβερνήσεις συμφωνοῦσι νὰ ἐπικαιρέωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας των, ἀδικιρίτως καὶ χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ἕξις τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἀρεξιμένης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἄρθρον 6.

Διενεῖς Ἐπιτροπὴ, περιλαμβάνουσα τρεῖς ἀντιπροσώπους τῶν Ἐταιρειῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὑπάρχους τῶν μὴ συμμετασχόντων τοῦ πολέμου τοῦ 1914—1918 Κρατῶν καὶ ἓνα ἀντιπρόσωπον ἐκάστης τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, θὰ ἀναλάβῃ νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τὰς ἀφορώσας τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὁμήρων καὶ πολιτικῶν αἰχμαλώτων ὡς καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τοῖς ἔνω Κεφαλαίοις Α' καὶ Β'. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τούτων καὶ θὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Θὰ ἀναλάβῃ ἰδίᾳ ὅπως:

α) παραλάβῃ παρὰ τῶν ἐλληνικῶν καὶ τουρκικῶν Ἀρχῶν, εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἐπιβιβάσεως, τοὺς πρὸς παλινδότησιν ὁμήρους καὶ αἰχμαλώτους, ἐξελέγξῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ταυτότητα αὐτῶν, καὶ διενεργήσῃ τὴν παράδοσιν τῶν ὁμήρων καὶ αἰχμαλώτων τούτων εἰς τὰς τουρκικὰς καὶ ἐλληνικὰς Ἀρχάς, εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἀποβιβάσεως.

β) κανονίσῃ, ἀπὸ κοινῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὴν μεταφορὰν ἀπὸ τῶν λιμένων τῆς ἐπιβιβάσεως τῶν πρὸς παλινδότησιν τούρκων καὶ ἐλλήνων ὁμήρων καὶ αἰχμαλώτων. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ παράσῃ ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀναγκαζοῦντα θαλάσσια μεταφορικὰ μέσα.

γ) προβῆ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Κυβερνήσεων καὶ Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, εἰς πάσας τὰς ἀναγκαζίας ἐρεῦνας καὶ ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς τύχης τῶν πολιτικῶν ὁμήρων καὶ αἰχμαλώτων πολέμου τῶν ζήτουμένων ὑπὸ τῆς μῖσς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν Κυβερνήσεων τούτων καὶ μὴ παραδοθέντων εἰσέτι.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων πᾶσαν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσαν εὐκολίαν.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ βαρύνωσιν ἐξ ἴσου τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ παρούσα Συμφωνία ἄρξεται ἀμέσως ἰσχύουσα.

EGENETO εἰς τριπλοῦν ἐν Λαζάνῃ, τὴν τριακοστὴν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεαεκοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους.

E. K. BENIZELOS
Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ

M. ISMET
Dr. RIZA NOUR
HASSAN

VIII. ΔΗΛΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Συνθήκην Εἰρήνης Δυνάμειον διατιθεμένων ἐξ ἴσου ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ῥίψωσιν εἰς λήθη τὰ γεγονότα, ἅτινα διετάραξαν τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ,

Οἱ ΥΠΟΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ἐνεργούντες δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, συνεφώνησαν ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην δῆλωσιν :

1.

Οὐδεὶς κατοικῶν ἢ κατοικήσας ἐν Τουρκίᾳ καὶ, ἀντιστοίχως, οὐδεὶς κατοικῶν ἢ κατοικήσας ἐν Ἑλλάδι, θέλει ἐνοχληθῆ ἢ κακοποιηθῆ ἐν Τουρκίᾳ καὶ, ἀντιστοίχως, ἐν Ἑλλάδι, ὑφ' οἰκονδηποτε πρόρασιν, λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς αὐτοῦ διαγωγῆς, ἢ λόγῳ οἰκονδηποτε βοήθειας, παρασχεθείσης τυχὸν εἰς ξένην τιὰ Δύναμιν, ἐκ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Συνθήκην Εἰρήνης, ἢ εἰς τοὺς ὑπερῶν αὐτῆς, μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 καὶ τῆς 20ης Νοεμβρίου 1922.

2.

Οὐδεὶς τῶν κατείκων τῶν ἐκ τῆς Τουρκίας ἀποσπασμένων ἐδαφῶν δυνάμει τῆς βηθείσης περὶ Εἰρήνης Συνθήκης θέλει ὡσαύτως ἐνοχληθῆ ἢ κακοποιηθῆ, εἴτε λόγῳ τῆς δυσμενοῦς ἢ εὐμενοῦς πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου 1914 καὶ 20ης Νοεμβρίου 1922 χρονικὴν περίοδον, εἴτε λόγῳ τοῦ διακλονισμοῦ τῆς πληροτέρας αὐτοῦ δυνάμει τῆς αὐτῆς Συνθήκης.

3.

Πλήρης καὶ τελεία ἀμνηστία θέλει ἀμοιβαίως χορηγηθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ πᾶν διαπραχθὲν κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περιόδον κακούρημα ἢ πλημμέλημα προφανῶς συλαφῆς πρὸς πολιτικὰ γεγονότα λαβόντα χώραν διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης.

4.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦρκου καὶ, ἀντιστοίχως, οἱ ὑπῆκοι τῶν λοιπῶν Δυνάμειον τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Συνθήκην Εἰρήνης, οἵτινες ἔχουσι τυχὸν συλληφθῆ, καταδικασθῆ ἢ καταδικασθῆ παρὰ τῶν Ἀρχῶν τῶν εἰρημένων Δυνάμειον, ἢ, ἀντιστοίχως, παρὰ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, διὰ λόγους πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς φύσεως προγενεστέρας τῆς 20ης Νοεμβρίου 1922, ἐπὶ ἐδάφους παραμένοντος τουρκικοῦ δυνάμει τῆς εἰρημένης περὶ Εἰρήνης Συνθήκης, θέλουσιν ἐπωφεληθῆ τῆς ἀμνηστίας, ἐὰν δὲ κατακρατῶνται, θέλουσι παραδοθῆ εἰς τὰς Ἀρχὰς τῶν Κρατῶν τῶν ὁσίων τυγχάνουσιν ὑπῆκοι. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ τῶν τοῦρκων ὑπερῶν τῶν συλληφθέντων, καταδικασθέντων ἢ καταδικασθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῶν Δυνάμειον αἵτινες κατεῖχον μέρος τοῦ ὡς ἔνω ἐδάφους, καὶ δι' ἄδικημα ἐπι κρινοῦ δικαίου διαπραχθὲν πρὸ τῆς εἰρημένης ἡμερομηνίας, ἔστω καὶ ἐν οὗτοι μετεφέρθησαν ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, ἐξαιρέσει ἐκείνων, οἵτινες ἐγένοντο ἔνοχοι πράξεως ἐπενεγκούσης θάνατον ἢ βαρὺν τραυματισμὸν ἐναντίον μέλους τινὸς τῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

5.

Πᾶσα ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπαγγελθεῖσα καταδικη θέλει ἀκυρωθῆ, πᾶσα δὲ ἐγκρημῆς καταδίωξις θέλει παύσει.

6.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, συμμερίζομένη τὸν πρὸς γενικὴν εἰρήνευσιν πόθον ὑφ' οὗ διαπίνεονται πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, διαδηλοῖ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς ὅπως μὴ ἀμνησθήται τὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Συμμάχων γενομένας ἐνεργείας, κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1918 καὶ 20ης Νοεμβρίου 1922 χρονικὴν περιόδον, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν διασπηρεσιῶν λόγῳ τοῦ πολέμου οὐκρασιῶν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τοὺς νομίμους δικαιοῦχοις τῶν περιουσιῶν αὐτῶν.

Ὅχι ἦσαν, ἡ πρόθεσις αὕτη δὲν ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ὡς ἔνω ἐνεργειῶν, ἐὰν τοῦτο οἰτήθῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰς περιουσίας ἀπαιτήσεις θέλουσιν ἐξετασθῆ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι θέλουσιν ἐκλέξει ἐπιδικαιτητὴν μὴ ἐπερχομένης δὲ συμφωνίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, ὃ ἐν λόγῳ ἐπιδικαιτητῆς διορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

7.

Ἡ Βρετανικὴ, ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσι τὸ λυσιτελὲς τοῦ κατευναστικοῦ μέτρου, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τῆς ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1923 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως Συμφωνίας περὶ ἀποδόσεως τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων πολέμου, δηλοῦσιν ὅτι εἶναι διατεθειμέναι νὰ ἀποδεχθῶσιν, ἐπ' ἀμοιβαίῳ ἔτι ἐν μέσους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑπὲρ τῶν τυχόν κατεκρατομένων εἰσέτι τούρκων αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτῶν ἐξαιρέσει ἐκείνων, οἵτινες διέπραξαν κακοურγήματα καὶ πλημμελήματα κοινῶ δικαίου μετὰ τὴν 20ην Νοεμβρίου 1922.

EGENETO ἐν Λαζάννῃ, τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(T. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLE
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZELOS
» »	Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

Αρχίρης Εφταλιώτης

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Συμφωνείται ὅτι, παρὰ τὴν 1ην παράγραφον τῆς περὶ ἀμνηστίας Δηλώσεως, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν Τουρκίᾳ διαμονὴν καὶ μεταβάσιν εἰς 150 πρόσωπα, περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ εἰρημένῃ παραγράφῳ ἀτόμων. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ἀπελάσῃ τοῦ ἐδάφους τῆς, ἐκ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, τὰ νῦν τυγχόν εὐρισκόμενα ἐν αὐτῷ καὶ ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενόντων. Τὰ ὄνόματα τῶν προσώπων τούτων θὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὴν προκήρυξιν ἀμνηστείας, ἥτις θέλει δημοσιευθῆ παρὰ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς εἰρημένης Δηλώσεως, δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Κυβερνήσιν ταύτην. Πρὸς τοῦτοις συμφωνεῖται, ὅτι, ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀποφασίσῃ, καθ' ἣν ἐξεδήλωσε πρόθεσιν, ὅπως τὰ εἰρημένα πρόσωπα προβῶσιν εἰς τὴν ἐγκαθάρσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ κτημάτων καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας αὐτῶν, θέλει παρασχεθῆ αὐτοῖς ἐνεάμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὡς ἄνω προκηρύξεως πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ἐγκαθάρσεως ταύτης κατ' ἀρέουσιαν αὐτῶν καὶ ὅτι, ἐν περιπτώσει ἐγκαθάρσεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ πρεῖν αὐτῆς θέλει ἐξ ὀλοκλήρου καταβληθῆ εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα.

Συμφωνεῖται, ὡσαύτως, ὅτι ἡ 1η παράγραφος τῆς περὶ ἀμνηστίας Δηλώσεως οὐδαμῶς θίγει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως καταδιώξῃ τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὑπηκόους αὐτῆς, τοὺς νῦν ἢ προγενεστέρως ἀνήκοντας εἰς τὸν στρατὸν τῆς, διὰ πράξεις ἀποτελούσας παράλειψιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν καθηκόντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ἐχθροπραξιῶν.

EFENETO ἐν Αὐζάνῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(Τ. Σ.) Horace RUMBOLD
» » PELLÉ
» » GARRONI
» » G. C. MONTAGNA
» » K. OTCHIAI
» » E. K. BENIZELOS
» » Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» » Const. DIAMANDY
» » Const. CNTZESCO

» » M. ISMET
» » Dr. RIZA NOUR
» » HASSAN

ΙΧ. ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργούντες δυνάμει τών πληρεξουσίων αὐτῶν, δηλοῦσιν, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες δὲν ἀναφέρονται ἐν ταῖς διατάξεσι τῆς Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν τῆς υπογραφείσης ἐν Λαζάνῃ τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1923, καὶ οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλλάδα, συμπεριλαμβανομένης τῆς νήσου Κρήτης, πρὸ τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1912 ἢ διέμειναν πάντοτε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλουσι θιγῆ. Οἱ Μουσουλμάνοι οὗτοι θὰ διατηρήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν αὐτῶν.

Πᾶσι αἱ διατάξεις καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα τυχὸν ἐλήφθησαν ἢ ἐφηρμόσθησαν ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἐν λόγῳ Μουσουλμάνων, θέλουσι ἀρθῆ. Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ πρόσοδοι τῶν περιουσιῶν τούτων εἰσπράχθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, χωρὶς νὰ ἀποδοθῶσι μέχρι σήμερον ἢ νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνδιεφερομένων, θέλουσι καταβληθῆ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Πᾶσα ἀπαιτήσις ἀφορῶσα τὰς ἐν λόγῳ προσόδους, ὡς καὶ πᾶσα τοιαύτη ἐρειδομένη εἰς ἰσχυρισμὸν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων ὅτι ἐζημιώθησαν ὡς πρὸς τὰ δικαιώματά των ἐκ τῆς ἀνίσου ἐφαρμογῆς τῶν γενικῆς φύσεως μέτρων, θέλει κριθῆ ὑπὸ τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ προμνησθείσῃ Συμβάσει Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως αἱ ἀπαιτήσεις αὗται διατυπωθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης. Αἱ εἰρημέναι ἀπαιτήσεις θὰ ἐξετασθῶσιν ἐπειγόντως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως ἐπ' αὐτῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πρακτικῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἀναφῶσι διὰ τὰ ὡς ἔνω ἀναφερόμενα πρόσωπα, λόγῳ τῆς ἀπουσίας των, ἐν σχέσει πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐπωφελῶνται, ἐὰν ἐπιθυμῶσι, τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς προειρημένης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀπαλλοτριῶσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν αὐτῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐπέμβασις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν συνεπάγεται οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀγοράσῃ τὰς ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίας καὶ ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ περιορισθῆ εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀπαλλοτριῶσιν.

Ἡ παρούσα Δήλωσις γίνεται ὑπὸ τὸν ὅρον ἀμοιβαιότητος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἰδιοκτητῶν, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὴν Τουρκίαν πρὸ τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1912, ἢ κατώκουν πάντοτε ἐκτὸς τῆς Τουρκίας.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λαζάνῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

Ε. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Χ. ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ενεργοῦντες δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, δηλοῦσιν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θέλει διορίσῃ διὰ μίαν πενταετίαν τρεῖς Εὐρωπαϊκούς εἰδικούς Ιατρούς, ὡς Συμβούλους τῆς Ὑγειονομικῆς Διοικήσεως τῶν συνόρων. Οἱ Ιατροὶ οὗτοι θὰ θεωρῶνται ὡς ὑπάλληλοι τούρκοι, ἐξαρτώμενοι ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγείας. Θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως ἐκ καταλόγου ἕξ ἑνομάτων, καταρτιζομένου ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Δημοσίας Ὑγιεινῆς. Αἱ ἀποδοχαὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν θὰ καθορισθῶσιν ἀπὸ κοινῶν μεταξὺ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως καὶ τῶν προειρημένων δύο διεθνῶν Ὄργανισμῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Ὑγειονομικὴ Διοίκησις θέλει καθιερώσῃ, τῇ συνδρομῇ τῶν τριῶν ὡς ἄνω Εὐρωπαϊκῶν Συμβούλων, κανονισμὸν καθορίζοντα τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν παραλίων καὶ συνόρων τῆς Τουρκίας. Ὁ κανονισμὸς οὗτος θέλει προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διεθνῶν ὑγειονομικῶν Συμβάσεων, ἕσον ἀφορᾷ δὲ τὰ Στενά, πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπογραφείσης σήμερον Συμβάσεως περὶ τοῦ καθεστώτος τῶν Στενῶν.

Τὸ πρῶτον τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως εἰσπραττομένων ὑγειονομικῶν τελῶν θὰ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Τουρκίας καὶ θὰ ἐγγράφηται εἰς συμπληρωματικὸν προϋπολογισμὸν, συνταχθησάμενον ἐπὶ τούτῳ τῇ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγείας.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

ISMET
Dr. RIZA NOUR
HASSAN

XI. ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Ἡ Τουρκικὴ Ἀντιπροσωπεία ἔσχεν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς ξένους, ἐνώπιον τῶν Τουρκικῶν Δικαστηρίων, πᾶσαν ἐγγυήσιν καλῆς δικαιοσύνης καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐπαχρυνῇ ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ πλήρει ἐνασκήσει τῆς κυριαρχίας τῆς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ξένης ἐπεμβάσεως. Οὐχ' ἦττον ὅμως εἶναι διαθεθεμένη νὰ προβῆ εἰς ἐρευνας καὶ μελέτας πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἅς ἡ πρόοδος τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιβάλλει.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, οἱ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ἐνεργοῦντες δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, προβαίνουν εἰς τὴν ἐπομένῃν δῆλωσιν:

1.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ προσλάβῃ ἀμέσως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, δι' ἣν χρονικὴν περίοδον ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν, πάντως ὅμως οὐχὶ κατωτέρων τῶν πέντε ἐτῶν, Εὐρωπαίους νομικοὺς Συμβούλους, οὓς θὰ ἐκλέξῃ ἐκ καταλόγου καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνoῦς Δικαιοσύνης τῆς Χάγης μεταξὺ τῶν νομομαθῶν, ὑπηκόων τῶν μὴ μετασχεσῶν τοῦ πολέμου 1914—1918 χωρῶν, οἵτινες θὰ προσληφθῶσιν ὡς τοῦρκοι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

2.

Οἱ νομικοὶ οὗτοι Σύμβουλοι θὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ θὰ ἐδρεύωσιν, οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει τῆς Σμύρνης. Θὰ μετέχωσι τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν ἐπιτροπῶν καὶ θὰ ὄσιν ἐπιφορτισμένοι νὰ παρακολουθῶσι, χωρὶς νὰ ἀναγκινῶνται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν δικαστῶν, τὴν λειτουργίαν τῶν πολιτικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, καὶ διαβιβάζωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης πᾶσαν ἔκθεσιν κριθησομένην ἀναγκαίαν. Θὰ εἶναι ἐντεταλμένοι νὰ δέχωνται πᾶσαν καταγγελίαν ἧτις ἤθελε τυχόν προκύβει εἴτε ἐκ τῆς ἀπονομῆς τῆς ἀστικῆς, ἐμπορικῆς ἢ ποινικῆς δικαιοσύνης, εἴτε ἐκ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ποινῶν, εἴτε ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, ὑποχρεούμενοι νὰ φέρωσι ταύτην εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῆς τουρκικῆς νομοθεσίας.

Θὰ εἶναι ὡσαύτως ἐντεταλμένοι νὰ δέχωνται τὰς καταγγελίας αἰτινες δυνατὸν νὰ προκύβωσιν ἐκ τῶν κατ' οἶκον ἐπισκέψεων, ἐρευνῶν ἢ συλλήψεων, τῶν μέτρων τούτων, ἅμα τῇ λήψει των, ἐν ταῖς δικαστικαῖς περιφερείαις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης, φερομένων εἰς γνῶσιν τοῦ νομικοῦ Συμβούλου διὰ τοῦ ἐπιτοπίου ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης· ὁ λειτουργὸς οὗτος θὰ δύναται, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ ἐπικοινωνῇ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ νομικοῦ Συμβούλου.

3.

Ἐπὶ πλημμελημάτων, δεόν πάντοτε νὰ ἀπαγγέλληται ἢ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις, ἐκτὸς ἂν ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἤθελεν ἐκ τούτου διατρέξει κίνδυνον ἢ ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἤθελε παρακωλύσει τὴν καλὴν πορείαν τῆς ἀνακρίσεως τῆς ὑποθέσεως.

4.

Ἐν ταῖς ἀστικαῖς ἢ ἐμπορικαῖς ὑποθέσεσιν ἐπιτρέπεται πᾶν συνυποσχετικὸν ἢ πᾶσα διαιτητικὴ ρήτρα, αἱ δὲ ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναι διαιτητικαὶ ἀποφάσεις θὰ ἐπιτελῶνται κατόπιν θεωρήσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, μὴ δυνάμενον νὰ ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ἂν ἡ ἀπόφασις ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

5.

Ἡ παρούσα Δῆλωσις θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ πέντε ἔτη.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

XII. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τῆς ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, τῆς ΓΑΛΛΙΑΣ, τῆς ΙΤΑΛΙΑΣ, τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, τῆς 'ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, τοῦ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ καὶ τῆς ΤΟΥΡΚΙΑΣ ἀγομένων ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως διακανονίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς παραχωρήσεις τινὰς γενομένας ἐν τῇ 'Οθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ,

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δέοντως ἐξουσιοδοτημένοι, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

Τ Μ Η Μ Α Α'.

"Αρθρον 1.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ συμβόλαια παραχωρήσεων καὶ αἱ μεταγενέστεραι σχετικαὶ συμφωνίαι, τὰ δέοντως συνολογηθέντα, πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914, μεταξὺ τῆς 'Οθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τοπικῆς τυπῶς Ἀρχῆς ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν ὑπηρεσίων (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐταιρειῶν) τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑτέρου.

"Αρθρον 2.

I. Τῇ αἰτήσει τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ὅ' ἀνασταλῶσιν αἱ πράξεις αἱ προβλεπόμεναι ἐν τοῖς συνολογηθεῖσι συμβολαίοις μεταξὺ τῆς 'Οθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Sir W. G. Armstrong Whitworth and Co Limited et Vickers Limited κατὰ τὰ ἔτη 1913 καὶ 1914, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς συνενδιαφερομένης 'Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἑταιρείας τῶν δεξαμενῶν, ναυστάθμων καὶ ναυπηγείων.

Μεταξὺ τῶν δύο μερῶν διεξαχθῆσονται διαπραγματεύσεις ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν ὄρων τῶν συμβάσεων τούτων ἢ εἰς νέαν παραχώρησιν ἔχουσαν ὡς ἀντικείμενον ἐπιχείρησιν θεωρουμένην ὡς ἴσης σπουδαιότητος. Ἐν ἡ περιπτώσει, ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ Συνθήκης Εἰρήνης, δὲν ἤθελον ἐπέλθει συμφωνία μεταξὺ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐταιρειῶν, εἴτε περὶ τροποποιήσεως τῶν ὄρων τῶν εἰρημένων συμβάσεων, εἴτε περὶ νέας παραχωρήσεως, αἱ προαναφερόμεναι ἐταιρεῖαι θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσωσιν εἰς τοὺς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 διοριζομένους πραγματογνώμονας τὸν καθορισμὸν τῶν ὄρων τῆς νέας παραχωρήσεως, ἥτις γενήσεται ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς διαλύσεως τῶν παλαιῶν συμβάσεων.

Ἐννοεῖται, ὅμως, ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει οἱ ὑπὸ τῶν πραγματογνομῶν καθορισθησόμενοι διὰ τὴν νέαν παραχώρησιν ὄροι δὲν ἤθελον θεωρηθῆ συμφέροντες ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μερῶν, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ εἰς τὰς εἰρημένας ἐταιρείας πᾶσαν ἀποζημίωσιν κριθησομένην ὑπὸ τῶν πραγματογνομῶν ὡς δικαίαν διὰ τὴν πραγματικὴν ζημίαν ἣν αὐταὶ ὑπέστησαν λόγῳ τῆς διαλύσεως τῆς παλαιᾶς αὐτῶν παραχωρήσεως.

II. Ἐν ἡ περιπτώσει, ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ Συνθήκης Εἰρήνης, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων δὲν ἤθελον ἀνακτήσει, ἐξ εἰσδητήσατο λόγου, τὴν γενομένην αὐτῇ τῷ 1914 παραχώρησιν κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων Σαμψούντος-Σιβάς, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, τῇ αἰτήσει τῆς ἐταιρείας, νὰ ποιήσῃται νέαν πρὸς ταύτην παραχώρησιν ὡς ἀντιστάθμισμα. Ἐν περιπτώσει διαφωρίας ὡς πρὸς τὴν ἰσοτιμίαν τοῦ ἀντισταθμισματος τούτου, οἱ διοριζόμενοι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 πραγματογνώμονες θὰ καθορίσωσι, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἰσοτιμίας ταύτης, τὴν ἔκτασιν καὶ τοὺς ὄρους ἐκμεταλλεύσεως τῆς νέας ταύτης παραχωρήσεως.

Ἐννοεῖται ὅτι, ἐὰν ἡ Γενική Διεύθυνσις ἐπανακτήσῃ τὴν παραχώρησιν Σαμψούντος-Σιβῆς, ἡ παραχώρησις αὕτη θέλει διαρρυθμισθῆ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπομένην διαδικασίαν πραγματογνωμοσύνης. Ἐν περιπτώσει ἀντισταθμίσεως διὰ νέας παραχωρήσεως, τὸ δικαίωμα διαρρυθμίσεως ληφθήσεται ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν.

Ἐν ἡ περιπτώσει οἱ ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων καθορισθῆσάμενοι ὅροι τῆς νέας παραχωρήσεως δὲν ἤθελον θεωρηθῆ συμπερόντες ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μετ' ὧν, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐταιρείαν πᾶσαν ἀποζημίωσιν κριθησομένην ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ὡς δικαίαν δι' ἅς ὑπέστη πραγματικῆς ζημίας ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τῆς παραχωρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου Σαμψούντος-Σιβῆς καὶ διὰ τὰς δαπάνας αἰτίας ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας διὰ τὰ ἐπὶ τόπου ἔργα μελέτης τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ δικτύου τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Ἡ Τουρκία θὰ ἀπαλλαγῆ τελείως πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν Ἐταιρείαν, εἴτε διὰ τῆς ἀποδόσεως αὐτῇ τῆς παραχωρήσεως Σαμψούντος-Σιβῆς, εἴτε διὰ νέας παραχωρήσεως, εἴτε τέλος διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημίωσεως, ὑπὸ τοὺς ἄνω προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 3.

Τὰ κατόπιν δικαιονομιστοῦ τῶν λογαριασμῶν περιεχόμενα ποσὰ εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων συμβολαίων καὶ συμφωνιῶν, λόγω χρησιμοποίησεως ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν εἰρημένων δικαιούχων, θὰ πληρώνονται συμφώνως πρὸς τὰ ὑφιστάμενα συμβόλαια ἢ συμφωνίας, ἢ, ἐλλείψει συμβολαίων ἢ συμφωνιῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου προβλεπομένην διαδικασίαν πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενοι ὅροι τῶν συμβολαίων καὶ μεταγενεστέρων συμφωνιῶν θὰ προσαρμοσθῶσιν, ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ δύο μέρη, πρὸς τοὺς νέους οικονομικούς ὅρους.

Ἄρθρον 5.

Ἐλλείψει συμφωνίας ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη θὰ ἀποδεχθῶσιν, ὡς πρὸς τὸν δικαιονομιστὸν τῶν λογαριασμῶν καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῶν παραχωρήσεων, τὰς ἀποφάσεις αἰτίας θέλουσι θεωρηθῆ ὡς συμφέρουσαι καὶ δίκαιαι ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, διορισθησομένων ὑπὸ τῶν μερῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω προβλεπομένης ἐτήσιας προθεσμίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, οἱ πραγματευόμενοι αὐτοὶ θὰ ὑποβάλωσι τὴν διαφορὴν εἰς τρίτον πραγματογνωμόνα, διοριζόμενον, ἐντὸς δύο μηνῶν, ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως μεταξύ τριῶν προσώπων, ὑπάρχων τῶν μὴ μετασχουσῶν τοῦ πολέμου τοῦ 1914-1918 χωρῶν, ἐκ καταλόγου καταρτισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ δικαιούχοι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων συμβολαίων παραχωρήσεων, ὧν δὲν ἐγένετο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐναρξίς ἐκτελέσεως, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὰς περὶ διαρρυθμίσεως διατάξεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Τὰ συμβόλαια ταῦτα θὰ διαλύωνται, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑξέ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης. Ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις δικαιούται ἐνδεχομένως διὰ τὰ ἔργα μελέτης εἰς ἀποζημίωσιν, ὡς, ἐλλείψει συμφωνίας μεταξύ τῶν μερῶν, ἤθελον κρίνει δικαίαν οἱ ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ προβλεπόμενοι πραγματογνώμονες.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀπὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1922 ἐπελθοῦσαι συμφωνίαι μεταξύ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δικαιούχων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων συμβολαίων καὶ παραχωρήσεων, ὡς καὶ τὰ συνεπαγόμενα μεταβίβασιν παραχωρήσεως συμβόλαια, τὰ συνομολογηθέντα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην μεταξύ ἰδιοτῶν, θέλουσι παραμείνει ἐν ἰσχύϊ, μέχρι οὗ τύχῃσι τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν δοθῆ ἡ ἐγκρίσις αὕτη, θὰ χορηγηθῆ εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, ἀποζημιώσεως, διὰ τὴν ζημίαν ἢν πραγματικῶς ὑπέστησαν, καθορισθησομένη ὑπὸ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 διοριζομένων πραγματογνωμόνων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θίγει τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου προβλεπόμενον δικαίωμα διαρρυθμίσεως τῶν πρὸ τῆς 29ῆς Ὀκτωβρίου 1914 συμβολαίων.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συμφωνιῶν τῶν συναφθεισῶν μετὰ τὴν 25ην Ἀπριλίου 1920 μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις.

T M H M A B'.

Άρθρον 9.

Εἰς τὰ ἀποσπώμενα ἐκ τῆς Τουρκίας ἐδάφη, δυνάμει τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, τὸ διάδογον Κράτος ὑποκαθίσταται πλήρως εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας ἐναντι τῶν ὑπρκῶν τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ τῶν ἑταιρειῶν, ἐν αἷς προέχουσι τὰ κεφάλαια τῶν ὑπρκῶν τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, δικαιοῦχων συμβολαίων παραχωρήσεων, συναφθέντων πρὸ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1914 μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ πάσης τοπικῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰ ἀποσπασθέντα ἐκ τῆς Τουρκίας ἐδάφη συνεπεῖα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμβόλαια παραχωρήσεων, τὰ συναφθέντα μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ πάσης τοπικῆς ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης δι' ἧς συνωμολογήθη ἡ μεταβίβασις τοῦ ἐδάφους. Ἡ ὑποκατάστασις αὕτη θὰ ἰσχύη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης δι' ἧς συνωμολογήθη ἡ μεταβίβασις τοῦ ἐδάφους, ἐξαίρεσει τῶν διὰ τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης ἀποσπωμένων ἐδαφῶν, ἐφ' ὧν ἡ ὑποκατάστασις θὰ ἰσχύη ἀπὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918.

Άρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τοῦ Τμήματος Α' τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἐξαίρεσει τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8, θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συμβολαίων περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 9. Ἐπὶ τῶν ἀποσπωμένων ἐδαφῶν, τὸ ἄρθρον 3 θὰ ἐφαρμόζηται μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἰδιοκτησία ἢ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις ἐχρησιμοποιήθησαν τυχὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους τοῦ ἀσκούντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων.

Άρθρον 11.

Πᾶσα ἑταιρεία, ἐν ἡ προέχουσι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπρκῶν τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων πλὴν τῆς Τουρκίας, συστηθεῖσα συμφώνως πρὸς τὸν ὀθωμανικὸν νόμον καὶ λειτουργοῦσα εἰς τὰ ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπασθέντα ἐδάφη, εἴτε συνεπεῖα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, εἴτε δυνάμει τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα, ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς εἰρημένης Συνθήκης, νὰ μεταβιβάσῃ τὴν περιουσίαν, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἄλλην ἑταιρείαν, συστηθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον εἴτε τοῦ Κράτους τοῦ ἀσκούντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους, εἴτε μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, πλὴν τῆς Τουρκίας, ἧς οἱ ὑπῆκοοι ἀσκοῦσι τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς προκλήτου ἑταιρείας. Ἡ ἑταιρεία, εἰς ἡν ἔχουσι μεταβιβάσθῃ ἡ περιουσία, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα, θὰ ἀπολαύῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ προνομιῶν ὧν ἀπῆλκων ἡ προκλήτου ἑταιρεία, ὡς καὶ τῶν ἀπονεμομένων αὐτῇ τοιούτων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἑταιρειῶν ἐκδοχῶν παραχωρήσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὧν μέρος τῆς ἐκμεταλλεύσεως παραμένει ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους.

Ὅν' ἦντο, ὡς πρὸς τὰ τμήματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν τὰ κείμενα ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, αἱ ρηθεῖσαι ἑταιρεῖαι δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 11 καὶ 13, μεταβιβάζουσαι τὰ ἐν λόγῳ τμήματα εἰς νέαν ἑταιρείαν.

Άρθρον 13.

Αἱ ἑταιρεῖαι, εἰς ἧς θέλουσι μεταβιβάσθῃ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11, περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ὀθωμανικῶν ἑταιρειῶν, δὲν θὰ ὑποβάλλωνται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἀποσπωμένων ἐδαφῶν εἰς οὐδὲν εἰδικὸν τέλος λόγῳ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῆς ἢ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν προσροῦει εἰς ἰσχυρούσας διεθνεῖς συμβάσεις. Τὸ αὐτὸ θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς συμβαλλομένης Δυνάμεως, ἧς τὴν ἰθαγένειαν ἀπέκτησαν αἱ ἑταιρεῖαι αὗται, ἐκτὸς ἐν ἡ Δύναμις αὕτη ἀντιταχθῆ εἰς τοῦτο δυνάμει τῆς ἰδίας αὐτῆς νομοθεσίας.

EFENETO ἐν Λοζάνῃ, τῆ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(T. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, δηλοῦσιν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Α' τοῦ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Πρωτοκόλλου περὶ παραχωρήσεών τινων ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἐπὶ τῶν Ὁθωμανικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὧν προεῖγον, κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1914, τὰ κεφάλαια τῶν ὑπερχῶν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τῶν συναψασῶν τὸ εἰρημένον Πρωτόκολλον.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λαζάνῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

Δ.Ι.Β.Μ.

M. ISMET

Dr. RIZA NOUR

HASSAN

Αργύρης Εφταλιώτης

ΧΙΙΙ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ, ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΤΟΥΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τὰ ὑπογράψαντα τὴν ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκην Εἰρήνης Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀποδέχονται ἐκ συμφώνου ὅπως τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Πορτογαλία προσχωρήσωσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Α' τοῦ Μέρους Β' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους Γ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι) τῆς εἰρημένης Συνθήκης, τῆς προσχωρήσεως ταύτης ἰσχυροῦσης ἀφ' ἧς στιγμῆς καὶ ὑφ' οὗς ὅρους καὶ ἡ Συνθήκη αὕτη. Ἀποδέχονται ὡσαύτως ἐκ συμφώνου ὅπως τὸ Βέλγιον προσχωρήσῃ, ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους, εἰς τὸ ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Πρωτόκολλον περὶ παραχωρήσεων τινῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Κατὰ συνέπειαν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς Δηλώσεις προσχωρήσεως τὰς γενομένας σήμερον ὑπὸ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλίας, δεόντως ἐξουσιοδοτημένων, μετὰ τὴν ἔνκρξιν τῆς ἰσχύος τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις Εἰρήνης καὶ αἱ ἐπίσημοι σχέσεις θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀποκατασταθεῖσαι, ἐφ' ὅσον δεῖ, μετὰ τὴν Τουρκίαν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἐκάστης τῶν δύο τούτων Δυνάμεων ἀφ' ἑτέρου.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923

(Τ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
» »	Const. DIAMANDY
» »	Const. CONTZESCO
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ο ΥΠΟΓΡΑΦΜΕΝΟΣ, ἀφοῦ ἐπεδείξατο τοῖς Ἀντιπροσώποις τῶν Δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκην Εἰρήνης, τὰ πληρεξούσια αὐτοῦ ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, δηλοῖ, διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι προσχωρεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ Βελγίου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Α' τοῦ Μέρους Β' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους Γ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι) τῆς εἰρημένης Συνθήκης Εἰρήνης, ὡς καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Πρωτοκόλλου περὶ παραχωρήσεων τινῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἀυτοκρατορίᾳ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη, ἀποκαθιστῶσα τὰς ἐπισήμους σχέσεις, θὰ ἰσχύῃ κατὰ τὴν στιγμὴν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Πρωτοκόλλῳ, δι' οὗ αἱ ὑπογράψασαι τὴν εἰρημένην Συνθήκην Εἰρήνης Δυνάμεις ἐδέχθησαν ὅπως τὸ Βέλγιον προβῇ εἰς τὴν παρούσαν προσχώρησιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

Fernand PELTZER

Αρχύρης Εφταλιώτης

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

Ο ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ, ἀφ' οὗ ἐπεδείξατο τοῖς Ἀντιπροσώποις τῶν Δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συνθήκην Εἰρήνης, τὰ πληρεξούσια αὐτοῦ ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, δηλοῦν, διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι προσχωρεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τμήματος Α' τοῦ Μέρους Β' (Δημοσιονομικοὶ ὅροι) καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους Γ' (Οἰκονομικοὶ ὅροι) τῆς εἰρημένης Συνθήκης Εἰρήνης.

Ἡ προσχώρησις αὕτη, ἀποκαθιστῶσα τὴν κατάστασιν Εἰρήνης καὶ τὰς ἐπισήμους σχέσεις, θὰ ἰσχύῃ κατὰ τὴν στιγμὴν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῇ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Πρωτοκόλλῳ, δι' οὗ αἱ ὑπογράψασαι τὴν εἰρημένην Συνθήκην Εἰρήνης Δυνάμεις ἐδέχθησαν ὅπως ἡ Πορτογαλία πρὸς βῆμα εἰς τὴν παροῦσαν προσχώρησιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

A. M. Bartholomeu FERREIRA

Αργύρης Εφταλιώτης

XIV. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ
ΠΕΡΙ ΕΚΚΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΕΔΑΦΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΩΝ, ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝΤΑ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ΓΑΛΛΙΑΣ, ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ καὶ ΙΤΑΛΙΑΣ, ὧν τὰ στρατεύματα κατέχουσι σήμερον μέρος τινὰ τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους, καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΤΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ἐν τῇ κοινῇ αὐτῶν μερίμνῃ ὅπως ἰκανοποιηθῶσι, ὡς ἀκόλουθον, τοὺς εἰρηνικοὺς πόθους τῶν αἰκείων ἐθνῶν,

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν ὅπως λάβωσιν, ἑκατέρωθεν, τὰ ἀκόλουθα μέτρα:

1.

Εὐθὺς ὡς ἡ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας ἐπικύρωσις τῆς Συνθήκης Εἰρήνης καὶ τῶν λοιπῶν Πράξεων τῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Λωζάννῃ κοινοποιηθῆ εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑτάτων Ἀρχιστῶν αὐτῶν, τὰ στρατεύματα τῶν εἰρημένων Δυνάμεων θέλουσι προβῆ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐκκενώσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἐδαφῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται θὰ περιλάβωσι τὴν ἀποχώρησιν τῶν βρεττανικῶν, γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν ναυτικῶν μονάδων, τῶν σταθμευουσῶν εἰς τὸ Στενὸν τοῦ Ἑλλησπόντου, τὴν Προποντιδα καὶ τὸν Βόσπορον.

2.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκκενώσεως θὰ περατωθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἐξ ἑβδομάδων.

3.

Ἐφ' ὅσον συντελεῖται ἡ ἐκκένωσις, τὰ ἀκίνητα καὶ αἱ περιουσίαι πάσης φύσεως, ἅτινα θέλουσι δεόντως ἐξακριβωθῆ ἐπὶ τῶν ἐκκενουμένων ἐδαφῶν ὡς ἀκίνητα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὰς τουρκικὰς δημοσίας Ἀρχάς, τὰ κατεχόμενα δὲ νῦν ὑπὸ τῶν συμμάχικῶν Ἀρχῶν ἢ εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας των, θέλουσι ἀποδοθῆ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

Πάντα τὰ μέτρα μεσεγγυήσεως καὶ ἐπιτάξεως θέλουσιν ἀρθῆ. Περὶ τῶν ἀποδόσεων καὶ ἄρσεων τούτων θέλουσι συνταχθῆ πρακτικά, ἅτινα θὰ ἔχωσιν ἰσχὴν πλήρους καὶ ὀριστικῆς ἐξουσίης.

Αἱ Ἀρχαὶ τῆς κατοχῆς θὰ χορηγήσωσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν κατάστασιν, ὅσον τὸ δυνατόν πλήρη, τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν περιουσιῶν, ἀντικειμένων καὶ εἰδῶν ἅτινα παρεδόθησαν τυχόν εἰς τρίτους, ἰδίᾳ εἰς ὀθωμανικὰς ἐταιρείας.

Τὰ χρέη, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ συμβολαίων συναφθέντων μεταξὺ τῶν Ἀρχῶν κατοχῆς καὶ τῶν ἰδιωτῶν, δεόν νὰ πληρωθῶσι κατὰ τοὺς ἐν τοῖς συμβολαίοις προβλεπομένους ὅρους.

4.

Τὰ ἀκίνητα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν πολεμικὰ σκῆφη, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Yavouz—Sultan-Selim, τὰ ὄπλα, πυρομαχικά καὶ λοιπὸν ὀπικὸν πολέμου, ἅτινα διετέθησαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δυνάμει τῆς Συμβάσεως ἀνακωχῆς τῆς ὑπογραφείσης ἐν Μούδρῳ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1918, τὰ παραμένοντα δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἀρχῶν τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ἐν τῇ σημερινῇ αὐτῶν καταστάσει καὶ εἰς ἃ μέρη εὐρισκονται, ἐντὸς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 προθεσμίας.

5.

Αί διατάξεις τῆς ὑπογραφείσης εἰς Μουδανιά, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1922, Στρατιωτικῆς Συμβάσεως θὰ παραμείνουν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐπεισοδίου κατὰ τὴν εἰρημένην περίοδον, θὰ ληφθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν καὶ τουρκικῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς κατοχῆς ἐναπόκειται νὰ κανονίσωσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, πᾶν ἄλλο ζήτημα δυνάμενον νὰ ἀναφυῇ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκκενώσεως.

6.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται ὅπως, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Εἰρήνης, οἱ ὑπὸ τῶν ὑπογραφῶσάν τὴν εἰρημένην Συνθήκην Δυνάμεις ἀπολαύσῃ τοῦ εὐεργετήματος τῶν ἀρθρῶν 69, 72, 77 καὶ 91 (καὶ ἂν ἀκόμη αἱ προβλεπόμεναι προθεσμίαι, ὡς πρὸς τὰ ἀρθρα 72 καὶ 91, δὲν ἤρξαντο) ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ τηρήσῃ ἀσπύτως τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 137, 138 καὶ 140 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης.

7.

Ἡ Βρετανικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὅπως, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης Εἰρήνης, μὴ ἐνεργήσωσι τι δυνάμενον νὰ τροποποιήσῃ τὸ καθεστῶς, τὸ ὅποιον θέλει διατηρηθῆ κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 3-2 τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τῆς μεθορίου.

Αἱ εἰρημέναι Κυβερνήσεις συμφωνοῦσιν ὅπως αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἀρθροῦ 3-2 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης διαπραγματεύσεις, ἐν σχέσει πρὸς τὰ μετὰξὺ Τουρκίας καὶ Ἰράκ συνάρα, ἄρξωνται ἅμα τῇ λήξει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων ἐργασιῶν ἐκκενώσεως καὶ ὅπως ἡ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενη ἐνεάμημος προθεσμία ἄρξῃται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν λόγῳ διαπραγματεύσεων.

EFENETO ἐν Αὐζάνῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(Τ. Σ.) Horace RUMBOLD
» » PELLÉ
» » GARRONI
» » G. C. MONTAGNA
» » M. ISMET
» » Dr. RIZA NOUR
» » HASSAN

Αρχίρης Εφένωτης

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ, ενεργοῦντες δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, δηλοῦσιν:

1.

Καθορίζεται ὅτι, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συμβάσεως περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν, οἱ στόλοι τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων θέλουσι διατηρήσει πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν διόδου διὰ τῶν Στενῶν. Τὰ διαπλέοντα τὰ Στενά πολεμικὰ σκάφη τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, δέον ὅπως, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει ἀβαρίας ἢ θαλασσίου κινδύνου, μὴ παραμένωσιν ἐν αὐτοῖς πέραν τοῦ ἀναγκαίου χρόνου διὰ τὴν διόδον χρόνου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ χρόνου τῆς ἀγκυροβολίας κατὰ τὴν νύκτα, ἐὰν ἡ ἀσφάλεια τῆς ναυσιπλοίας τὸ ἐπιβάλλῃ.

2.

Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀνωτέρω Πρωτοκόλλου, καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συμβάσεως περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν ἢ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1923, ἐὰν ἡ εἰρημένη Σύμβασις δὲν ἔχει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει προβάλλει ἀντίρρησην διὰ τὴν ἐντὸς τῶν Στενῶν παραμονὴν ἐνός καταδρομικοῦ καὶ δύο ἀντιτορπιλικῶν ἐξ ἐκάστης τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἅτινα δύνανται νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἀνοράκευσιν καὶ τὸν ἀνεφεδιασμένον πλοῖον, ἐφ' ὧν ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑψωθῆ πολεμικὴ σημαία.

3.

Οἱ Ὑπογεγραμμένοι ὑπομνήσκουσιν ὅτι, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, ἡ ἀκτοπλοία καὶ αἱ λιμενικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ διενεργῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἐθνικῆς σημαίας.

Ὅχ' ἤττον, ἐπιθυμοῦσιν νὰ δηλώσωσιν, ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις, αἰτινες τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1923 διενήργουν τὴν ἀκτοπλοίαν ἢ ἐξεμετάλλευοντο λιμενικὰς ὑπηρεσίας ἐν Τουρκίᾳ, θὰ ἀρεθῶσιν ἀπολύτως ἐλεύθεροι ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1923.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1923 ἡ Τουρκία θὰ παράσῃ εἰς τὰ πλοῖα τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν ἐμπορικὴν Σύμβασιν, ἄνευ διακρίσεως ὑπὲρ ἄλλης τινὸς Δυνάμεως, πᾶσαν εὐκολίαν ναυσιπλοίας, εἰσόδου καὶ ἐμπορίας, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Τμήματος Β' τῆς ἐμπορικῆς Συμβάσεως ὡς πρὸς τὰ πλοῖα, τὸ φορτίον καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

4.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, διὰ τῆς Δηλώσεως ταύτης, ἐκφράζουσι τὴν ἐλπίδα ὅπως ἡ Συνθήκη Εἰρήνης καὶ αἱ λοιπαὶ Πράξεις αἱ ὑπογραφεῖσαι ἐν Λωζάννῃ ἀρξῶνται ἰσχύουσαι, ὡς οἷόν τε τάχιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

M. ISMET
D. RIZA NOUR
HASSAN

ΧΥ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΑΤΣ ΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ
ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ,
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΜΕΝΟΙ, δέυντως ἐξουσιοδοτημένοι, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῶν ἑπομένων διατάξεων:

1.

Τὸ ἔδαφος τὸ κείμενον μεταξὺ τοῦ Ἑβρου καὶ τῆς τουρκο-ελληνικῆς μεθορίου τῆς περιγραφομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 2 τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης, ἕπερ θέλει ἀποδοθῆ εἰς τὴν Τουρκίαν, θὰ παραδοθῆ εἰς τὰς τουρδικὰς Ἀρχὰς τὸ βραδύτερον τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1923, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ ἐπικύρωσις τῆς εἰρημένης Συνθήκης ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας ἔχει κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τῇ μερίμνῃ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμμάχων Ὑπάτων Ἀρμοστῶν. Ἐὰν ἡ κοινοποίησις αὕτη δὲν ἔχει γίνεαι κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονολογίαν, ἡ παράδοσις τοῦ εἰρημένου ἔδαφους θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2.

Ἡ μὴ τυχὸν περὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης προβλεπομένης ὁροθετήσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν παράδοσιν εἰς τὰς τουρδικὰς Ἀρχὰς τοῦ ἀνωτέρου ἀναφερομένου ἔδαφους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῶσιν εἰς προσωρινὴν διαχάραξιν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 2 τῆς Συνθήκης Εἰρήνης περιγραφομένης γραμμῆς. Ἡ προσωρινὴ αὕτη διαχάραξις θὰ εἶνε σεβαστὴ παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μέχρι τῆς περὰ τῆς τῶν ἔργων τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

3.

Οἱ Ἕλληνας κάτοικοι τοῦ Καραγάτς θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τὴν 30ην Ἰανουαρίου 1923· θὰ ἐπωφεληθῶσιν οὗτοι τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης Συμβάσεως, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ ἐξαναγκασθῶσιν εἰς μετανάστευσιν πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ̄ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

4.

Ἡ ἀποχώρησις τῶν ἐν ταῖς νήσοις Ἰμβρῷ καὶ Τενέδῳ ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ Ἀρχῶν θὰ συντελεσθῆ εὐθὺς ὡς ἡ ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Συνθήκῃ Εἰρήνης ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Ἄμα τῇ ἀποχωρήσει ταύτῃ, θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

5.

Οἱ αἰεὶ κάτοικοι τοῦ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου μνημονευομένου ἔδαφους, ὡς ἐπίσης οὐδεὶς κάτοικος τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 νήσων, δύναται νὰ ἐνοχληθῆ ἢ κακοποιηθῆ ἐν Τουρκίᾳ, ὑφ' ὀλιανθῆ-

ποτε πρόβασιν, λόγω τῆς στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἢ τῆς βοήθειας ἣν εἶχε τυχόν παράσχει πρὸς ξένην τινὰ Δύναμιν, υπογράψασαν τὴν ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν Συνθήκην Εἰρήνης, ἣ πρὸς τοὺς ὑπεκείμενους αὐτῆς.

Πλήρης καὶ τελεία ἀμνηστία παρέχεται εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων ἐδάφους καὶ νήσων διὰ πάντα τὰ μέχρι σήμερον διαπραχθέντα πολιτικὰ ἢ κοινῶς δικαίου κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(T. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZEΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΑΑΜΑΝΟΣ
» »	M. ISMET
» »	Dr. RIZA NOUR
» »	HASSAN

Δ.Ι.Β.Μ.

Αρχύρης Εφταλιώτης

ΧVI. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΣΕΒΡΑΙΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΑΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΤΗΝ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1920 ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΡΟΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΝ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΑΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΥΠΟΓΡΑΦΕΝ ΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, τῆς ΓΑΛΛΙΑΣ, τῆς ΙΤΑΛΙΑΣ, τῆς ΙΑΠΩΝΙΑΣ καὶ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ θεωροῦσαι, ὅτι, τιθεμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς Συνθήκης Εἰρήνης καὶ τῶν λοιπῶν Πράξεων τῶν συνομολογηθεῖσάν διαρκούσης τῆς παρούσης Συνδιασκέψεως, καθίσταται ἀναγκαῖα ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τῆς ἐν Σέβραις συναφθείσης τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 μεταξὺ τῶν Προεχουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης περὶ προστασίας τῶν Μειονοτήτων ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τῆς συνομολογηθείσης ὡσαύτως ἐν Σέβραις τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων Συνθήκης περὶ Θράκης,

Οἱ ΥΠΟΓΡΑΦΕΜΕΝΟΙ, δέοντως ἐξουσιοδοτημένοι, συμφωνοῦσιν, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων, ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων:

1ον) Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ὡς ἄνω συναφθεισῶν ἐν Σέβραις δύο Συνθηκῶν, δέον, ἐὰν ἡ κατάθεσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἤδη, νὰ κατατεθῶσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπικυρώσεων τῶν Συνθηκῶν Εἰρήνης καὶ Πράξεων τῶν ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν ὑπογραφεισῶν ἐν Λωζάννῃ.

2ον) Αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν τῷ ἄρθρῳ 7, ἔδαφ. 2 καὶ τῷ ἄρθρῳ 15 διατάξεις τῆς ὡς ἄνω Συνθήκης τῶν Σεβρῶν περὶ προστασίας τῶν Μειονοτήτων καταργοῦνται καὶ παραμένουσι κατηργημένα.

3ον) Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὡς ἄνω Συνθήκης τῶν Σεβρῶν περὶ Θράκης θέλει περιορισθῆ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου 2, ἔδ. 2 τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν ὑπογραφείσης Συνθήκης Εἰρήνης.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

(Γ. Σ.)	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ
» »	GARRONI
» »	G. C. MONTAGNA
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZΕΛΟΣ
» »	Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

XVII. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΟΙ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, υπογράφαντες σήμερον ἐν Λωζάννῃ, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων, τὰς κάτωθι ἀριθμοῦμένας Πράξεις ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἴτοι :

Συνθήκην Εἰρήνης.

Σύμβασιν περὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Στενῶν.

Σύμβασιν περὶ τῆς μεθορίου τῆς Θράκης.

Σύμβασιν περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας.

Σύμβασιν ἐμπορικῆν.

Δήλωσιν περὶ Ἀμνηστίας καὶ Πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον περὶ παραχωρήσεών τινων ἐν τῇ Ὄθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Πρωτόκολλον περὶ προσχωρήσεως τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας εἰς τινὰς διατάξεις τῶν υπογραφεισῶν ἐν Λωζάννῃ Πράξεων,

συμφωνοῦσιν, ἕκαστος δι' ἑαυτοῦ Πράξεις ὑπέγραψεν, καὶ ἀναγνωρίσωσιν εἰς τὸ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικὸν Κράτος τὸ δικαίωμα ὅπως προβῆ ἐν Παρισίοις, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς περὶ Εἰρήνης Συνθήκης, εἰς τὴν ὑπογραφήν τοῦ συνόλου τῶν ἄνω ἀναφερομένων Πράξεων, διὰ τοῦ ἢ τῶν Πληρεξουσίων αὐτοῦ τῶν μνημονευόμενων ἐν τῇ τελικῇ Πράξει τῆς παρούσης Συνδικτικέως τῆς Λωζάννης.

ΕΓΓΕΝΕΤΟ ἐν Λωζάννῃ, τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1923.

Horace RUMBOLD
PELLÉ
GARRONI
G. C. MONTAGNA
K. OTCHIAI
E. K. BENIZΕΛΟΣ
Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ
Const. DIAMANDY
Const. CONTZESCO
M. ISMET
Dr. RIZA NOUR
HASSAN
B. MORPHOFF
STANCIOFF

XVIII. ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ
ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΗ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

Τῶν Κυβερνήσεων τῆς ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, τῆς ΓΑΛΛΙΑΣ καὶ τῆς ΙΤΑΛΙΑΣ, ἐν συμφώνῳ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΙΑΠΩΝΙΑΣ, ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῶν ὅπως ἀποκαταστήσῃν ὀριστικῶς τὴν εἰρήνην ἐν Ἀνατολῇ, προσκλιθεασθῶν τὴν ΕΛΛΑΔΑ, τὴν ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ, τὸ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΑΝ ΚΡΑΤΟΣ ὡς καὶ τὰς ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΗΘΑΙΤΕΙΑΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀφ' ἑτέρου, ἵνα ἐξετάσῃσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν ἀποτελέσματος ἐπιθυμητοῦ ἐξ ἴσου ὑφ' ὅλων τῶν Ἐθνῶν,

Θεωρησασῶν πρὸς τοῦτοις ὅτι, μεταξύ τῶν ἐν τῇ Συνδικακίῳ κατῆ ὑπὸ διαπραγματεύσειν θεμάτων, τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν εἶδει νὰ ἐξετασθῇ εἰδικῶς, προσκλινομένων τῶν Περουζιναίων Δυνάμεων Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας ὅπως συμμετάσχῃσιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων,

Καὶ ἀποφασισῶν ὅπως τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Πορτογαλλία γίνωσι δευτὰ νὰ συμμετάσχῃσιν τῶν συζητήσεων τῶν οικονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν ζητημάτων τῶν προκυπτόντων διὰ τὰς δύο ταύτας Δυνάμεις ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἐν Ἀνατολῇ,

Κατὰ συνέπειαν, οἱ κάτωθι Πληρεξούσιοι συνήλθον ἐν Λωζάννῃ:

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ :

- ἽΟ Ἐντιμότατος George Nathaniel, Μαρκήσιος CURZON de KEDLESTON, K. G., G. C. S. I., G. C. I. E., Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
- ἽΟ Ἐντιμότατος Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet, G. C. M. G., Ὑπατος Ἀρμοστής ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ :

- ἽΟ Κύριος Camille BARRÈRE, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς
- ἽΟ Κύριος Maurice BOMPARD, Γερουσιαστὴς, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς
- ἽΟ Μέραρχος Στρατηγὸς κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ :

- ἽΟ Ἐντιμος Μαρκήσιος Camille GARRONI, Γερουσιαστὴς τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, Ὑπατος Ἀρμοστής ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρος τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου καὶ τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας
- ἽΟ Κύριος Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸς Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχος τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου, Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ :

- ἽΟ Βαρῶνος HAYASHI, Junii, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτὸς καὶ Πληρεξούσιος Πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνο
- ἽΟ Κύριος Kentaro OTCHIAI, Jusammi, Μέλος πρώτης τάξεως τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, Ἐκτακτὸς καὶ Πληρεξούσιος Πρεσβευτὴς ἐν Ρώμῃ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ :

- ‘Ο Κύριος Έλευθέριος Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, πρόην Πρόεδρος του ‘Υπουργικού Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρος του Τάγματος του Σωτήρος’
- ‘Ο Κύριος Δημήτριος ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΟΣ, Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Λονδίνο, Ταξίαρχης του Τάγματος του Σωτήρος’

ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ :

- ‘Ο Κύριος Ion G. DUCA, ‘Υπουργός επί των ‘Εξωτερικών’
- ‘Ο Κύριος Constantin I. DIAMANDY, Πληρεξούσιος ‘Υπουργός’
- ‘Ο Κύριος Constantin CONTZESCO, Πληρεξούσιος ‘Υπουργός’

ΔΙΑ ΤΟ ΣΕΡΒΟ-ΚΡΟΑΤΟ-ΣΛΟΒΕΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ :

- ‘Ο Κύριος Montchilo NINTCHITCH, ‘Υπουργός επί των ‘Εξωτερικών’
- ‘Ο Κύριος Miroslav SPALAIKOVITCH, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Παρισίους’
- ‘Ο Κύριος Milan RAKITCH, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Σόφια’
- ‘Ο Δωρ κ. Miloutine YOVANOVITCH, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Βέρνη’

ΔΙΑ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ :

- ‘Ο “Εντιμος Richard Washburn CHILD, Πρεσβευτής των ‘Ηνωμένων Πολιτειών εν Ρώμη’
- ‘Ο “Αντιναύαρχος Mark L. BRISTOL, “Υπατος Αρμοστής των ‘Ηνωμένων Πολιτειών εν Κωνσταντινουπόλει’
- ‘Ο “Εντιμος Joseph C. GREW, Πρεσβευτής των ‘Ηνωμένων Πολιτειών εν Βέρνη’

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ :

- ‘Ο ISMET PACHA, ‘Υπουργός επί των ‘Εξωτερικών, Βουλευτής ‘Αδριανουπόλεως’
- ‘Ο Δωρ RIZA NOUR BEY, ‘Υπουργός τής ‘Υγιεινής και τής Κοινωνικής Περιθάλψεως, Βουλευτής Σινώπης’
- ‘Ο HASSAN BEY, πρόην ‘Υπουργός, Βουλευτής Τραπεζούντος’

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ :

- ‘Ο Κύριος Alexandre STAMBOLISKY, Πρόεδρος του ‘Υπουργικού Συμβουλίου, ‘Υπουργός επί των ‘Εξωτερικών και των ‘Εκκλησιαστικών’
- ‘Ο Κύριος Dimitri STANCIOFF, Διδάκτωρ του Δικαίου, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Λονδίνο, Μεγαλόσταυρος του Τάγματος του ‘Αγίου ‘Αλεξάνδρου’
- ‘Ο Κύριος KOSTA TODOROFF, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Βελιγραδίω’

εἶτα :

- ‘Ο Κύριος Bogdan MORPHOFF, πρόην ‘Υπουργός των Σιδηροδρόμων, Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων’

ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ :

- ‘Ο Κύριος Georges V. TCHITCHERINE’
- ‘Ο Κύριος Christian RAKOVSKY’
- ‘Ο Κύριος Polikarp G. MDIVANI’
- ‘Ο Κύριος Watzlaw W. VOROVSKI’

ΔΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ :

- ‘Ο Κύριος F. PELTZER, ‘Αξιωματικός του Τάγματος του Λεοπόλδου, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Βέρνη’

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΝ :

- ‘Ο Κύριος Antonio Maria Bartholomeu FERREIRA, “Εκτακτος ‘Απεσταλμένος και Πληρεξούσιος ‘Υπουργός εν Βέρνη, Ταξίαρχης του Τάγματος του Saint Jacques de l’Epee’

Κατόπιν των από 20ης Νοεμβρίου 1922 μέχρι 24ης ‘Ιουλίου 1923 συνεδριάσεων, ἐπ’ ευκαιρία των οποίων ἄλλαι τινες Δυνάμεις κατέστησαν γνωστές τῆς ἀπόψεως των ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα ἐθεώρησαν ὡς ἐνδιαφέροντα αὐτάς, συνωμολογήθησαν αἱ κατωτέρω ἀπαριθμούμεναι Πράξεις :

- I. Συνθήκη Ειρήνης, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - II. Σύμβασις περί τοῦ καθεστώτος τῶν Στενῶν, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - III. Σύμβασις περί τῆς μεθορίου τῆς Θράκης, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - IV. Σύμβασις περί ἐγκλιταστάσεως καὶ δικαστικῆς δικαιοδοσίας, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - V. Σύμβασις Ἐμπορικῆς, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - VI. Σύμβασις περί ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ Πρωτόκολλον, υπογραφέντα τήν 30ην 'Ιανουαρίου 1923.
 - VII. Ἑλληνο-τουρκικὴ Συμφωνία περί ἀποδόσεως τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καὶ ἀνταλλαγῆς τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου, υπογραφέισα τήν 30ην 'Ιανουαρίου 1923.
 - VIII. Δήλωσις περί Ἀμνηστίας καὶ Πρωτόκολλον, υπογραφέντα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - IX. Δήλωσις περί τῶν ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῶν κτημάτων, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - X. Δήλωσις περί τῶν ὀγειονομικῶν ζητημάτων, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XI. Δήλωσις περί τῆς δικαστικῆς διοικήσεως, υπογραφέισα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XII. Πρωτόκολλον περί παραχωρήσεών τινων ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἀυτοκρατορίᾳ καὶ Δήλωσις, υπογραφέντα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XIII. Πρωτόκολλον περί προσχωρήσεως τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Πορτογαλλίας εἰς τινὰς διατάξεις τῶν ἐν Λαζάνῃ υπογραφεισῶν Πράξεων καὶ Δήλωσις τῶν δύο τούτων Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν προσχώρησιν ταύτην, υπογραφέντα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XIV. Πρωτόκολλον περί ἐκκενώσεως τῶν τουρκικῶν ἐδαφῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν βρεττανικῶν, γαλλικῶν καὶ ἰταλικῶν δυνάμεων καὶ Δήλωσις, υπογραφέντα τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XV. Πρωτόκολλον περί τοῦ Καραγάτς ὡς καὶ τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου, υπογραφέν ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Ἀυτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XVI. Πρωτόκολλον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐν Σέβρης συναρθεῖσαν Συνθήκην τήν 10ην Αὐγούστου 1920 μεταξὺ τῶν Προσφουσῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος περί προστασίας τῶν ἐν Ἑλλάδι μειονοτήτων καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν συναρθεῖσαν Συνθήκην μεταξὺ τῶν αὐτῶν Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Θράκην, υπογραφέν τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
 - XVII. Πρωτόκολλον σχετικὸν πρὸς τὴν υπογραφήν τοῦ Σερβο-Κροατο-Σλοβενικοῦ Κράτους, υπογραφέν τήν 24ην 'Ιουλίου 1923.
- Τὰ πρωτότυπα τῶν ὡς ἄνω ἀριθμουμένων Πράξεων, ὡς καὶ τῆς παρουσίης Πράξεως, ὅα παραμείνωσι κατατεθειμένα ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐπιδώσῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον τούτων εἰς τὰς υπογραφέισα αὐτὰ ἢ, ἐνδεχομένως, εἰς τὰς προσχωρησάσας εἰς αὐτὰ Δυνάμεις, ὡς καὶ εἰς τὰς υπογραφέισα τὴν περί Εἰρήνης Συνθήκην Δυνάμεις.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ Ὑπογεγραμμένοι ἐπέθεσαν τὰς υπογραφὰς καὶ σφραγίδας αὐτῶν κάτωθι τῆς παρουσίης Πράξεως.

Ἐγένετο ἐν Λαζάνῃ, τῇ 24ῃ 'Ιουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεαεκοιστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον.

T. S.	Horace RUMBOLD
» »	PELLÉ.
» »	GARRONI.
» »	G. C. MONTAGNA.
» »	K. OTCHIAI
» »	E. K. BENIZEAOS.
» »	Δ. ΚΑΚΑΜΑΝΟΣ.
» »	Const. DIAMANDY.
» »	Const. CONTZESCO.
» »	M. ISMET.
» »	Dr. RIZA NOUR.
» »	HASSAN.
» »	B. MORPHOFF.
» »	STANCIOFF.
» »	Fernand PELTZER.
» »	A. M. BARTHOLOMEU FERREIRA

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(*Άρθρον 59 τής Συνθήκης Ειρήνης*)

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, η ΓΑΛΛΙΑ, η ΙΤΑΛΙΑ και η ΕΛΛΑΣ, επιθυμοῦσαι νὰ διακανονίσωσι τὸν τρόπον τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωμῆς τῶν χρεῶν τῶν ἀπορροέντων ἐκ πράξεων τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν ἐν Τουρκίᾳ εἰς τοὺς ὑπάρχουσας τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων και εἰς τὰς ἐταιρίας ἐν αἷς προεῖχον κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1921 τὰ συμφέροντα τῶν τελευταίων τούτων,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν και διώρισαν ὡς Πληρεξούτους αὐτῶν :

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ :

Τὸν Ἐντιμότατον Sir Horace George Montagu RUMBOLD, Baronet G. C. M. G., Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ :

Τὸν Μέραρχον Στρατηγὸν κ. Maurice PELLÉ, Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀνατολῇ, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ :

Τὸν Ἐντιμον Μαρκήσιον Camille GARRONI, Γερουσιαστὴν τοῦ Βασιλείου, Πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας, Ὑπατον Ἀρμοστήν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μεγαλόσταυρον τῶν Ταγμάτων τῶν Ἁγίων Μαυρικίου και Λαζάρου και τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

Τὸν Κύριον Jules César MONTAGNA, Ἐκτακτὸν Ἀπεσταλμένον και Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Ἀθήναις, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου και Λαζάρου, Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Στέμματος τῆς Ἰταλίας

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ :

Τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Κ. BENIZEAON, πρόην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

Τὸν Κύριον Δημήτριον ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΝ, Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Λονδίῳ, Ταξίαρχον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος

ΟἱΤΙΝΕΣ, ἀφ' οὗ ἐπεδείξαντο ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν πλήρει τάξει και κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων :

Μόνον Ἄρθρον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς ὑπάρχουσας τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων και εἰς τὰς ὀθωμανικὰς ἐταιρίας, ἐν αἷς προεῖχον κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1921 τὰ συμφέροντα τῶν τελευταίων τούτων, (διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὰ συμφέροντα ταῦτα μερίδιον) τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ποσὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐπιταγθεισῶν ἢ κατασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἢ διοικητικῶν Ἀρχῶν περιουσιῶν, πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὰ στρατεύματα ἢ τὰς Ἀρχὰς ταύτας παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν, ἐὰν ἡ πληρωμὴ αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἤδη, ὡς και πρὸς

ἀποζημιώσιν τῶν λοιπῶν ἀπολειῶν καὶ ζημιῶν, ἃς υπέστησαν οἱ εἰρημένο ὑπήκοοι καὶ ἑταιρεῖται μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1921 ἐκ πράξεων τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἢ Ἀρχῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπολειῶν καὶ ζημιῶν τῶν προκυψασῶν ἐκ πολεμικῶν γεγονότων ἐν ταῖς πολεμικαῖς ζώναις.

Ἐλλείπει συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ποσὸν τῶν ζημιῶν καθορισθήσεται ὑπὸ δικαιοῦ δικαστηρίου, ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ αἰτουῦτος καὶ ἑνὸς δικαιοῦ ἐκλεγομένου ἀπὸ κοινοῦ, ἢ, ἐν διαφωνίᾳ, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητοῦ Διεθνoῦς Δικαιοσύνης τῆς Χάγης.

Αἱ ὑπὸ τῶν προηγουμένων διατάξεων προβλεπόμεναι καταβολαὶ θέλουσι ἐξοφληθῆναι δι' ἐτησίων δόσεων, κατανεμομένων ἐντὸς χρονικῆς περιόδου 40 ἐτῶν, ἐφ' ὧν θέλει ὑπολογισθῆναι τόκος πρὸς 5 ο), ἢ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον, ὅστις ἤθελε γίνεαι βραδύτερον ἀποδεκτὸς κοινῆ συμφωνία.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ χρέη, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ συμβολαίων συναφθέντων ἐν ταῖς ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἢ διοικητικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν φθισίαν χωρίαις μεταξὺ τῶν στρατευμάτων ἢ Ἀρχῶν τούτων ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ ὀθωμανικῶν ἑταιρειῶν ἐν αἷς προσέχον τὰ συμφέροντα τῶν τελευταίων τούτων ἀφ' ἑτέρου, θέλουσι πληρωθῆναι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν συμβολαίων.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐπικυρωθήσεται. Ἐκάστη ὑπογράψασα Δύναμις θέλει καταθέσῃ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐν Παρισίαις ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν Συνθήκης Εἰρήνης. Ἀρξεται ἰσχύουσα εὐθὺς ὡς πᾶσαι αἱ ὑπογράψασαι Δυνάμεις καταθέσῃσι τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῶν, τῆς ἡμερομηνίας ταύτης βεβαιωθησομένης διὰ πρακτικοῦ συνασσομένου τῆ μερίμνη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, οἱ ἀνωτέρω μνημονεύμενοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Λωζάννῃ, τῆ 24ῃ Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ κατατεθήσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἥτις θέλει ἐπιδώσει ἐπίσημον αὐτοῦ ἀντίγραφον πρὸς ἑκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων.

T. Σ. Horace RUMBOLD
PELLÉ
GARRONI
MONTAGNA
E. K. BENIZELOS
ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΟΣ

Αργύρης Εφελιώτης

Δ.Ι.Β.Μ.

Αρχύρης Εφταλιώτης

